ولې مو اسلام ومانه

د لويديځوالو د مسلمانېدو لاملونه

تألیف:

عبدالظاهر داعی

۱۳۹۱ ش = ۱٤۳۳ ق = ۲۰۱۲ م

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب فهرست

د کتاب فهرست .... أ

مقدمه.. ۱

لومړی څپرکی: د اسلام عظمت ۵

د لویدیځوالو د مسلمانېدو لاملونه ۵

تعصبات او بې احترامی د انسانانو ترمینځ: ۸

کومه لاره غوره کړو؟ ۹

د دین د لارې غوره والی عقل ته نژدې ده ۱۱

په نورو ادیانو د اسلام د مقدس دین ښه والی ۱۲

اسلام تر ټولو ستر نړیوال دین دی ۱۳

دویم څپرکی: په امریکا کې د اسلام په اړه یو ځغلنده نظر.............. ۱۵

د امریکایي پوه (جوزېف ادوارد) کیسه ۱۸

یو قرآن او څو انجیلونه:...۲۲

د قرآنکریم معجزې: ۲۳

عبد الرحمن یوه پرښته ده:..۲۵

اسلام ته د بلنې پروګرامونه...۲۶

د داوود موسی بسکوک د مسلمانېدو کیسه ۲۷

د جوزیف موریس (محمدیوسف) د مسلمانېدو کیسه ۲۹

(سلام او دعوت):...۳۰

(د شهادت کلمه):...۳۲

د فاروق عبدالحق د مسلمانېدو کیسه (ډاکټر رابرت ډیکسونکرین) ۳٤

د نورو هیوادونو په پرتله امریکا کې خلک زیات اسلام خواته را اوړي ولې؟

....۳٤

ټولنيز هدف.. ٣٥
عملي رنګ.. ٣٦
الهي وړانګې... ٣٩
د چارلز د مسلمانېدو کيسه ٤١
اسلام د معجزو دين ده.. ٤١
د قرآنکريم تفسير او معجزې يې.. ٤٢
د معجزو دين... ٤٣
څنګه يې خپل ايمان ښکاره کړ.. ٤٣
د (پروفيسور جفری لانګ) د مسلمانېدو کيسه ٤٤
داعی الله فردان... ٤٧
محمد عبد الله ٥٠
عبدالرحمن ٥٠
د فارس د خليج جنګ:.. ٥١
له اسلام نه بېرته مخ اړول:.. ٥٢
اسلام ته بېرته راګرځېدل:.. ٥٢
ديو امريکايي شاعر، منتقد او ليکوال کرنل دونالد اس راکويل مسلمانېدل
.... ٥٣
د محمد سيد د مسلمانېدو کيسه ٥٤
کليسا تر سوال لاندې... ٥٤
د يو شي په لټون.. ٥٥
شهادتين.. ٥٥
څنګه مې ژوند بدل شو؟.. ٥٦
د پاول اوبارټلټ د مسلمانېدو کيسه ٥٦
د اسلام په اړه... ٥٨
د بودايزم منل او بېرته خوشې کول..................................... ٥٩
د اسلام په لټه... ٦٠
د قرآن لوستل... ٦٠
پرانيستې کور... ٦٠
روحي هڅونه.. ٦١

د اسلام په لاره..٦٢
وروستنی مانع..٦٢
زما ننی هڅونه..٦٣
اسلام ته راګرځېدنه..٦٤
د سندي وبر د مسلمانېدو کیسه ٦٤
د حسن پففرکرن د مسلمانېدو کیسه ٦٥
مهربانه کورنی..٦٦
پوهه د عقل په مقابل کې..٦٧
نړیوال او مذهبي حقایق ٦٧
په پوهنتون کې..٦٨
د مذهب اړوند کلاسونه ٦٨
مهاتما ګاندي او قرآنکریم..٦٩
په رمضان کې روژه نیول ٧٠
سکېزم او بهائیت..٧٠
شهادتین..٧١
د ژول اي ویت د مسلمانېدو کیسه ٧٢
د الف کارلسون د مسلمانېدو کیسه (اسلام زما د پرمختګ سبب شو) ..٧٣
ستاسې د مسلمانېدو سبب څه وه؟ ٧٣
پدې لاره کې مو کومې ستونزې درلودې؟..٧٤
اسلام د انسان ژوند څنګه بدلوي؟..٧٤
د نوح ها میم کلر د مسلمانېدو کیسه ٧٥
په مسیحي کورنی کې لوئېدل ٧٥
د انجیل د لوستلو هڅه..٧٦
د فلسفې لوست..٧٦
د شیکاګو په پوهنتون کې..٧٨
په الاسکا کې د کبنتی د خدمتګار په توګه..٧٨
١٧ کلن امریکایي زلمی ٧٩
دریم څپرکی: د بریتانویانو مسلمانېدل..٨٢

په اروپا کې د اسلام خپرېدل ۸۲
د ستیفن جورجیو د مسلمانېدو کیسه ۸۳
عقل د انسان غوره زیور........................ ۸٤
په اصلي تمځای کې ۸٤
زوکړه........................ ۸٤
د خپل ژوند په اړه وایي........................ ۸۵
ستیفنس سندرغاړی و........................ ۸۵
شهرت او ناروغی........................ ۸۵
ستره لاربښوونه ۸٦
اسلامي روزنه........................ ۸٦
قدس ته سفر ۸۷
څنګه له موسیقۍ لرې شو؟........................ ۸۸
اسلامي تعلیماتو ته یې پاملرنه ۸۸
له سودخوړلو ژغورنه........................ ۸۸
له سندرو تر نعتونو........................ ۸۸
د اسلام پر لور بلونکی........................ ۸۹
د لامان پول د مسلمانېدو کیسه ۸۹
د ژوند کیسه یې........................ ۹۰
مسیحي لامان ۹۰
د ځان په لټه ۹۱
اسلام د خوښۍ دین ده........................ ۹۲
ایماني شیبې........................ ۹۲
پر ملګرو یې اغیزه او ددې کار اعلان........................ ۹۳
پر لامان د لمونځ اغیزه........................ ۹۳
د لویدیځ په اړه وایي ۹٤
څلورم څپرکی: د المانیانو مسلمانیدل........................ ۹٦
(دکتور مراد هوفمان) په الجزایر کې د المان سفیر ۹٦
دویمه پیښه د ښکلا او هنر حادثه: ۹۹

پنځم څپرکی: د فليپينانو د مسلمانېدو کيسې ۱۰۳
د يو فليپيني کشيش سامي فرناندس د مسلمانېدو کيسه ۱۰۳
د برناردو د مسلمانېدو کيسه ۱۱۰
له يو ژوند نه تر بله...۱۱۰
د اسلام د پېژندلو ډول ۱۱۱
د رودليوفرناندو د مسلمانېدو کيسه ۱۱۲
آيا انجيل د خدای کلام ده؟...................................۱۱۲
د هېرمن تشنکو د مسلمانېدو کيسه ۱۱۵
اعلان...۱۱۸
عمره..۱۱۸
د محمد سوامي د مسلمانېدو کيسه ۱۱۹
ناڅاپي خبر..۱۲۰
نوی ژوند...۱۲۰
اذان ژورناليستيکي وسيله.......................................۱۲۱
د تلويزيون بلونکی...۱۲۲
مسيح د خدای بنده او رسول...................................۱۲۲
د اسلام زده کړه...۱۲۳
شپږم څپرکی: د هنديانو د مسلمانېدو کيسې................................ ۱۲۴
د نارير د مسلمانېدو کيسه ۱۲٤
د ارای يوراج له ټولې کورنی سره د مسلمانېدو کيسه ۱۲٦
ابراهيم او اسماعيل په بيت الله کې.............................۱۲۸
د راما شاندرا د مسلمانېدو کيسه ۱۳۰
له اسلام سره پېژندګلوي ۱۳۰
اسلام ته داخلېدل...۱۳۱
د فينکاتاريدي د مسلمانېدو کيسه ۱۳۲
د هدايت لار..۱۳۳
هر څه په حساب دي..۱۳٤
مور او پلار...۱۳۵

مالوريدي سوپاريدې د مسلمانېدو کيسه ۱۳۵
انسان محاسبه کيږي... ۱۳۷
د کورنی عکس العمل.. ۱۳۸
بيت الله... ۱۳۸
اووم څپرکی: د سريلانکايانو د مسلمانېدو کيسې ۱۳۹
د فيمالاسينا د مسلمانېدو کيسه ۱۳۹
اسلام پېژندنه.. ۱۳۹
اتم څپرکی: د فرانسويانو د مسلمانېدو کيسې ۱۴۲
د موريس بوکای د مسلمانېدو کيسه ۱٤۲
د تياري هانري د مسلمانېدو کيسه ۱٤٤
نهم څپرکی: د يهودانو د مسلمانېدو کيسې ۱۴۶
د حاخام د مسلمانېدو کيسه ۱٤٦
د يوسف کوهين د مسلمانېدو کيسه ۱٤٦
د قرآن کريم لوستل... ۱٤٧
لسم څپرکی: د عربي مسيحيانو د مسلمانېدو کيسې....................... ۱۴۹
د اسحاق هلال د مسلمانېدو کيسه ۱٤۹
يولسم څپرکی: د کاناديانو د مسلمانېدو کيسې........................... ۱۵۲
د ګاري ميلر د مسلمانېدو کيسې ۱٥۲
دولسم څپرکی: د چينايانو د مسلمانېدو کيسې............................ ۱۵۴
د اس اس لای د مسلمانېدو کيسه ۱٥٤
يو ښکلی خوب.. ۱٥٥
ديارلسم څپرکی: د واتيکان ديو غړي مسلمانېدل.......................... ۱۵۶

مقدمه

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهدِه الله فلا مضل له، ومن يُضلل فلا هاديَ له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٠٢﴾ [آل عمران: ١٠٢].

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَخَلَقَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالٗا كَثِيرٗا وَنِسَآءٗۚ﴾ [النساء: ١].

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَقُولُواْ قَوۡلٗا سَدِيدٗا ٧٠ يُصۡلِحۡ لَكُمۡ أَعۡمَٰلَكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدۡ فَازَ فَوۡزًا عَظِيمًا ٧١﴾

[الأحزاب: ٧٠-٧١](١).

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرۡتَدَّ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوۡمَةَ لَآئِمٖۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٥٤﴾ [المائدة: ٥٤].

«ای مؤمنانو که له تاسې نه څوک له خپل دين نه واوړي الله به نور ډېر زر داسې خلک پيدا کړي چې الله ته ګران وي او الله هغوی ته ګران وي، چې له مؤمنانو سره به نرمي کوي او پرکافرانو به زړور او تيز وی، چې د الله په لار کې به جهاد کوي او د

١- خطبهء اين کتاب خطبهء ماثوره است که رسول الله ﷺ به اصحابش آن را ياد می‌داد. و من آن را از کتاب شيخ ناصر الدين آلبانی گرفتم: خطبة الحاجة التي كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمها أصحابه تاليف محمد ناصر الدين الألباني، بيروت: المكتب الإسلامي (١٤٠٠)، ص: ٢.

هېڅ ملامتوونکي له پرې اچولو نه نه وېرېږي، د ا د الله فضل دی چاته یې چې خوښه شي ورپه برخه کوي یې، الله د پراخه وسایلو څښتن او په هر څه پوه دی».

«عَنْ تَمِيمٍ الدَّارِيِّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا يَتْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ مَدَرٍ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ بِعِزِّ عَزِيزٍ أَوْ بِذُلِّ ذَلِيلٍ عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ وَذُلًّا يُذِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ وَكَانَ تَمِيمٌ الدَّارِيُّ يَقُولُ قَدْ عَرَفْتُ ذَلِكَ فِي أَهْلِ بَيْتِي لَقَدْ أَصَابَ مَنْ أَسْلَمَ مِنْهُمْ الْخَيْرَ وَالشَّرَفَ وَالْعِزَّ وَلَقَدْ أَصَابَ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ كَافِرًا الذُّلَّ الصَّغَارَ وَالْجِزْيَةَ» حدیث شمېره: (۱۶۳۴۴) مسند الشامین (مسند احمد ابن حنبل رحمه الله).

له تمیم الداری رضی الله عنه روایت دی چې ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي چي ویل یې: دا دین په تر هغو ځایونو رسیږي تر کوم ځای پورې چې شپه او ورځ رسیدلې وی او الله جل جلاله به هیڅ کور هیڅ ښار لیرې او نیږدی ځای به داسي پرې نه ږدي ترڅو یې خپل دین هلته نه وي داخل کړي په عزت د عزتمندو او په ذلیل کیدلو د ذلیلانو یعنی څوک چې دادین ومني الله تعالی به عزت ورته په برخه کړي او څوک یې چې ونه منی نو الله تعالی به یې له ذلت او خواری سره مخامخ کړي.

د سیانس او ټکنالوجي د پرمختګ پدې مهم پړاو کې د اسلام ددین عظمت او لویي پدې کې ده چې له نیکه مرغه کوم کسان له هغوی اسلام منی هغوی د خپلو هیوادونو روڼ اندې، متخصصین علماء او پوهان خلک دي چې وروسته له پوره مطالعی او هر اړخیزې څیړنی څخه دې پایلې ته رسیدلې چې د اسلام مقدس دین دی چې د بشر ناخوالو ته مثبت ځواب ویلي شي. خو بر عکس کوم کسان چې مرتد شول هغوی متاسفانه هغه خلک دي چې اصلا ددې دین په هکله هیڅ معلومات نه لري او په ټول ژوند کې یې یو وار هم قرآن کریم ندی خلاص کړی چې په دې مبارک کتاب کې د انسان د لارښوونې لپاره څه شته بلکي ددې فاني دنیا د څو ناچله پیسو په مقابل کې یې خپل حق دین په باطل بدل کړی چې پدې هکله الله جل جلاله فرمایی: ﴿وَإِن تَتَوَلَّوْاْ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓاْ أَمْثَٰلَكُم ﴿٣٨﴾﴾ [محمد: ۳۸].

«که تاسو (مسلمانان) له خپل دين څخه وګرځی نو الله پاک له تاسو نه پرته نور خلک راولی چې بيا به ستاسو په څير نه وي».

درنو ملګرو! کله فکر کوو قرآن يوه الهی معجزه ده نو واقعاً دې حقيقت ته رسيږو او دا مومو چې معجزه ده چې دغه معجزه په ټولو الهي احکامو اغېزه اچوي او ټول احکام يوه معجزه ګرځي، د الله هر قانون په خپل ذات کې يوه معجزه ګڼلی شو، ډېر ځله داسې شوي چې زمونږه مسلمان ورونړه د ځينو مستحبو او يا هم سنتو کارونو په کولو کې خپله بې پروايي ښيي خو چې د نويو مسلمان شويو له حاله سړی خبر شي نو پوهيږي چې هغوی د څومره يوې جزوي او وړې خبرې تر تاثير لاندې راغلي او مسلمان شوي دي. حضرت محمدﷺ فرمايي: «لا يحقرن أحدکم من المعروف شيئا ولو ان يلقى أخاه بوجه طلق». تاسې د دين هېڅ ښه کار ته په کمه سترګه مه ګورئ که دا ښه کار ستاسې له يو ورور سره په ورين تندي مخامخ کيدل هم وي د ليدو کتلو هم وي. دا حديث شريف مونږه ته راښيي چې انسان بايد په خپلو ټولو معاملاتو کې په تېره مسلمان بايد ډېره پاملرنه وکړي ځکه چې همدغه نېک خوي او کړه وړه د خلکو د پام وړ ګرځي او هغوی مسلمان کيږی. په لويديځ کې خو دا عامه شوې ده چې د اسلام دين هسې يو دين ده او د ښځو حقوقو ته هېڅ پاملرنه نه کوي خو کله چې زياتې ښځې د حجاب په اړه پوهيدلي او ليدلی يې ده مسلمانې شوي دي ځکه هغوی دې حقيقت ته رسيدلي دي چې دا حجاب يوه ښځه له څومره بدوکارونو څخه منع کوي او دا چې چا امر کړی نو هغه څومره په ښځه باندې مهربان ذات ده. د فارس په جنګونو کې مسلمانان له پرلپسې ماتو سره مخ شول، کله چې د مسلمانانو مشران سره راټول شول نو د ماتې د لاملونو په لټه کې شول، له ډېرو خبرو وروسته يو تن وويلې چې د احد په جنګ کې مسلمانانو د حضرت محمدﷺ له يو امر څخه سرغړونه وکړه نو مات شول ښايي مونږه هم داسې کوم سنت يا د حضرت محمدﷺ امر مات کړی وي، له څېړنې وروسته پوه شول چې ډېر وخت کيږي چې مسواک يې نه ده استعمال کړی نو فوراً ولاړل او له ونو څخه يې لرګي مات او مسواکونه يې ترې جوړ کړل هماغه و چې په سبا جنګ کې کامياب او بريالي شول.

وروڼو که پوه شو نو د حضرت محمدﷺ په هره خبره کې د ژوند اوبه دي، خو ولې ستونزه دلته ده چې مونږه د هغه له اوامرو څخه بې تفاوته پاتې کیږو اودامعموله ده چې د بې تفاوتې سزا به حتماً خلکویني. ما دا کتاب دنویو مسلمانانو د مستندو کیسو څخه راجوړ کړی ده او تر ډېره حده مې هڅه کړې ده چې تر څو د لاملونو سره یو ځا ی د یو تن د مسلمانېدو کیسه ذکر کړم تر څو هغه چا چې ایمان نه ده راوړی د هغې د ایمان راوړلو لپاره هم یو ښه مرستندوی ثابت شي او د مسلمانو سترګې پرې یخې شي ا و همدارنګه چې مسلمانان له کومو کارونو بې غوره پاتې دي هغه بېرته راخپل کړي. په پاي کې له اللهﷻ څخه غواړم تر څو دغه کتاب د خپلې رضا سبب وګرځوي.

﴿وَقُلِ ٱعۡمَلُواْ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ﴾.

لومړی څپرکی:
د اسلام عظمت

درنو ورونړو پدې فصل کې به د اسلام او د مسلمانانو په هکله ځينې خبرې سره شريکې کړو تر څو د اسلام د مبارک دين په ستروالي او لويوالي باندې پوه شو. ورونړو نن سبا چې څوک مسلمانېږي ډېر ځيزونه له لاسه ورکوي د بېلګې په توګه مال، دولت، اهل او عيال، زندګي او نور شيان او بالاخره له کوره هم شړل کيږي خو هغه بيا هم ددې شيانو برسېره د اسلام په مبارک دين محکم پاتې کيږي؟ آيا ددې لامل پرته د اسلام له حقيقت نه بل څه کېدای شي، همدارنګه که سوچ وکړو نو هغه کسان چې نوي مسلمانيږي ټول علما، پوهان، او نړيوالې پېژندل شوې څېرې وي خو ددې په مقابل کې هغه کسان چې له اسلام څخه وځي ټول ناپوه، په پيسو مين، لوچک او لوفره خلک وي، تاسې دا واړن په خپلو سترګو ليدلی شی، نو د اسلام د ستروالي په هکله تاسې خپله فکر وکړی. اوس به مونږه د ځينو خلکو د مسلمانېدو لاملونه وڅيړو چې دوی ولې د اسلام مبارک دين پر لور مخه کوي او قبلوی يې.

د لويديځوالو د مسلمانېدو لاملونه

په لويديځ کې د خلکو د مسلمانېدو لاملونه په لاندې توګه څېړلی شو:

١- مادي او معنوي تنده: يو د لويديځوالو دمسلمانېدو له لاملونه څخه د هغوی معنوي او مادی تنده ده، که چېرې هغوی په مادي برخه کې څه ناڅه کړي دي خو په معنوي برخه کې يې پښې ډېرې سستې شوي دي، هلته متقابل احترام، د والدينو احترام، ټولنيزې اړيکي، د انسانانو لپاره خدمت، فردي اړيکې... او داسې نور معنوي بعدونه ټول ډېر ضعيفه دي، د مرضونو زياتوالی لکه د ايدز، سرطان او نورو ددې علت شوی چې ډيری انسانان ووژنې چې دا اصلاً ټول د بشر پوسيله د جوړ شويو

دینونو نتیجه ده او که الهي قانون سره یې اړیکي ټینګې شي نو دا هر څه به بېرته راسم شي.

۲- له ژوند څخه ستړي کیدل: لکه مخکې چې ذکر شول د مادي ژوند په برخه کې هم ستونزي شته دي چې د لویدیځوالو د دین د بدلولو علت جوړیدای شي، د بیلګې په توګه یوتن د خپل کار اوبار او تجارت لپاره داسې یو چا باندې اعتماد نشي کولی چې خپل ټول رازونه ورسره شریک کړي او ټول کارونه ورسره په شریکه پر مخ بوزي نو په مادي برخه کې هم یواځې پاتې کیږي او د پریشانی سبب یې ګرځي، تل پدې فکر کې وي چې د ارمانونو د ثبات لپاره یې ښه او سم ملګری پیدا شي.

۳- په عقیده کې د معقولیت لټه: نن دې عصر ته مونږه د ساینس او تکنالوژی زمانه وایو او پدې عصر کې خلک په بینا او پرانستو سترګو خلکو سره حرکت کوي یعنې داسې عقیده نشي منلی چې د عقل سره په ټکر کې وي یا یې عقل ونشي منلی لکه څنګه انسان د خپل عظمت له درلودو سره سره بت ته سجده وکړي، دا بت که د مسیح وی که د بودا وی او یا د بګوان برابره خبره ده زمونږ په وړاندی هیڅ توپیر نلري ولې ورته عبادت وشي انسان دې څنګه ملعون او مردار پیدا شي او بیا دې مسیح علیه السلام د هغه د پاکوالي هڅه وکړي د انسان پوښتنه کوي چې ولې انسان معلون پیداکیږي ولی پلار خپل زوی د بندګانو د معاف کولو لپاره قربانوي ایا د ظلم نه دي چي پلار خپل زوي دښمنانو

ته سپاري ولی دا زوي دده په وینه کې شریک نه دي ولي پلار بي له دي نه چې خپل اولاد مړ یا په دار کړی خپل بندګان نه معاف کوي؟

دغسې نورې ډېرې پوښتنې شته چې د ځواب له پیدا کولو وروسته یې خلک مسلمانیږي.

یو عالم مخکی له دي نه چې مسلمان شی وایي: زه د خپلې پوهي په رڼا کې دا معلومووم چې دا جهان بی له خالق نه نه دی پیدا شوی خامخا یو ذات موجود دی چې دغه جهان پدغسې نظم رهبري کوی.

یو پوه او نوی مسلمان د خپل د مسلمانېدو په کیسه کې وایي چې کله زه کلیسا ته ولاړم نو ماته یې یو ګیلاس اوبه راکړې او وویلې چې دا مسیح وینه ده ویې څکه او لږ فطیره ډوډی یې راکړه او راته یې وویلې چې داد مسیح غوښه ده ویې خوره زما عقل دلته دا ونه منله او ما ورته وویلې چې زه څنګه ومنم چې ډوډی ته غوښه او اوبو ته وینه ووایم؟ هغوی راته په ځواب کې وویلې چې که غواړې چې عیسوي و اوسې نو ته باید دا شیان له هېره وباسې او له خپل عقل سره کله ناکله په تضاد کې هم واوسې. کله چې دا عالم دا خبرې اوري نو د عقل غوښتنه یې مخالفه وي بېرته خپل دین پرېږدي او د سم دین په لټه کې کیږی.

دغه زیرکه عالم غواړی چې داسی یوازینی خالق ته خپل ځان تسیلم کړي چې په رښتیا هم دعبادت او ستاینی وړی وي، د لوړ قدرت څښتن وي دپلار توب او زوی توب نه بي نیازه وي، د هغه علم او پوهه بی سرحده وی او د هغه اوامر د نافذیدو وړ وي، هر کله هر وخت هر چیرې د انسان سره وي نه داسي چې په کوم اتاق بند وي او د انسان په خپلو لاسونو جوړ شوي وي زما رب باید انسان ته کرامت ورکړي، عادل او مهربانه وي له ظالمانو څخه د مظلوم انتقام واخلی د انسانانو اعمال باید محاسبه کړی او د هغوی د نیکیو بدله باید ورکړي. له ډېرو مطالعاتو او تحقیقاتو څخه وروسته دغه انسان اللهﷻ ددغو ټولو صفاتو وړ او لایق ګڼي او بالاخره ایمان راوړي، ځکه چې ټول کاینات خپل حقیقي خالق ته تسلیم دي نو زه هم ددې جهان له اجزاوو نه یو جز یم او باید ورته تسلیم شم.

تعصبات او بې احترامي د انسانانو ترمينځ:

يو بل تن خپله د مسلمانېدو کيسه داسې کوي: زه تعصباتو دېته اړکړم چې مسلمان شم او يو سم دين ځانته غوره کړم، دا څنګه کېداى شي چې ټول انسانان دې يو الله پيدا کړي وي او بيا دې يو پر بل د رنګ په وجه امتياز ولري، تور دې کليسا ته نه ځي او سپين دې ځي دا غير عادلانه وېش ده او کله چې مې ومونډل چې اسلام کې دا څيزونه نشته نو اسلام مې ومانه وروسته مې بيا درک کړه چې اسلام ربنتيانى چې د انساني ژوند لپاره تګلاره ده. ځکه چې په اسلام کې د غوره والي اساس تقوا ده ﴿إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ﴾ [الحجرات: ١٣]. فضليت صرف په انسانى کرامت او تقوا پورې اړه لري.

او کله چې نامسلمانه وګړي پدې پوهيږي چې اسلام هم دين په دربر کې لر ي او هم دنيا نو بې له درنګه مسلمانيږي.

په اسلام کې رنګ نژاد، قوم ژبه وطن ماديت هيڅ ارزښت نه لرى، دلته تور حبشى بلال د روم سهيل او د فارس سلمانرضي الله عنه چې د بيل رنګ بيل نژاد او نسل څخه دى خو همدوى د ټولو څخه غوره او اللهﷺ ته نژدى خلک دى او د دوى په مقابل کې ابوجهل، ابولهب او ابوطالب د هغهﷺ په وړاندى هيڅ ارزښت نه درلوده. وايي چې يوه ورځ يوه نفر بلال ته داسې يوه جمله وکاروله چې د هغه رنګ ته پکې څه نسبت شوى وه خو کله چې رسول اللهﷺ خبر شو نو هغه صحابى ته يې وويل چې د ستا په وجود کې لا اوس هم د جاهليت اثار معلوميږى هغه سړى پوه شو چې رسول اللهﷺ ورته وايي چې ته حقيقي مومن نه يې، ځکه چې تعصب او جاهليت د اسلام له نور سره کاملا په تضاد کې ده هماغه وه چې بلال ته ورغى او د هغه په مخ په خاورو کې ولويده او ورته يې وويل چې ما په لغتو وواهه ترڅو الله راته د هغې کليمي عفوه او ببښنه وکړې.

همدا شان يوه ورځ د رسول اللهﷺ ملګرو مهاجرو او انصارو پدې خبره اختلاف درلوده چې ايا سلمان فارسى مهاجر دى او که انصار کله چې رسول اللهﷺ خبر شو هغه مبارک داسې فيصله وکړه چې سلمان خو زما د کورني يعني اهل بيتو څخه دي.

٤- د مکمل او پوره دین لټه: ځیني دینونه د ژوند په روحي او معنوي برخې پسې نښتې وي او نه غواړي چې انسان دې د دنیا سره په تماس کې وي چې انسان د ټولنیز ژوند څخه لرې کوي او رهبانیت ته یې متوجه کوي او بیایي، خو ځیني نور دینونه بیا کاملاً دمادیت پر لور تللي دي او له دین سره یې هیڅ اړیکه نه ده پاتې خو اسلام متوازن دین ده، اسلام انسان ته د دنیا او اخرت دواړو توصیه کوی، مومن انسان ددنیا ژوند د اخرت دنیکمرغیو لپاره وسیله ګرځوی او همیشه د اللهﷻ دغه قول ﴿رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ حَسَنَةٗ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ٢٠١﴾ [البقرة: ٢٠١] خپل مد نظر ګرځوی.

«پروردګاره ماته ددنیا او اخرت ښیګڼې را په برخه کړي».

کومه لاره غوره کړو؟

د انسان په ژوندکې درې لارې شته دي:

- د انسان خپله لاره: هغه لاره چې انسان یې د خپل ذهن په وسیله ځانته مخکې کوي.
- د نورو لاره: هغه لاره چې نور پرې تللي دا هم ورته د تسلیم سر ټیټوي او پرې ځي.
- د الله لاره: د نېکمرغیو ته د رسېدو لپاره چې انسان یې د ځان لپاره غوره کوي او ټاکي.

اوس دا سوال پیدا کیږي چې پدې دریو کې کومه لاره وټاکو؟

خپله لاره:

١- خپله لاره خو په منطقي ډول سره هم غلطه ده ځکه د انسان پوهه د وخت په تیرېدو سره تغیر کوي او هغه له خپلو تصمیمونو څخه منکر کیږي، د بېلګې په توګه زه چې کله پنځلس کلن وم نو ما ځانته یوه لاره انتخاب کړې وه یا یو څو شیان مې پېژندل خو کله چې مې پوهنتون وویلې نو نور هم ښه شوم اوکله چې څلویشت کالو شاوخواته ورسېدم بېخي ښه شوم او شاید تر دې وروسته نور هم ښه شم خو دا څوک

ويلی شي چې ما په لس کلنی کې کومه لاره غوره کړې هغه دې زه په پنځه ويشت کلنی کې بدله نه کړم. ځکه ماته اوس معلومه شوه چې په پنځه کلنی يا لس کلنی کې ما زيات نقصانونه درلودل چې هغه اوس ښه شوي او د اوس نقصانونه به مې سبا ښه کيږي. انسان هميشه پدې فکر کې وی کاشکي پنځه کاله پخوا زه پدی پوهيدای نو ما په داسی نه وی کړي او دا کار به مې کړي او دا کار به مې کړی وايې او اوس په څومره غتې نيکمرغي ته رسيدلای وايی انسان هميشه په خپل تير عمر پيښمانی ښکار کوی ځکه چې د هری ورځي په تيريدو سره د انسان په تجربه او علم کې زياتوالي راځی هيڅکله مونږ نه شو ويلاي چې انساني پوهه پوره او تکميل شوه د بيلګی په ډول يو وخت يې افلاطون او سقراط ته فيلوسوف ويلي په داسي حال کې چې هغوی ميکروب نه پيژانده او نه يې پدې اړه څه پوهه درلوده خو لويې يا ستور په شلم پيړي کې ميکروب کشف کړ، نو ايا د افلاطون او سقراط په وخت کې ميکروب نه وه او که نه هغوی پدې هکله معلومات نه لرل په اوسنی زمانه کې يو ماشوم هم ميکروب پيژني.

لاکن هيڅوک ورته فيلسوف نه وايي دا اوس چې څوک ځانته قانون جوړونکی او قانوندان وايی کيدای شی چې يوه پيړی وروسته يی څوک يوه خبره هم ونه منی او ورته د نالوستی په سترګه وګوری ځکه چې يوه پيړی مخکی پوهانانو کمپيوتر نه پيژنده انټرنيټ ته يې لاس رسی نه لرله څو کاله وروسته کيداشي داسی شيان پيدا شی چې چې نن ورځ يې مونږ نه لرو، نو ايا زمونږ ننی قانون به د هغوی په درد وخوري. او کنه ديوه کلاسيک قانون په سترګه به ورته وګوری نو بناء د انسان د تجاربو محدوديت ددې لامل ګرځي چې انسان بايد زياتې غلطي وکړي او دا غلطي بالاخره تجارب مينځ ته راوړي او د اچې د انسان علم محدود دي نو کوم فکر چې انسان کوی حتمی نه ده چې هغه دې صحيح وي ځکه چې د انسان تصور او فکر د هماغه نيمګړی علم پيدا وار دی چې دی يې لري.

٢- د نورو لاره: دا خو د انسان خپله لاره شوه، کله چې د انسان خپله لاره دغه رقم مشکلات لري نو ښکاره خبره ده چې د نورو لاره هم ددهمدغسې انسان غوره شوی لاره او هغه هم د همدغو نیمګړتیاو نه خالي نه ده ځکه چې نور هم د همدغو پنځو حواسو او نفساني غوښتنو تابع دی او د وړاندینۍ پیړۍ په زرګونو وړاند وینې د راتلونکی نسل اختراع او لاسته راوړنو تکذیب کړي نو بناء د نورو لاره هم معقوله نه ده.

کله چې خپله لاره غلطه شوه نو نور خو هم مونږه غوندې بشر دي نو څرګنده خبره ده چې د هغوی لاره هم غلطه او ناسمه ده.

٣- د الله ﷻ لاره: دا چې الله ﷻ د ډیر زیات علم او پوهی څښتن دی او د خپل دغه علم ا وزیات محبت په اساس یې چې له انسان سره یې لري دغه انسان یې پیدا کړ او بیایې د ځمکي پر مخ خپل خلیفه وټاکه او بیا ورته د اوسیدلو او ښه ارام او سعید ژوند تیرولو لپاره د خپل هغه علم په رڼا کې چې په زمان او مکان پورې اړه نه لری او تل ترتله به هر ځای چلیږي قانون او د ژوند تیرولو لپاره طریقه کار جوړ کړی ځکه چې دی له هر چا نه د خپل مخلوق په مصلحتونو ښه پوهیږی نو ځکه ددغه لوی با عظمته خالق لار او طریقه تر هر چا غوره او له هر راز مشکلاتو او پاکه او سپیځلی ده.

د دین د لارې غوره والی عقل ته نژدې ده

د انسان په ژوندکې یو د احتمالاتو علم ده چې انسان یې تل په نظر کې ساتي دلته د سفر په اړه خبره کوو:

که چیرې یو څوک سفر ته روانیږي نو د دې لپاره چې موټر یې په لاره کې پنچر نشي او پنچرمین به هم نه وي یو شتبنی له ځانه سره اخلي، شاید هوټل لاره کې نه وي نو لږه غذا ځان سره اخلي، ښایي اوبه یې مخې ته رانشي نو لږې اوبه هم ځان سره اخلي، شاید لاره کې ورته غله راووځي نو د غلو د مخنیوي لپاره سلاح له ځانه سره اخلي. اوس چې کله دوی سفر کوي که یې

داشيان پکار شو خو ښه ده او که يې پکار نشول نو کوم زيان يې هم نه ده کړی خو هغه څوک چې دا شيان له ځانه سره نه وړي او لاره کې يو دم ورته غله مخې ته ورځي يا تږي کيږي خو اوبه نشته يا هم موټر يې پنچر کيږي خو بل ټاير نشته نو څومره تاوان يې کړی؟ همداسې د اخرت په اړه هم بايد و انګېرل شي، ښه کارونه بايد وکړي اسلامي اعمال بايد اجرا کړي که د حساب او کتاب ورځ يې مخې ته راغله نو ملامت به پکې نه وي او که رانغله نو کوم تاوان يې نه ده کړی (دا دليل د غير مسلمانانو لپاره ده او مونږه خو پدې ايمان لرو چې داخرت ورځ حق ده).

په نورو اديانو د اسلام د مقدس دين ښه والی

کله چې دغه الهی سپيڅلي دين د نورو اديانو سره پرتله کوو نو ګورو چې دغه مقدس دين په نورو اديانو خورا غوره والی لري او ډيرې داسې ځانګړتياوی دې چې په نورو اديانو کې نه تر سترګو کيږي بالاخره همدا ښه والی ددې سبب شوي چې د نورو اديانو پيروان يې ځانته را جلب کړي دي.

په موجوده نړي کې دو قسمه دينونه تر سترګو کيږي

اوله برخه يا ډله: دا هغه اديان چې يوازي روحی طرف ته پام کړي، کوم خلک چې ددې قسم اديانو پيروان دي دوي بايد دنيا نه صرف نظر شي يا په بله وينا د دوی ماديت سره بايد هيڅ قسم سرور کار ونه لري په غارونو او غرو په سوريو کې بايد کينی عبادت وکړی او ددې لپاره چې په خپل دين کې اوچت مقام ته ورسيږي بايد نکاح ونه کړي او د ښځو سره بايد هيڅ راز ګډون ونه کړي ددغه راز اديانو پيروان دوه لارې لرې يا دا چې له دينه صرف نظر شي او بی ديني غوره کړي ترڅو چې ددنيا کارو بار او ژوند پر مخ پوزی ځکه چې د انسان جوړښت له دوه برخو مادی او معنوی څخه جوړ شوی دی نو کوم اديان چې د انسان دغه مادی اړخ يې له پامه غورځولي دي او يوازي معنوی طرف ته يی توجه کړی نو دوی خپل وپيروان له لاسه ورکوي ځکه چې د انسان د مادي اړخ په سلسله ځينی غوښتنی دي چې کله هغه به قانونی ډول

اشباع نه شی نو انسان مجبور دی چې هغه له غیر قانوني لارې اشباع کړي چې پدې صورت کې مجرم پیداکیږی او جرم یې په جامعه کې بدې اغیزی لري.

دویمه برخه یا ډله: دا هغه ادیان دي چې یوازی مادي طرف یې خپله توجه جلب کړي او د معنوي طرف ته پکې اصلا څرک هم نه لیدل کیږي دوی صرف په مادیت ایمان لری او له مادې نه اخوا یې په بل هیڅ شی سترګی نه ډکیږی دوی که هرڅومره په مزو او چړچو کې وی خو بیا هم ځان ورته کم ښکاری او کوشش کوي چې لا زیات مادیت تر لاسه کړی کله هم چې له کوم ناوړه حالت یا کمی سره مخامخ کیږي نو په خپل داخل کې داسي کوم معنوی ځواب نه پیدا کوی بالاخره مجبوریږي چې ځان وژنه پیل کړی او بس.

اسلام تر ټولو ستر نړیوال دین دی

که څه هم نن سبا د اسلام دمقدس دین په خلاف ډیر زهرجن تبلیغات کیږی او له بلي خوا نه مسلمان هم پدې نه دي توانیدلی چې د اسلام او مسلمانی ریښتینی تمثیل وکړي ترڅو د مخالفینو تبلیغات په تنه کې شنډ کړی خو بیا هم ددي ټولو مشکلاتو با وجود ددنیا په هر ګوټ کې په ډیره تیزی سره د چټک پرمختګ په حال کې ده د خلکو د ډیر والي د کلني کتاب دسر شمیرنی په اساس د اسلام د زیاتوالی کړی دوه چنده ته رسیدلې په اوس وخت کې مسلمانان د ټولي نړي د نفوسو څلورمه برخه یا پنځه ویشت په سلو کې جوړوی چې دیو سل اته اتیا هیوادو له جملی څهه چې د ملګرو ملتو د سازمان غړیتوب لري شپږپنځوس یې اسلامي دي او په پاتي هیوادونو کې مسلمانان د لویو اقلیتونو په توګه ژوند کوي، همدا اوس څلور سوه او پنځوس میلیونه مسلمانان له اسلامي هیوادونو څخه بهر ژوند کوي چې د نړی پنځه عشاریه اته ملیارده نفوسو له جملی څخه یو عشاریه پنځه ملیارده یعنی پنځه ویشت سلنه یې مسلمانان تشکیلوي. از اهنګ پاپ تا آهنګ ناب، تهران د پرتو بیان انتشارات.

ShareIslam

دويم څپرکی:
په امريکا کې د اسلام په اړه يو ځغلنده نظر

دسرسيمرنی د کلني کتاب په وسيله څرګنده شوي چې په کال کې يوازی په امريکا کې يولک کسان مسلمانيږي د اخوت اواز مجلې د امريکا د بهرنيو چارو وزير له خولی ليکلی چې اسلام ډير شريع له نورو دينونو څخه د پرمختګ په حال کې ده همدا راز زياته کړی چ اسم د امريکايې فرهنګ په بيخ او بنياد کې ځای نيولی دي، دې وايې چې دا يوازی په امريکا يک نه ده چې اسلام چټک پر مختګ کوی بلکې ددنيا په ډيرو ملکونو کې د اسلام پرمختګ تر سترګو کيږي خاصتا په اروپايي هيوادونو کې لکه: المان او انګلستان چې دهری ورځې په تيريدو سره د مسلمانانو تعداد مخ په زياتيدو ده د المان هيواد ۸ سلنه خلک مسلمانان دی او په انګلستان کې د محمدﷺ نوم د نومونو په ترتيب کې دويم نوم دی چې پدی هيواد کې خلک پری نومول کيږی.

په امريکا کې د اسلام پر مختګ د ۱۹ پيړی په اخر او د شملي پيړی په سر کې شروع شو يو عيسوی راهب کشيش نورمن چې په ترکيه کې يې د مسحيت تبليغ کوه کله چې د اسلام په حقيقت وپوهيده فورا په ۱۸۷۰م کال کې مسلمان شو يو بل صحافی چی په ۱۸۷۰ کال کې د مانيل دسرقنصل په حيث تعين شو او چې کله د هند د علماوو سره د يو ليک په واسطه ارتباط قايموی او بيا د هندی علماوو دوه تنه مانيل ته ورځی او وروسته له ډيرو بحثونو شاغلی الکساندروب د اسلام په مقدس مشرف کيږي او سمدستی له خپلی وطيفی تر استعفا ورکوی او هند ته سفر کوی او وروسته له څه مودی نه چې د اسلام په اړه پوره پوهه حاصلوي بيرته امريکا ته راستنيږی او د جمعيت دعوت او تبليغ په نوم کار پيل کوی او ددغه جمعيت اوه شعبی په ۷ ښارونو کې تشکليوی تر دې وروسته شاغلی وب له ردويم سلطان عبد الحميد سره په

ارتباې کې شو او په نیویارک کې د عثمانیانو د افتخاری قونصلری په حیث مقرر شو.

د نژادي تبعی او مړنی نیولو په زمانه کې په داسي حال کې چې تور پوستکی افریقایي مظلومان بالاخره پدې حقیقت ورسیدل چې یوازینی دین او عقیده چې د انسانانو ترمینځ فرق او پیژنه کوی هغه د اسلام مبارک دین دی چې هیڅ سپین ته په تور باندی ترجیح نه ورکوی او دفضیلت او غوره والی معیار یکې تقوا ده نو همدغه نقطه ددی سبب شوی چې په ډلو ډلو افریقایي تور پوستکی په اسلام مشرف کیږي، د جورج تاون د امریکایي پوهنتون د یوه استاد یونه حداد په وینا چې په امریکا کې اسلام له ټولو ادیانو نه په ډیره چټکي سره مخ په وړاندې ځی د ۱۹٦۰ م کال د شمیرنی مطابق په امریکا کې د مسلمانانو تعداد ۷٦۰۰۰ نفرو ته رسیده په داسي حال کې چې په کال ۲۰۰۰ م کی یوازی ۱۲۰۰ مساجد ثبت شوی اود مسلمانانو تعداد ۲ میلیونو څخه تر ۸-۱ ملیونو بوری رسیږی چې ددی له جملی څخه یوازی په ۲۰۰۰ کال ۲۰۰۰ کسان مسلمانان شوی دي.

دیوه امریکایي محقق کارل الیس په وینا که چیری د اسلام د پرمختګ لړی همداسی پاکی شی نو په راتلونکو ۱۷ کالو کې به د امریکا په څو مهمو ښارونو کې د مسلمانانو تعداد له مسیحانو څخه زیات شی هغه په خبله اخرنی مصاحبه کې چې له (بی بی نیوز) سره کړی ویلی دی چې: مسلمانان په هر کال کې ٦ فیصده زیاتیږی چې دغه نوی مسلمان ۸۰ په سلو کې مسیحیان تشکیلوی او پاتی نور یې مهاجر له نورو هیوادونو څخه امریکا ته راغلی مهاجر دی.

(اسلام په امریکا کې) کتاب لیکونکی وایي چې د اسیا صغرا او وړوکی اسیا یا افریقا د شمالی برخی په هکله چا تصور قدری هم نشو کولای چې دلته دی څوک مسلمان شی ځکه چې دا منطقه تر ټولو زیاته د عیسویت مرکز ګڼل کیده او هغه ورځ لیرې نه ده چې یوه ورځ به امریکا هم په ټوله معنی یو اسلامی ملک وګڼل شی څیړونکی او محققین پدی نظر دی چې د ۱۱ ستمبر څخه را وروسته په امریکا کې تر ټولو نه زیات اسلام خپور شوی او سبب یې

همدا په ګوته کوی چې خلکو د اسلام په هکله معلومات ترلاسه کړل اود اسلام په حقیقت پوه شول، د شیطانی ایاتو، دپیغمبر دکاریکاتورنو رسم او د ۱۱ ستمبر د واقعی او د بعضی هیوادو دښه استیکال ددی واقعاتو څخه سبب شول چې عام خلک د اسلام په هکله معلومات ترلاسه کړی او اسلام په هکله زیاته مطالعه وکړی ترڅو دی حقیقت ته ورسیږي چې قران عظیم الشان د الله تعالی یو معجز او له هر ډول لاسوهنو څخه پاک کتاب اود بشری ناخوالو یوائینۍ دواو نسخه ده نو ځکه خو په زرګونو کسانو بی له درنګه ایمان راووړ (د ااهنګ پاب تا اهنګ باب) کتاب لیکونکی هم وایي چې له ۱۱ ستمبر وروسته د امریکا د خلکو توجه اسلام طرف ته زیاته شوی.

ابراهیم حسین باری کانادا د (تورنتوی) اسلامی مرکز مدیر او اسلامی جامعی یو اوړ پوړی مقام په امریکا کې وایي: چې په موجوده وخت کې د امریکا خلک د اسلام په هکله معلومات او اسلامی مسایلو ته لیوالیتا د ۱۱ ستمبر له واقعې تر وروسته ډیر زیاته شوی ده دی زیاتوی چې د ۱۱ ستمبر د واقعی نه وروسته د اسلامی مراکز او مساجد نه د غیر مسلمانانو لیدنه کتنه زښته ډیر زیاته شوی ده او حتی اسلامی محققان او عالمان کلیساګانو کالچونو تلویزونونو او شرکتونو ته دعوت کیږی ترڅو ورشی او د اسلام په هکله ورته معلومات ور واووړو او تبلیغ وکړی.

د خلیج جنګونو ته د امریکایې عسکرو تلل اود اسلام او مسلمانانو تولیدل هم ډیر موثر ثابت شوی کوم عساکر چې دمساجد او مقدسه ځایونو د خراپتیا لپاره ګمارل شوی کله چې په حقیقت پوه شوی بیا هم دغه عساکر په اسلام مشرف شوی دی.

د الوطن په نوم بوی ورځپاڼی خبر ورکړی چې د خلیج په اول جنګ کې (۲۵۰۰۰) زره امریکایي عسکرو اسلام قبول کړي، د هغوی اسلام راوړل د صهران په هوایي اډه کې یوه قاضی تایید کړی.

د عربستان چاپ یوه ورځپانه د (الریاض) په نامه مشهور دیوه امریکایي ځوان چی نوم یې جوزف سیمون وه او وروسته خپل نوم په صلاح الدین تبدیل کړ وایي کله چې حاجی په مساجدو کی له عراقی ځوانانو سره چې په

انګلیسی هم پوهیدل ولید نو زه ددی له اخلاقو دوی څخه ډیر زیاتر متاثره شوم او اسلام می ومانه.

د امریکايي پوه (جوزېف ادوارد) کیسه

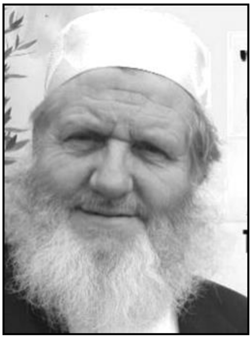

وروسته له اسلامه

مخکي له اسلامه

له مسلمانېدو تر مخه نوم: جوزف ادوارد استس

له مسلمانېدو وروسته نوم: شیخ یوسف استس

تابعیت: دامریکا متحده ایالات

علمي سندونه: د هنرونو ۱۹۷۴ په برخه کې د ماسټرۍ سند او د اللاهوت (الهیات) په برخه کې د دکتورا سند.

د اسلام راوړلو نېټه: ۱۹۹۱ م عربی او اسلامي زدکړې یې له ۱۹۹۱ نه تر ۱۹۹۸ پورې کړي لارښود او استاذیې: شیخ محمد عبد الرحمن وه.

د مسلمانېدو لامل: مسیحیت ته د یو مسلمان وربلل وه.

تبصره: څرنګه چې اسلام د توحید، فطرت، بخښنې، لارښوونې او بلنې دین ده او ټولو پیغمبرانو هم خلک ورته رابللي دي. که چېرې ددې دین یوه هسته یا یو زړۍ چېرې هم زرغون شي هغه ډېر ګړندۍ لوئیږي، ژر حاصل ورکوي او ټولو خلکو ته ځان څرګندوي او پایله کې په لویه ونه بدلیږي.

وګورۍ دغه ستر عالم چې پخوا یې خلک د مسیحیت تحریف شوي دین ته وربلل له اسلام راوړلو وروسته یو لوی بلونکی او داعي جوړیږي، خلک د

اسلام پر لور رابولي تر دې پورې چې د نورو مسلمانو ورونو په زړونو کې هم ځانته ځانګړی ځای جوړوي.

نوموړی د امريکا د تکزاس ايالت اوسيدونکی ده. که مونږه وغواړو د نوموړي د اخلاقو ستاينه وکړو نو ښايي د ډېرو سترو ځانګړنو څخه يې يوه هم ونه شو ويلی. هغه متوازن شخصيت لري، عمر يې له **۵۵** کلوڅخه اوښتی.

﴿فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ ۖ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُۥ يَجْعَلْ صَدْرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى ٱلسَّمَآءِ ۚ﴾ [الأنعام: ۱۲۵].

ژباړه: «چاته چې الله د لارښوونې اراده وکړي د هغه سينه د اسلام لپاره پرانيزي او چاته چې په ګمراهی کښې د غورځولو اراده وکړي د هغه سينه تنګوي او داسې فشار پرې راولي چې (څنګه د اسلام تصور په ذهن کې راګرځوي نو) داسې ورته معلوميږي ته به وايې ساه يې د اسمان ولورته ته راښکله کيږي».

استس خپله کيسه داسې پيلوي:

له مسلمانېدو وروسته نوم مې يوسف استس ده، په يوه نصراني کورنی کې زيږېدلی يم، زمونږه کورنی نصرانيت ته زياته وفاداره وه او د امريکا په منځنی سيمو کې يې ژوند کاوه، پلرونو او نيکونو مو نه يوازې د نصرانيت لپاره مکتبونه او کليساوې جوړې کړې بلکې خپل ځانونه يې هم ترې قربان کړي دي. زما لوست او مطالعه يوازې په مسيحيت کې نه ده نغښتل شوې، ددې ترڅنګ مې ديرش کاله هندوئېزم، بودائېزم او يهوديت هم مطالعه کړی ده. ما مې له خپل پلار سره په تجارت کې زيات کار کړی، همدارنګه مونږه به د

خوښۍ او جذابیت محفلونه هم درلودل، په دې وروستیو کلونو کې مو زیاتې پیسې هم وګټلې خو ددې تر څنګ زما زړه ته هېڅکله هم ډاډ او سکون پیدا نشو ځکه، د زړه ډاډ او اطمئنان د حقیقت له پیداکولو او د سمې لارې غوره کولو پرته په بل شي کې چېرته پیدا کیدای شي؟

غوښتل مې چې هغه مسیحي کړم!!

زما د اسلام راوړلو کیسه داسې نه ده چې چا راته قرآنکریم او یا کوم بل اسلامي کتاب ډالۍ کړي وي او ما یوائې هغه لوستي وي او بیا مې اسلام زړه ته راننوتۍ وي بلکه زه د اسلام یو له سرسختو دښمنانو له ډلې ومه، ما به نور خلک د مسیحیت لورته رابلل او کله چې یو نفر ما ته د اسلام راوړلو بلنه راکړه نو ما هڅه پیل کړه چې نوموړی مسیحي کړم نه دا چې زه مسلمان شم؟!

دا پیښه د ۱۹۹۱ کال په هغه وخت کې وشوه چې پلار مې له یو مصري سړي سره د تجارت پر معاملاتو بوخت وه او له ما څخه یې وغوښتل چې له نوموړي مصري سړي څخه لیدنه وکړم، زما په زړه کې هم د مصر د لرغونو څیزونو (اهرامونو، د نیل سیند...) د لیدلو مینه راوټوکېدله خو پلار مې راته وویلې چې هغه سړي سره چې زه مخ کیږم هغه مسلمان ده، دا ډېره ناممکنه وه چې زه باور وکړم... مسلمان!!، پلار ته مې ټول هغه څه چې ما د مسلمانانو په هکله اوریدلي ول مخکې کېښودل. هغوی د مکې په دښته کې د یو تور صندوق عبادت کوي او وایي چې هغه مکه ده، خو ما زړه ښه نه کړ چې لدې مسلمان سره وګورم ولې پلار مې ټینګار وکړ چې نوموړی ډېر لطیف او نرم زړۍ سړی ده او باید ورسره وګورم ما هم ورسره موافقه وکړه.

ما ذهن کې د نوموړي مسلمان زیات تصویرونه له ځان سره جوړول، داسې غټ سړی به وي، چپنه به یې په اوږه وي، سر به یې خرییلی وي او یوه غټه لونګۍ (دستار) به یې په سر وي... خو بالاخره نوموړي سره مې ولیدل، هغه ماته ښه راغلاست وویلې، له ماپې د احوال پوښتنه وکړه خو دې ټولو ماته هیڅ معنا نه درلوده ما ته یوائې دوی هماغه تروریستان ښکارېدل چې مونږ ته ویل شوي ول.

تر لږو خبرو اترو وروسته مې ترې وپوښتل:

- آیا ته په خدای ایمان لرې؟
- هو
- په ابراهیمعليه السلام ایمان لرې او په هغه څه چې هغه غوښتل خپل زوی د خدای لپاره حلال کړي؟
- هو

ما له ځانه سره وویلې چې اوس خو کار بیخي اسانه شو. لږ ځنډ کې دچای څښلو لپاره یوې وړوکې کوټې پر لور ورغلو، هلته مو د چای څښلو په موده کې زیاتې خبرې یو بل سره واړولې، ډېرې خبرې به ما کولې، هغه مې ډېر دروند او آرام سړی وموند، زما هره خبره یې په خورا پراخ زړه اورېدله او هیڅکله یې زما خبره د خبرو کولو په جریان کې قطع نه کړه.

ورځې او شپې تېرېدلې، یوه ورځ زمونږ همدې ملګري (محمد عبدالرحمن) هوډ وکړ چې خپل هستوګنځی پرېږدي او مسجد کې د څه وخت لپاره واوسیږي، نو د همدې لپاره یې له مونږه سره هم ولیدل او دا خبره یې زیاته کړه چې که هر وخت مونږه له محمد نه غوښتنه وکړو تر څو له مونږه سره په تکزاس کې و اوسیږي نو نوموړی چمتو دی. همداسې وشول او یوه ورځ مونږه نوموړی خپل کور ته راوسته تر څو له مونږه سره په کور کې یو ځای واوسیږي. په تکزاس کې ډېر نصراني کشیشان اوسېدل ما په هغوی کې یو پېژانده، هغه پدې ورځو کې ناروغه وه، له ښه کېدو وروسته ما هغه ته هم بلنه ورکړه چې له مونږه سره په یوه کور کې ګډ و اوسي.

وروسته تـر دې چې پـه کـور کـې مـو واړول لـه هـر ماخسـتن ډوډۍ خوړلـو وروسته به مو بحث شروع کېده، تړول بـه د يـو مېز شـاوخوا کـې راټولېدو څـو نصرانيان د څو ډوله انجيلونو سره به د يو مسلمان او يو قرآن په وړاندې بحث کولو ته چمتو شو. ما سره به يـو ډول انجيـل وه، کشـيش بـه يـو نسـبتاً معتمـد انجيل او اوه انجيلونه نور درلودل، مونږه به ټولـو د سـم انجيـل پـه ټـاکلو کـې زيات زيار وېسته تر څو عبدالرحمن ته پرې قناعت ورکړو او مسيحي شي.

يو قرآن او څو انجيلونه:

زما په ياد راځي چې ما له محمده وپوښتل چې د څـوارلس سـوه کلونـو پـه موده کې څو قرآنکريمونه منځ ته راغلي دي؟

نوموړي ځواب راکړ: له يوه قرآنه پرتـه کـوم بـل قـرآن وجـود نـه لـري، او دا قرآن بـه تـر پايـه تغيـر ونـه کـړي همدارنګـه نومـوړي وويـل چـې پـه زرګونـو او ميلونونو کسان داسې شته چې دا قرآن يې په پوره ډول حفظ کړی او پـه سـينو کې يې پروت ده.

زما لپاره نه منونکي خبره وه، څنګه کېدای شي چې دا کتاب مکمل ياد شي، او د ټولو لوستونکو ته دې د دې کتاب معنا ساده او آسانه واوسي.

زمونږ په منځ کې يوه مباحثه روانه وه، او دا مو په لـومړي سـر کـې منلـې وه چې که زمونږ ټولو په هر څه قناعت راغی نو پـه همـاغې بـه ايمـان راوړو او پـه راتلونکي کې به مو د عقيدې برخه وي.

پدې ترتيب مو خبرې ورسره پيل کړې، هغه څه چې زيـات ماتـه د تعجـب وړ ؤل دا و چې هيڅکله هم محمد عبد الرحمن په خپلـو خبـرو کـې زمـونږ پـر اعتقاداتو او شخصيتونو تيری نه ده کړی.

کله مې چې وغوښتل محمد د مسيحيت پر لور وبلم نو په خورا آرامتيـا يـې راته وويل چې که راته څرګنده شوه چې مسيحيت د اسلام له دين نه حق ديـن ده نو حتماً بې يې پيروي کوم. ورته مو وويلې: سمه ده.

وروسته محمد عبدالرحمن پـه خبـرو کولـو داسـې پيـل وکـړ: دا چـې تاسـې وايی مسيحيت د نړۍ تر ټولو غوره او حق ديـن ده څـه دليـل لـری؟ ورتـه مـو وويل: مونږه په دلايلو ايمان نه لرو ولې په احساساتو او شعور ايمان لرو، هغـه

څه چې په انجيلونو کې دي خپل دين ترې اخلو. محمد وويلې: دا سمه خبره نه ده چې دين بايد يواځې زمونږ تر علمه پورې محدود وي ولې، اسلام داسې معجزې او دلائل وړاندې کوي چې د خدای په نزد يواځينی حق دين همدا ده (اسلام) ده.

جوزېف ايوي ټول هغه دلائل چې د اسلام حقيقت ترې ثابتيږي له محمد څخه وغوښتل، محمد وويل: لومړنی دليل د الله ﷻ کتاب ده، هغه کتاب چې له کله پر حضرت محمد ﷺ نازل شوی څوارلس سوه کاله تير شوي خو تر اوسه پکې يو حرف تحريف او بدلون هم نه ده راغلی همدارنګه په نړۍ کې ۱۲ ميلونه کسانو نوموړی کتاب په يادو زده کړی پداسې حال کې چې هيڅ بل داسې کتاب نشته چې دومره حافظان ولري. ﴿إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا ٱلذِّكۡرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٩﴾ [الحجر: ۹]. همدغه دليل بسنه کوي پردې چې د الله پر وړاندې حق دين اسلام ده.

د قرآنکريم معجزې:

د اسلام د حقانيت له اورېدو وروسته د هغه دلائلو په لټه کې شوم چې د اسلام حقانيت ثابتوي، درې مياشتې مې پرلپسې مبالعه وکړه او پايله کې مې د مقدس په کتاب کې و موندل چې عيسی عليه السلام په وحدانيت او د الله په يووالي ايمان درلوده، هغه د نورو پيغمبرانو غوندې خلک د رب د وحدانيت لورته رابلل او دا ځيني چې وايي عيسی عليه السلام خدای ده اصلاً دا خبره ناسمه ده، بل پدې پوه شوم چې مخکيني او وروستني ټول دينونه د الله د ذات اړوند هيڅ اختلاف نه لري ټولو د (لا اله الاالله) دعوت د ځمکې پرمخ خپروه، مسيحيت هم مخکې لدې چې دا اتهامات پکې ننوځي د نوموړو اسماني دينونو له ډلې څخه وه، پوه شوم چې اسلام د آسماني رسالت د پای ته رسولو لپاره راغلی، دين يې پوره کړی او خلک د شرک له عقيدې د وحدانيت پر لور رابولي، او که څوک اسلام ومني نو ايمان به يې پوره شي او که څوک يې ومني نو هغه د مسلمانانو له ډلې څخه نه ده.

وروسته مې قرآن کې وموندل چې الله ﷻ ټولو کافرانو ته چلینج ورکړی او ویلي یې دي چې د قرآن د سورتونو په څېر کوم سورت جوړ کړی او یا هم لږ تر لږه د قرآن د دریو آیتونو په څېر درې نور آیتونه راوړی خو ولې پخواني کفار لدې کاره عاجزه شول.

همدارنګه په قرآنکریم کې د معجزو په ډول ځینې وړاندوینې ولیدلې چې ټول دا ثابتوي چې د الله دین یوازې د اسلام دین دی.

﴿الٓمٓ ۝١ غُلِبَتِ ٱلرُّومُ ۝٢ فِيٓ أَدۡنَى ٱلۡأَرۡضِ وَهُم مِّنۢ بَعۡدِ غَلَبِهِمۡ سَيَغۡلِبُونَ ۝٣﴾ [الروم: ۱-۳].

دا وړاندوینې تر څو واقع شوي او یا به تردې وروسته پېښې شي، همدارنګه د زلزلو په هکله قرآن وايي چې د ځمکې په هره برخه کې به پېښه شي او یا د فضا پر لور د انسان تګ لدې آیته ثابتیږي چې:

﴿يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ إِنِ ٱسۡتَطَعۡتُمۡ أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ فَٱنفُذُواْۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ ۝٣٣﴾ [الرحمن: ۳۳].

بله خبره چې پرما یې ډېره اغیزه وکړه هغه (العلقة) وه، دا خبره لومړی قرآنکریم کړې او بیا یو کاناډایي پوه (کوسمر) داسې توضیح کړې ده: «علقة هغه شی ده چې د مور د رحم پورې اړه لري او دا هماغه حقیقت ده چې قرآنکریم ډېر پخوا وړاندې له دې چې پوهان علقة وپیژني تشریح کړی ده، او دا د کافرانو او ملحدانو لپاره بسنه کوي»

تر اوسه مونږ سره په یوه کور کې د محمد عبدالرحمن درې میاشتې وتلې وې او نوموړي په دې موده کې مونږه ته زیاته مینه راکړه، کله چې به ما عبدالرحمن خپل رب ته د سجدې کولو په حال لیده نو له ځانه سره به مې ویلې چې دا کار کوم عادي کار نه ده.

عبد الرحمن یوه پرښته ده:

استس د خپل ملګري په هکله وایي: عبدالرحمن یواځې د یوه څیز کمبود لري چې هغه دوه وزرونه دي تر څو د پرښتو په څېر پرواز وکړي. مونږه ډېر څه له عبدالرحمن څخه زده کړل، یوه ورځ زما کشیش دوست عبدالرحمن نه غوښتنه وکړه چې مونږه مسجد ته بوځي تر څو مسلمانان د لمونځ کولو په حالت هلته په مسجد کې ووینو، عبدالرحمن مونږه له ځانه سره مسجد ته بوتلو هلته مو مسلمانان ولیدل چې راتلل لمونځ یې کاوه او بېرته تلل، ما وپوښتل: آیا دوی له کومې موسیقۍ او یا ویناوو پرته ولاړل؟ ویې ویل: هو. ورځې شپې تېرېدلې، یوه ورځ بیا کشیش له عبدالرحمن وغوښتل چې مسجد ته ورسره ولاړ شي، دا ځل یې هلته ډېر ځنډ وکړ، زه پرېشانه شوم چې کومه حادثه کې نه وي راګیر شوي! هوا هم تیاره شوې وه خو، لږ وروسته راغلل. دوو تنو دروازه پرانیسته لومړنی مې وپېژانده چې عبدالرحمن ده خو دا بل چې سپینې جامې یې اغوستې او سپینه خولۍ یې په سر وه لږ ناپېژانده معلومېده خو نه! دا هماغه کشیش وه چې له عبدالرحمن سره تللی وه، ما ترې وپوښتل: مسلمان شوې؟ وویل:هو. زه خفه شومه چې مې ملګری ولې له ما څخه د مخه د حق پوړۍ ته ورسېده، زه پورته بلې کوټې ته ولاړم له ځانه سره مې سوچ وکړ، ښځه ما راوغوښته له هغې سره مې خبره شریکه کړه هغې راته وویل: زه هم نژدې ده چې مسلمانه شم ځکه چې اوس پوه شوې یمه چې دا دین حق ده. بېرته لاندې پوړ ته راکښته شوم او عبدالرحمن مې د یو بحث لپاره له خوبه راویښ کړ، تمامه شپه مو سره خبرې وکړې بالاخره سحر نژدې شو، په ځان پوه شومه چې د لارښوونې وروستۍ وړانګه مې پر زړه او دماغ لګېږي داسې لکه لار ورکی مسافر چې ناڅاپي خپل هدف ته ورسیږي، د سحر اذان وشو،له ځایه پاڅېدم سر مې په ځمکه رب ته په سجده کېښوده او ومې غوښتل که امکان لري راته لارښوونه وکړي. سرمې پورته کړ هېڅ د موسیقۍ کومه نغمه مې تر غوږو نشوه و پوهېدم چې پر حقیقت د اعتراف وخت رانژدې شوی، نو اوس باید ودرېږم، د خپل نفس له فریبه ځان وژغورم،

هماغه وه چې سهار یوولس بجې د دوو شاهدانو تر مخه (محمد او پخوانی کشیش) ناست وم او د شهادت کلمه مې وویله (لا اله الاالله محمد رسول الله)

له څو دقیقو وروسته مې چې کله ښځه زما له اسلام خبره شوه نو هغه هم خپل اسلام ښکاره کړ، پلار مې پدې کارو کې لږ محافظه کار وه خو بیا هم څو میاشتې له انتظار وروسته هغه هم د حق د لارې ملګری او مسلمان شو.

درې واړه یوځای مسلمان شولو، کار همدلته پای ته ونه رسېده بلکه په همدې کال د لاهوتي انستېتیوت یو محصل چې (جو) نومېده هم ایمان راووړ، او تر دې وروسته ډېرو نورو کشیشانو او دیندارو هم ایمان راوړ او دا لړی به انشاء الله همداسې روانه وي.

آیا همدا مسلمانېدل د اسلام د دین د حقانیت ستر دلیل نه ده؟؟ زمونږه مسلمانېدل چې هېڅ باور نه کېده، خو چې حقیقت مې وپېژانده خپل فطري دین ته بېرته واوښتم ځکه، هر سړی لومړی فطرتاً مسلمان پیدا کېږي او بیا یې مور او پلار هغوی یهودي او یا نصراني کوي خو مونږه لله الحمد دغه ده له هغه بیکارې عقیدې نه ټول فامیل خدای راوکښلو او سمې لارې ته یې برابر کړو، د حضرت محمدﷺ امت چې بهترین امت ده پکې و شمېرل شو.

زما زړه اوس له اسلام سره پوره لګېدلی ده، مخکې به مې په کلیسا غیرت کاوه خو اوس به یې په اسلام کوم، مخکې مې کلیسا ته خلک وربلل خو اوس مې چې د اسلام کومه پاکه څېره ولیدله دا به خلکو ته ورښایم او هغوی به د حق لوري ته رابولم.

اسلام ته د بلنې پروګرامونه

په اوس وخت کې استس ګڼو هیوادونو ته د اسلام بلنې لپاره ورځي ترڅو خپل اسلامي مسئولیت ترسره کړي، نوموړی زیات تلویزوني، رادیویي او ټاپیي دعوتې پروګرامونه لري چې خلکود اسلام ښکلې څېره په خپلو ښکلو الفاظو کې ورښیي.

شیخ یوسف استس د کویت د نویو مسلمان شویو له کمېټې سره کار کوي، زیاتو کنفرانسونو کې یې د اسلام او نورو دینونو د پرتلې په برخه کې ګډون

کړی، ډېری ویناوې یې کړې، د نوموړي د مکسیکو له کنفرانس وروسته څلویښت تنه په یو ځل مسلمان شول او د مکسیکو مرکز هغه وخت په لړزه راغی چې څلویښتو واړو په یوه غږ بدرګه کړل: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمد رسول الله).

د داوود موسی بسکوک د مسلمانېدو کیسه

دکتور زغلول نجار د مصر نامتو پوهانو له ډلې څخه ده چې د قرآن عظیم الشان د معجزو په هکله یې ډېری کتابونه لیکلي دي نوموړی وایي ما د موسی بسکوک سره د بریتانیا شیفلد پوهنتون کې لیده کاته وکړل، نوموړی چې د لندن د مسلمانانو د اسلامي حزب مشر ده ترې مې د هغه د مسلمانېدو لامل وپوښته نوموړي خپل کیسه داسې پیل کړه: مونږه (لویدیځوالو) په میلونونو ډالر مصرف کړل تر څو د سپوږمۍ کرې ته ولاړ شو، هلته مو ځانونه ورسول او پکې مو په څېړنو پیل وکړ، په سپوږمۍ کې مو یوه توره لیکه پیدا کړه چې د کمربند په څېر ترې تاوه وه، د کرښې په اړه مو ډېرې څېړنې وکړې بالاخره څرګنده شوه چې دا سپوږمۍ ډېر وختونه مخکې دوه ځایه شوې او بېرته سره یوځای شوې ده نو ځکه هغه مات ځای یې اوس لکه یوه کرښه داسې ښکاري.

کله مې چې قرآن مطالعه کاوه نو د شق القمر پېښه (معجزه) مې تر سترګو شوه چې د سپوږمې د دوه ځایه کېدو په هکله یې څوارلس سوه کاله د مخه خبره کړې ده، او د حضرت محمدﷺ احادیث پدې اړه هم همدا ګواهي ورکوي چې دا خبره رښتینې ده او د وروستي پیغمبر په وخت کې نوموړی سپوږمۍ دوه برخې شوې وه، کله مې چې د حضرت محمدﷺ په هکله مطالعه وکړه نو ومې موندل چې نوموړی په پیل کې یو عادي او بېسواده سړی وه، هغه وخت تکنالوژی هم دومره پرمختللې نه وه چې دا خبره به یې د هغو پرمټ کړې وي. د اوسني وخت پوهانو لپاره لدې بله ستره معجزه څه شی کېدای شي چې د قرآنکریم په ریښتینولی دلالت وکړي او د الله وحدانیت او ربوبیت ثابت کړي. همدغو دلائلو وکولای شول چې ما د حقیقت پر لور بوځي او مسلمان شمه.

دا کیسه یې راته وکړه، نوموړی اوس په لندن کې د مسلمانانو د اسلامي حزب مشر ده. د سپوږمۍ دوه ټوټې کېدل خو یو قرآني حقیقت ده چې فرمایي:

﴿ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ١﴾ [القمر: ١].

«نژدی شو قیامت او څیرې شوه سپوږمۍ».

The Hour (of Judgment) is nigh and mooniseleft asunder

ابن کثیر ددی آیت په تفسیر کې وایي چې:

سپوږمۍ د حضرت محمدﷺ پر وخت دوه ټوټې شوې ده دا موضوع په صحیح او متواتر حدیث کې نقل شوې ده، الصحیح البخاری له انس ابن مالکؓ څخه روایت کوي چې د مکې خلکو له حضرت محمدﷺ څخه وغوښتل چې خپله معجزه ورته وښیي نو سپوږمۍ یې ورته وښودله چې دوه ټوټې شوه. امام احمد وایي چې محمد بن جبیر بن مېعم له خپل پلاره روایت کوي چې سپوږمۍ د حضرت محمدﷺ په وخت کې دوه ټوټې شوه چې یوه برخه یې په یوه غره او بله برخه یې په بل غره ښکارېدله، مشرکینو وویلې چې پرمونږه محمد جادو کړې خو بیا یې وویلې چې که پرمونږه یې جادو کړې نو په ټولو مخلوقاتو خو نشي کولای چې جادو وکړي، ابن جریر له حضرت عبدالله نه روایت کوي چې وایي: مونږه له حضرت محمدﷺ سره یوځای وو چې سپوږمۍ دوه ځایه شوه او مونږه ته یې وویل: ګواه اوسی ګواه اوسی. عبدالله ابن مسعود وایي چې سپوږمۍ د حضرت محمدﷺ په وخت کې دوه ټوټې شوېده، مشرکینو وویلې چې پرمونږه یې جادو کړې خو بیا یې وویلې: صبر وکړۍ چې مسافرین راشي ترې پوښتنه وکړو څکه محمد نشي کولای په ټولو خلکو جادو وکړي، کله چې مسافرین راغلل د سپوږمۍ د ټوټه کېدو خبره یې تصدیق کړه.

دا آیات او نبوي احادیث د سپوږمۍ ټوټه کېدل د حضرت محمدﷺ په وخت کې درست ثابتوي، ډېر خلک پدې شک کې دي او همدارنګه کافران هم وایي چې سپوږمۍ خو په خپل ځای سمه روغه پاتې ده، خو قرآنکریم د هغه له ټوټه کېدو څخه کیسه کوي.

د جوزيف موريس (محمديوسف) د مسلمانېدو کيسه

له مسلمانېدو تر مخه نوم: جوزيف موريس

له مسلمانېدو وروسته نوم: محمد يوسف

تابعيت: د امريکې متحده آيالات

عمر: ۴۵ کلن

مسلک: اقتصاد او تجارت

پخوانی دين: مسيحيت

د مسلمانېدو لامل: له قرآنکريم سره اشنايي

نيکونه يې له افريقا څخه امريکې متحده آيالاتو ته تللي ول او همالته مېشت شوي ول، له زيات وخت اوسېدنې وروسته يې د امريکا تابعيت اخيستی ده. جوزيف موريس افريقايی الاصله امريکايي تور رنګه قهواره لري، په اقتصاد او تجارت کې يې له تولان پوهنتون نه د ماسټرۍ سند اخيستی، کورنۍ دين يې تحريف شوی مسيحيت وه او په همدې منظور يې خپل عبادات هم په کليسا کې سرته رسول.

د آسترليا سيدني ښار ته د خپلو يو شمېر ملګرو سره سفر ته ووت، پدې ملګرو کې يې هغه ملګرې هم وه چې ده غوښتل واده ورسره وکړي، دوی تاريخي ښار ته روان وه خو د سيدني ښار په هوايي ډګر کې ورته د ايمان لاربنوونې هم انتظار ويسته.

(سلام او دعوت):

محمد یوسف وايي: کله چې مونږه هوايي ډګر کې ښکته شولو نو هلته مو له یو ځوان سره ملاقات وشو د هغې له څېرې څخه وقار او جدیت له ورایه معلومیده، ډېر آرام طبیعت یې درلوده، ښکلې خبرې یې کولې او تکړه عالم هم وه ما نوموړی نه پېژانده خو هغه نژدې راغی او له ماسره یې روغبړ وکړ او ورسره معرفي شوم.

نوموړې د دعوت او تبلیغ یو داعي وه، ډېرې ښکلې او د مینې خبرې یې کولې، ما چې پخوا د اسلام په هکله هېڅ معلومات نه درلودل نو په اړه یې اورېدو ته لیواله وم، له نوموړي سره له دوه ساعتو خبرو وروسته د اسلامي عقیدې په اساساتو یوڅه پوه شوم او همدارنګه د حضرت عیسی علیه السلام په هکله وپوهېدم او ومې منله چې حضرت محمدﷺ وروستنی پیغمبر ده. تر خبرو کولو وروسته یې ماته یو مصحف قرآنکریم چې په انګلیسي ژباړل شوی وه راکړ، ما درې ساعته پرلپسې د قرآنکریم له مېالعې نه ځان ایسار نشو کړای ځکه د قرآن د آیاتونو معناوو زه خپل لوري ته جلبولم، هغه څه یې چې د طبیعت او نړی په هکله ویلي دي ټول د انساني عقل سره سمون لري همدارنګه دا چې اللهﷻ د ټولو پیغمبرانو رب ده او ﴿لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ۝٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ۝٤﴾ [الإخلاص: ۳-٤] ده.

دغه راز ما ځان په ویښتیا کې وموندە، هغه څه مې چې ولیدل نه مې غوښتل چې له ما قطع شي ما د یو قوي شعور احساس پیداکړ چې زه یې د دین پر لوري کشولم. له ځانه مې وپوښتل چې آیا اسلام رښتینی دین ده؟ آیا دا دین د ټول بشریت لپاره مناسب ده؟ ځواب یې له ما سره له هو پرته بل څه نشو کیدلای.

اسلام د ټولو خلکو لپاره هر چېرته یو مناسب دین ده، دا هغه دین ده چې مونږ ه له خدایه سره نژدې کوي، دې دین سره زما قلب آرام شو، د یو ډول ډاډ او اطمئنان ملګری شوم، زیات صبر مې ونشو کړای او پر هغه څه مې چې قناعت کړای وه په ژبه هم ښکاره کړل. ما ونشو کړلای دا خوښي له خپلو ملګرو څخه پټه کړم، کله چې هغه راغله نو له ما یې وپوښتل: دا کتاب د څه

شي ده؟ ما ځوا ب ورکړ دا قرآنکريم ده، هغه کتاب چې هېڅ دروغ پکې نشته نه پکې پخوا ؤل او نه به پکې وروسته وي، هغې لکه ليونيانو غوندې چيغې کړې، منډه يې واخسته تر څو نور راباندې خبر کړي.

ټول ملګري مې پرما راټول شول هر يوه به همدا خبره کوله چې اسلام ستا سره نه ښايي، خو ما دوی ته ويلې چې اسلام څوک نه مجبوروي چې په زور يې ومني، ما هم د عقل په قناعت منلی ده او اوس هيڅوک هم نشي کولای ما له اسلام راوړلو نه منع کړي. تاسې پدې پوه نه ياست چې د قرآنکريم د مېالعې پر وخت زما روح څومره آرام پيدا کوي. دا دين د سولې لور ته بلنه کوي، تاسې خبر ياست چې ټولو خلکو ته اسلام د وروروليِ او مينې بلنه ورکوي؟!

له ملګرو څخه تر وزګارېدو وروسته مې له مور او پلار سره اړيکه ونيوله، هغوی د اسلام په اړه د غلطې پوهې له امله سخت په غوصه شول خو ما هغوی پوه کړل چې ماخپل ځان په اسلام کې مندلی او اوس هر څه پای ته رسيدلي دي.

کورنی مې راته وويلې چې مسلمانان خلک بې ځايه وژني (د لويديځوالو باور همدا ده) ما ورته د قناعت ورکول هڅه وکړه خو ومې نشو کولای چې هغوی ته قناعت ورکړم، بالاخره ټولو زه يواځې پرېښودم او له ما ولاړل. هيڅوک مې پيدا نکړل چې له ماسره خبرې وکړي، په استرليا کې ټولو ملګرو له ماسره قطع علاقه وکړه خو دې چلندونو به زما مينه له اسلام سره نوره هم زياتوله، پدې موده کې قرآنکريم زما لپاره ښه ملګری شو، داسې ستره وسله شوه چې کولای مې شول هر چاته پرې چلينج ورکړم. پلار او نورو دوستانو مو راته ټيليفون وکړ چې تاسې نشی کولای يوله بل سره واده وکړی تر هغې پورې چې بيا د کاتوليکانو کليسا ته ولاړ نشی، پدې شپه مې خوب له سترګو والوت، کری شپه مې وينښه تېره کړه، سهار بيا د اسلام سره يوځای راښکاره شو، هغه دوست چې ماته يې قرآنکريم راډالی کړی وه ورته مې ټيلفون وکړ او خپلی نبی احساس مې ورته وويلې او ماښام مهال يې خواته ورغلم،هلته مې ورته پوره خبره وکړه ومې ويل چې: زه غواړم اسلام ومنم، لاره راته راوښايه!!!

(د شهادت کلمه):

کله چې هغوی له ما نه واورېدل او زما د ریښتینولی اټکل یې وکړ نو راته یې وویل چې (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله) دا کلمه مې څو ځله تکرار کړه، د هوټل لورته بېرته وروګرځېدم هلته مې ټول ملګری د جاپان پر لوري تللي ول ما کولای شول چې په هغوی پسې ځان وروسوم خو دلته پاتې کېدل مې داسلام سره د مینې په خاطر غوره وبلل، خپل مسلمان ملګري ته مې زنګ وواهه، له هغوی سره یوه ځای یو مسجد ته ولاړم هلته مې یوڅه نور هم د اسلام په اړه زده کړل تر دې وروسته د درې میاشتو لپاره ورسره ایتالیا ته ولاړم ترې وروسته انډیا کې نهه څلویښت ورځې پاتې شوو له انډیا پاکستان ته راغلو او دلته مو نهه شپېته ورځې تېرې کړې، پدې موده کې زیات خوښ ومه غوښتل مې چې حج ته ولاړ شم نو ځکه مې له پاکستانه د سعودي، کویټ او یو بل هېواد ویزې واخستې، هغه بل هېواد ته ولاړو هلته مو دوه ورځې تېرې کړې او نژدې وه چې هغه ځای پرېږدم په همدې وخت کې د مسجد وخت شو هلته یو نژدې مسجد ته ولاړم تر څو لمونځ وکړم خو زه خبر نه وم چې د تعقیب لاندې ومه، یو پولیس راغی زه یې له ځانه سره یوړم او استخباراتو ته یې وسپارلم. له ډېرو پوښتنو ګنېګنو وروسته یې زه یوه انفرادي زندان ته واستولم هلته مې هېڅوک هم له الله پرته ونه موندل خپل لمونځ به مې کاوه او روژه به مې نیوله، رنګارنګ تعذیبونه یې راکړل خو چې څومره به یې تعذیبولم هماغومره به مې په اللهﷻ ایمان نور هم کلکېده بالاخره یوه ورځ مې خپل کالي وویستل او هغوی ته مې وویلې چې ما مړ کړی، د زندان کارکوونکو وویل چې ته مسلمان یې او تا سره نه ښایي چې خپل کالي وباسې ما ورته وویلې تاسې وایی چې مسلمان یمه نو بیا دا تعذیبون د څه لپاره دي؟ تر دې وروسته یې یوبل زندان ته بوتلم هلته مې زیات عرب زندانیان هم ولیدل چې نوموړو به له ماسره نېکه معامله کوله. هغوی د سوېس سفارت ته چې د امریکا د سفارت کارونه یې دلته اجرا کول خبر ورکړل چې یو امریکایي دلته په زندان کې ده کله چې هغوی هم راغلل هغوی هم هېڅ کار ونشو کړای، بیا یې د امریکا سفارت ته خبر ورکړ او هغوی له سپینې ماڼۍ سره په اړیکه

کې شول. دوه کاله مې همدلته په دې زندان کې تېر کړل او ترې وروسته یې پداسې وخت کې امریکا ته انتقال کړم چې ټول خپلوان او ملګري مې له لاسه ورکړي ول او نژدې وه چې زه هم ومرم.

﴿فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٥﴾ [آل عمران: ۱۹۵].

ټولو خلکو دا ګمان کاوه چې زه مړ شوی یمه خو تاسې به پوه شوي یاست چې الله جل جلاله زه په امتحان کې اچولی ومه او دا یې غوره ګڼلې وه چې زه مسلمان پاتې شم. چابه چې له ماسره لیده کاته کول او بیا به یې زما کیسه اورېدله نو زما وروستي دریځ ته به اریان ول چې د اسلام په اړه به له دومره ستونزه ګاللو وروسته څه وایي، ما به ټولو ته همدا ویلې چې اسلام زه هېڅ تنګ کړی نه یمه بلکه ما سره په هر وخت کې وفاداره ملګری وه، زه یې هېڅ نا امېدی ته نه یم پرایښی، اسلام د سولې دین ده، د ژوند لاره ده او ټول خلک د سولې پر لور رابولي، هر څه ته یوه ښه د حل لاره وړاندې کوي...

لوستونکي به پدې پوه شوي وي چې زه یو افریقایي په امریکا کې د لویدیځوالو تر منځ ژوند کوم او وظیفه مې څومره ستونزمنه ده خو بیا هم لله الحمد له خپل ربه ښه خوښ یمه ولې له هغه مسلمانو وروڼو ګیله لرمه چې په نامه مسلمانان دي او په اسلام عمل نه کوي خلکو ته د اسلام ناسمه څېره ښيي هیله ده چې دوی هم د اسلام سم فهم له ځانه سره واخلي.

بیا دا وایمه چې زه له تعذیبونو څخه دومره ګیله من نه یمه، هېڅ مسلمان که د هر ځای وي ورسره کرکه نه لرم، له زندان نه د راوتلو وروسته یوکال په روغتون کې ومه او ترې وروسته اوس کویت ته د عربي ژبې د زده کړې لپاره راغلی یم تر څو قرآنکریم سم ولوستلی شم. دلته له اسلام سره د پېژندنې کمیټې لخوا زما ډېر تود هرکلی وشو، ایله مې دلته د ورورولۍ روحیه ولیدله، اوس نو یواځې دا غواړم چې مسلمان و اوسمه، د مسلمانانو سره یوځای ژوند وکړم او مسلمان ومرمه تر څو راباندې د جنازې لمونځ وکړل شي.

اللهﷻ زه په تقوی کې و ازمویلم، الحمدلله اوس د قرآن او احادیثو پیروي کومه یوائیني هیله مې په اسلام ټینګ پاتې کېدل دي او پای کې دغه ده کویټ ته راغلم ځکه چې دا ځای د مسلمانانو لپاره د امن او آمان ځای دی. والحمد لله رب العالمین

د فاروق عبدالحق د مسلمانېدو کیسه (ډاکټر رابرت ډیکسونکرین)

(دا دی لمر له لویدیځه راخېژي) نومې کتاب لیکونکی وایې: په ۱۹۹۳ م کال کې لاس انجلس کې د مسلمانانو لخوا جوړشوي کنفرانس ته وروبلل شوم هلته زیاتو خلکو خبرې وکړې خو د داکتر کرین ویناوو زه زیات اغېزمن شوم نوموړي د امریکا د بهرني سیاست په اړه زیاته پوهه درلوده، همدارنګه نوموړي مسلمانان دې ته تشویقول چې په سیاست کې برخه واخلي د اسلامي سیاست له مخې خلکوته د اسلام سمه نمونه وړاندې کړي لکه څنګه چې یې د اسلامي اقتصاد د اسلامي بانکداری په برخه کې وړاندې کړې ده. داکتر کرین د هاروارډ د پوهنتون د حقوقو او سیاسي علومو له پوهنځۍ څخه فارغ شوی چې په ۱۹۶۸ نه تر ۱۹۶۹ کال د امریکا پخواني رئیس جمهور (ریچارډ نیکسون) د بهرني سیاست په برخه کې مشاور هم وه (مخکې له اسلام څخه).بیا وروسته د مسلمانانو د اتحادیې رئیس وټاکل شو د (میډل ایسټ افیرز) د مجلې مدیر او مسلمانانو د اتحادیې د ستراتېژیکو څېړنو مشر هم ده. نوموړی غواړي اسلام په سېستماتیک شکل د امریکا په حکومت کې شامل کړي، نوموړي ته الله یو ستر استعداد ورکړی ده چې د اسلام لپاره د بلنې برخه کې یې په غټه پیمانه استعمالوي.

د نورو هیوادونو په پرتله امریکا کې خلک زیات اسلام خواته را اوړي ولې؟

بنایي زما د کیسې تر پایه اورېدو پورې ددې پوښتنې ځواب ومومی. بنایي خلک له ما وپوښتي چې ولې مسلمان شوی یې؟ اصلاً دا پوښتنه نه ده ځکه چې زه له پیله مسلمان ومه او یوائې د شهادت د کلمې الفاظ مې په ژبه اړولي دي. غوره ده چې له ما وپوښتي چې ولې مسلمان یمه یا دا چې متعال خدای ولې زه اسلام ته هدایت کړمه؟ خو زما په نظر ددې سوال ځواب نه زه او نه

بل څوک د قيامت تر ورځې پورې ورکولی شي له کومې ورځې چې زه ډېر زيات وېرېږم. مسلمان ورونه به پدې رمز پوه وي چې الله ﷻ د هر چا د لارښوونې لپاره يوه ځانګړې طريقه غوره کوي.

ټولنيز هدف

دا چې زه ولې په امريکا کې پيدا شوم ولې بل ځای او بل هيواد کې پيدا نشوم، ولې اوس پيدا شوم پخوا ولې نه وم پيدا شوی دا ډېره ستره پوښتنه ده، خو زه دومره پوهېږم چې زه د اوسنی اسلامي او انقلابي ټولنې يو غړی يمه، او دا چې مسلمان زيات مسئوليتونه لري په زياته کچه اوس وخت کې نو دا هم يو مهم دليل کېدلای شي چې مونږه خپل مسئوليتونه سم درک کړای شو. بله دا چې مونږه يو هدف لرو چې هغه د بدلون هدف ده، په ټوله نړۍ کې د غوره بدلون هدف دا هدف مونږه ته قرآن او احاديث را په ګوته کوي خو زيات وخت مونږه لدې هدفه بې پروا کېږو چې داسې بايد ونشي. مونږه دا اوس پداسې يوې نړۍ کې ژوند کوو چې د تاريخ يو لوی پړاو جوړوي، دا اوس ټوله نړی سکولاريزم (بې دينيت يا هغه خلک چې دين له دنيا څخه جلا ګڼي) نيولې، دوی هغه خلک دي چې په نيويارک کې لوړ لوړ بلډنګونه جوړولی شي خو تر خپلو پښو لاندې د بې وسو جسدونه هم موندلای شي، د سکولريزم عقيده هغه بدبخته عقيده ده چې د انسان او ټولنې رغونې پرځای دوی بربادۍ لوري ته کش کاږي او ټول خلک له دې پوچو عقايدو څخه نور د خلاصون په لټه کې دي، زما په اند الله ﷻ په امريکا يا داسې نورو هېوادو رحمېدلی ده ځکه چې دوی داسې پوچې عقيدې ګوري او بيا ځانته د حل لاره لټوي او بالاخره په حقيقت (اسلام) ايمان راوړي، دا بيا زياتې مينې او ښې پوهې سبب هم ګرځېدای شي چې پايله کې به يې مسلمانان يوه فرهنګي بډايه ټولنه ولري. ورو ورو به د هغه بدې ټولنې ځايناستې کېږي. همدې خبرې ته شپږ پېړی مخکې ابن خلدون هم اشاره کړې وه نوموړي ويلې چې: دا کوم شيان چې نن په ټولنو کې ليدل کيږی دا به زيات وخت دوام ونکړي ځکه دا د انسان له فطرت سره په ټکر کې دي او دا فرهنګ به بيخي له منځه ځي او قرار قرار به خپل ځای يو نوي اسلامي فرهنګ ته پريږدي، دا بدلون يوازې د بصيرت

خاوندان په خپلو سترګو لیدلای شي خو نورو خلکو ته نه ښکاري، د سکولریزم زوال نور پیل شوی ده حتی د دې زوال سرچینه د امریکا او شوروي په زړه کې ځای لري.

ددې سطحي انتقال په لمنه کې یوه سیاسي نمونه تر سترګو کیږي داسې چې د نړۍ د وګړو تر منځ یو ستر بدلون واقع کېدونکی ده او داسې معلومیږي چې دا بدلون د الهي نقشو پر اساس سرته رسیږي، د هغو لارښوونو په اساس چې پیغمبرانو به د حق او عدالت لور ته پر وربللو کولې. دا کاروان همداسې روان ده، او څوک چې لدې لارښوونو څخه برخمن کیږي او اسلام مني نو هغې ته لوی لوی مسئولیتنو متوجه کیږي، یانې الله ﷻ انسان ته یواځې ددې لپاره لارښوونه نه کوي چې هغه جنت ته بوځي بلکه هر مسلمان د امت او ټول بشریت تر شا لوی مسئولیت لري چې ددې مسئولیت پوښتنه به ترې کیږي، مونږه څوک یو، ولې خدای پیدا کړي یو او څه باید وکړو....

عملي رنګ

ځینې وخت الله ﷻ د ځینو اسبابو پوسیله خپل بنده ته لارښوونه کوي ځینې وخت مستقیماً او ځینې وخت بیا د پرښتو پوسیله خو داچې عملي الله ﷻ خلکو ته لارښوونه کوي دا ډېر ځله پېښ شوي دي، ماته هم الله ﷻ عملي لارښوونه کړې ده او زیاتې حادثې زما د پوهېدو لپاره زما په ژوند کې واقع شوې دي، داسې پېښې چې همدا اوس هم ما سره د یو راز په شکل شته، ډېرې داسې پېښې چې زه یې له مصیبتونو او بلاګانو نه ژغورلی یمه د بیلګې په توګه د اتلس میاشتو ومه چې له خپل کوره د باندې ووتم هلته مې یو وخت مور د سرک په منځ کې په داسې حالت کې وموندم چې نژدې وه یو لوی موټر راباندې وخېژي چې (الله راته نجات راکړ).

یو ځل مې غوښتل چې مغلستان ته ولاړ شوم نو هماغه وه چې یوې کېښتۍ کې کیناستم، له څه مزله وروسته کښتۍ لړ تمه شوه همالته مې د لارې لوری ورک کړ چې همدا ورکېدل مې د ژوند ژغورلو یوه وسیله هم شوه. یو ځل زما یو ملګري په ټوکه کې راته وویلې که ما ستا د زنداني کېدو هومره ډالر درلودل نو اوس به یو بډای ومه، زه لومړی ځل په پنځلس کلنۍ کې بندي شومه هغه

وخت چې غوښتل مې د سور پوستکو لیدنه وکړم هغه چې د اورغورځونې لـه امله له مکسیکو راغلي، خپل کور او کلی یې خرڅ کړی او دلته یې اړولـي دي، کله چې هلته ولاړم د یو څه وخت تېرولو وروسته مې پیسې خلاصې شـوې د څو ورځو ولږې تېرولو وروسته پـولیس رابانـدې شـکمن شـول ویـې نیـولم او بندي یې کړم چې هلته مې بیا اسپانیایي ژبه هم یاده کړه.

زه تل د ظلم مخالف ؤمه او نه مې غوښتل چې پر چا زیاتی وشي د همـدې لپاره ختیځ المان ته د یو ټول غوښـتونکی دولـت د راپرځوونکـو سـره ملګـری شوم، ما ددې ټولو ظلمونو اصلي لامل کمونېزم ګاڼه نو ځکـه مې یـې د لمنځـه وړلو پلان هم جوړاوه، کلـه چې ختیـځ المـان تـه ورسـېدم هلتـه لـه ډېـرو بـې رحمانـه ظلمونـو سـره مـخ شـوم زه هـم همالتـه پـه پـلاون کـې د لـږې څېړنـې وروسـته د پولیسـو لخـوا ونېـول شـوم او همالتـه یـې یـو زنـدان تـه ولېـږلم، پـه نوموړي زندان کې داسې خبرې اورېدل کېدې چې دلتـه څـوک لـه دوه کلونـو زیات ژوندی نشي پاتې کېدای ځکه دلته چې کوم خلک اوسېدل هغوی یو هـم پدې نه پوهېدل چې ولې بندي شوی ده.

ما ته کمونېستانو سره د کار کولو امر وشو خـو مـا دا خبـره رد کـړه، لـه څـه وخت څېړنـو وروسـته دوی پـدې بـاوري شـول چـې دا لـه (ګـولاک) روسـیي زندان نه تښتېدلی نو غوښتل یې چې مـا همالتـه ببرتـه واسـتوي مـا کـوم انکـار ونکړ خو بیا یې هم څېړنو ته دوام ورکاوه بالاخره یو وخت پدې معتقـد شـول چې زه لیونی یمه، ناڅاپي یوه ورځ یې خوشې کړم خو البته دا خوشـې کېـدل د تعقیب لپاره ول. کله چې له زندان نه خوشې شـومه نـو د خپـل جعلـي مـور او پلار (هغه چې مې پولیسو ته هسې ورښودلي ول) د کور پـر لـوري روان شـوم، کله چې په موټر کې سپور شوم نو مـوټر لـه خپـل ټاکلي وخـت نـه تقریباً نـیم ساعت وروسته شو وروسته پدې وپوهېدم چې د پولیسو څه کسـان پـدې مـوټر کې هم خېژي، هغوی هم راوختـل، مـوټر همداسـې روان وه او زه هـم ورسـره سپور وم تر دې چې اخري ایستګاه ته ورسېدو، له هغه ځایه مې تېښتې ته ځان جوړ کړ خو دواړو خواوو ته مې پولیس ول، په هر ترتیب له هغوی و تښـتېدلم تر دې چې یو ځنګل ته ورسېدم هلته مې واورېدل چې نوموړو پولیسو د کلیسا

زنګ شرنګولی او ټول کلی یې زما د نیولو لپاره هڅولی ده. ما لدې ځنګل څخه د تیښتې کومه لاره نه درلوده نو مجبوره شوم چې په همدې ځنګل کې تر لمر لوېدو پټ پاتې شم، یو څه وخت وروسته د پولیسو موټرسیکلونو د ځنګل ټولو خواوو ته ودرېدل او پولیسانو خپل سپي زما پر لټون پسې را ولېږل، معجزه دا وشوه چې کله به هر ځل سپی زما شل متری ته رسېده نو نور به له غپاري څخه پاتې شو او بېرته به وروسته شو هماغه وه چې ما نجات وموند. له څه وخت تېرېدو وروسته مې ساحل تر سترګو شو او غوښتل مې چې د هماغه بندر له لارې واوړم نو همدا د اوسپنې لاره مې ونیوله، لږ وخت تېر نه وه چې عجیب اوازونه مې تر غوږو شول بېرته په ځنګل کې د څه وخت لپاره پټ شوم خو بیا وخوځېدم دا ځل روان وم چې د لارې ساتونکی مې مخې ته راووته داسې چې د ټوپک نښه یې زما پر لور نیولې وه او زما پر لور راروان وه ما هم د تیښتې کومه لار نه لیدله نو ځکه ځای په ځای ودرېدم خو بله معجزه دا وشوه چې نوموړی سړی همداسې د سپوږمۍ په ننداره توپک په لاس له ما تېر شو.

هوا یخه شوه او زه هم پولې ته رسېدلی وم، زما ډېر ساړه وشول او هلته پیښې شوې صحنې مې ځانګړې په یاد کې نه دي خو دومره مې یاد دي چې زه د ختیځ المان له پولې له اغزنو لوړو سیمانو د لویدیځ پر لور تللی یم او بېرته له هغه ځایه ختیځ المان ته را اوښتي یمه. یوه بله جالبه صحنه مې چې همدلته په یاد کې ده هغه دا ده چې زما کله ډېر ساړه وشول او له پولې واوښتم نو یوه کوچنې کلي ته ورسېدم هلته مې تر ټولو لوړ او ښه کور پر لور مخه کړه او زنګ مې یې وشرنګاوه، کله مې چې د کور پر دروازه نصب شوې لوحه ولیده زړه مې په درزېدو شوه، ځکه هلته یې لیکلي ول (د پولې د پولیسو مرکزي ځای)، له ځانه سره مې وویل چې لکه چې بیا د پولیسو ګیر ته ورغلم خو څو دقیقې هېڅوک راو نه وتل ما له فرصت نه ګټه واخسته او بېرته په راغلو قدمو ولاړم، یوه څه مزل وروسته مې یو بل لاروی هم پیدا کړ چې ویل یې هغه هم له زندان نه تښتېدلی او د غربي پولې په لور ځي زه هم له نوموړي سره ملګری شومه خو یو احمقانه کار مې وکړ ځکه چې سیده یې د پولیسو

دفتر ته بوتلم او بیا یې زنداني کړم، دا ځل یې په یوه زندان کې بند کړو، دلته هم عجیبې او غریبې پېښې وشوې څو ځله یې هغه زندان ډک کړ او بېرته یې تش کړ خو له ما سره یې هېڅ غرض ونکړ دربمه ډله یې چې کله وړله زه هم ورسره ملګرې شومه چامې څه ممانعت ونکړ هماغه وه چې د ختیځ المان پر لور روان شو. ما چې کومې بې عدالتۍ په دې توتالیتریتي هېوادونو کې ولېدلې مجبوره شومه چې ددوی پر ضد مبارزه شروع کړم، لومړی مې وغوښتل چې د کاتولیکانو له ډلې سره یو ځای شمه او یو کشیش رانه جوړ شي خو وروسته مې تصمیم ونیوه چې د (فرانسیسکان) له ډلې سره یو شم ځکه کلیسا حکم کړی وه چې دوی باید د روسي خلک بېرته د عیسوي کېدو لپاره چمتو کړي، یوه داسې پېښه واقع شوه چې د عیسوي کېدو فکر یې زما له ماغزو څخه وویسته هغه داسې وه چې زه د راکي غرونو ته ولاړم هلته رابانده یوه سخته تبه راغله، روغتون ته له تلو وروسته معلومه شوه چې دا د (تریشین) ناروغي ده چې د خوګ د غوښې د خوړلو په پایله کې منځ ته راځي ورو ورو مې ناروغي زیاتېدله تر دې چې ډاکټرانو نوز زما د مرګ انتظار ابسته.

الهي وړانګې

ښایي زه په روغتون کې مړشوی وای خو الله ﷻ ښه پوهیږي، دا پداسې وخت کې وه چې ما یو مېلق حقیقت تجربه کړ، هغه الهي نور وه، هو هغه نور چې هر څوک یې تجربه کولای شي او کله چې یې تجربه کړي د حضرت محمد ﷺ ددې سوال ځواب به ډېر ښه درک کړي چې آیا خدای مو لیدلی، څه شی ده؟

حضرت محمد ﷺ دې سوال ته یواځې ممکن ځواب ورکړی یعنې نوموړي ویلي چې څوک کولی شي هغه ووینې پداسې حال کې چې هغه مېلق نور ده. ما زیاتې پېښې ولیدلې او زه یې د هغې په اړه فکر کولو ته مجبورولم تر دې چې ایمان مې راوړ او د نوموړو ټولو پوښتنو ځواب چې مې مخکې نه درلود اوس پیدا کړ.

ما لدې ټولو پېښو څخه یواځې دوه شیان یاد کړل یوه دا چې انسان ډېر شیان ژر هیروي ددې حقیقت دا ده چې الله ﷻ انسان ته که وغواړي هر څه

وښيي ښيي او حافظه خو هم ورته الله ورکړې ده نو چې کله رب وغواړي نوموړې پېښې ترې ببرته هېرې کړي ترې يې هېروی هم شي يعنې الله چې انسان ته څومره پوهه او حافظه ورکړي انسان به هماغومره له ځانه سره ولري.

دوهم شی مې چې ياد کړ هغه تر ټولو مهم شی ده هغه د الله وحدانيت ده، تر دې وروسته به هېڅکله هم په تثليث عقيده نه لرم، دا عجيبه خبره وه چې عين وخت کې مو هم په يو خدای ايمان درلود او هم په دريو!!!!

کله چې خلکو ته څرګنده شوه چې زه مسلمان شوی يمه نو يوه ډله کشيشان ماته راغلل او راته يې وويل چې مونږ خبر شوي يو چې تاته څه ستونزه پيښه شوې! ما هغوی ته ځواب ورکړ چې نه! هره ستونزه مې چې لرله هغه حل شوه په تېره تر ټولو ستره ستونزه دا وه چې عين وخت کې مو يوه خدای او دريو خدايانو باندې ايمان درلود. هغوی راته وويل چې سمه ده که دا ستونزه وي دا خو مونږه ټول لرو خو ته بايد مسلمان شوی نه وای.

کلونه د داسې يوې کلمې په لټه کې ومه چې رب پرې سم توصيف کړای شم خو هر چېرې مې چې دا کلمه ولټوله پيدا مې نکړه او اسلام ته خو نږدې ځکه نه راتلم چې مونږه ته ويل شوي ول چې مسلمان هسې په يو خيالي جنت غولېږي چې وايي پکې حوري دي او ددې حورو د لاسته راوړلو لپاره بايد يو مسيحي ووژني خو کله مې چې اسلام ومانه دا هر څه دروغ وختل، ماله زياتو مسلمانانو سره ليده کاته وکړل ټولو له ما نه زيات له ټول بشريت سره مينه درلوده، ما داسې فکر کاوه چې ما چې څه پيدا کړي هغه بل چا سره نشته خو کله مې چې يو بل مسلمان سره ليدنه وشوه نو وپوهېدم چې دې نړی کې يواځې نه يمه، ماغوندې ميلونونه کسان الله پيدا کړي دي چې زه هم د هغوی له ډلې يو سړی يمه همالته وه چې ما هغه کلمه چې مې ډېری کلونه لټوله بيامونده، هغه د (الله) کلمه وه، دا داسې کلمه ده چې واقعاً کولی شې پرې د رب حقيقي توصيف وشي.

د چارلز د مسلمانېدو کیسه

اسلام د معجزو دین ده

له اسلام څخه د مخه یې نوم چارلز او له مسلمانېدو وروسته یوسف شو، عمر یې ۴۵ کاله، پخوانی دین یې مسیحیت، دنده یې انجینیري او د مسلمانېدو لامل یې د قرآن په معجزو پوهېدل دي.

چارلز په لویدیځ کې د مسیحیت په دین لړلی ژوند درلود، نوموړی هم لکه د نورو خلکو غوندې هلته خپلواکه و، دا خو معلومه خبره ده چې په لویدیځ تمدن کې خلک ناسمې خپلواکۍ دې پولي ته رسولي چې مېړه پر اورته باندې برلاسی نه وي همدارنګه پلار په زوی او لور کوم تعقیب نشي درلودای لدې راواخله همداسې تر دین پورې یانې خلک په دیني چارو کې هم یو څه خپلواکي لري.

یوسف چارلز وایي: ما د اسلام په اړه هېڅ معلومات نه درلودل خو کله چې (محمد علی کلی) د بوکس نړیوال اتل مسلمان شو ما هم د اسلام په اړه له خلکو معلومات وغوښتل هغوی همدومره راته وویل چې اسلام داسې د تعصباتو دین ده چې په توري یې بنسټ ایښودل شوی ده، خلک له وګړیزو او ټولنیزو خپلواکیو بې برخې کوي، د تشدد او تروریزم پر لور خلک بولي او داسې نور...

ما به مبالعه زیاته کوله، نو د اسلام په اړه سمو معلوماتو لپاره مجبور شوم چې یو څه کتابونه راونیسم همداسې مې هم وکړل یو څه کتابونه مې د اسلام اړیکي له نورو ادیانو سره په نامه را ونیول او یو څه نور د نورو ملګرو لخوا راته ډالی شول او ورو ورو مې لدې کتابو سره شوق او مینه زیاته شوه. یو وخت کویت د یو کمپنۍ د متخصص انجینیر په توګه ولاړم، هغه ځای ته چې هلته د هر چا آرمانونه تحقق مومي، چون زما مینه له اسلام سره ښه شوې وه دلته مې هم د کتابونو په لوستلو ځان ستړی کاوه، ما غوښتل چې د مسیحیت په اړه د اسلام دریځ پیدا کړم خو هر کله به مې چې کتاب خلاص کړ نو په یوې نوې موضوع به مې سترګې ونښتې.

د قرآنکریم تفسیر او معجزې يې

ما ته د دې کتابونو په منځ کې د قرآنکريم تفاسير چې په انګليسي ژبه ژباړل شوي ول هم راکړل شول، ما په قرآنکريم کې د اوسنۍ مسخر شوې نړۍ او د نړۍ ټول شته نظم داسې وليده چې پوهانو د ډېرو سترياوو وروسته تر مونږه راښودلی، داسې معجزې قرآن کې شته وې چې سړی يې يو عجيبه ادراک ته ورباله، ما به د يو کتاب د مېالعې وروسته سمدلاسه پرلپسې بل کتاب پيل کړ او مسلمانو ملګرو نه به مې هم څه غوښتل هغوی به پکې ناړامي نه کوله تردې چې ما په نړۍ کې دالله د زياتو حقيقتونو او نښو په هکلو څېړنې وکړې.

﴿سَنُرِيهِمۡ ءَايَٰتِنَا فِي ٱلۡأٓفَاقِ وَفِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّۗ أَوَلَمۡ يَكۡفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ٥٣﴾ [فصلت: ٥٣].

يا الله ستا قدرت څومره ستر ده، ته ستر عظمت لرونکی يې، څومره ښکلي دي هغه څيزونه چې تا مونږه ته تيار کړي دي، تاته پاکي ده يا الله، تا هيڅ هم غلط نه دي پيدا کړي، مونږه ستا حقيقت نشو موندلای، ته په هر څه باندې قادر يې.

ما قرآن لوسته تر څو دې معجزاتو ته ورسېدم چې اللهﷻ د رسول اللهﷺ پوسيله مونږه ته بيان کړي دي.

﴿أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلۡإِبِلِ كَيۡفَ خُلِقَتۡ ١٧ وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيۡفَ رُفِعَتۡ ١٨ وَإِلَى ٱلۡجِبَالِ كَيۡفَ نُصِبَتۡ ١٩ وَإِلَى ٱلۡأَرۡضِ كَيۡفَ سُطِحَتۡ ٢٠﴾ [الغاشية: ١٧-٢٠].

ما دې آيتونو کې مدبرانه فکر کاوه بالاخره دې پايلې ته ورسېدم چې هر څه چې نن مونږه ته مسخر شوي دا د لوي ذات په امر او فضل شوي دي، دا هر څه يې نن کلک او محکم پيدا کړي او يوه ورځ به يې لکه وړۍ داسې تيت، نرم او دانه کړي، عقل مې لوړو پوړو ته ورسېد او پدې قانع شومه چې اسلام ريښتينی دين دی، په ځانګړي ډول چې کله پوه شومه چې اللهﷻ غرونه څرنګه پيدا کړي دي او بيا هغه په ځمکه کې لکه ميخونه دا غرونو ددومره لويوالي سره ټک وهلي دي.

﴿وَتَرَى ٱلْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِ صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ إِنَّهُۥ خَبِيرٌۢ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾﴾ [النمل: ۸۸].

ما پدې خبره تاکید وکړه چې هر هغه څه چې الله ﷻ په قرآنکریم کې ویلي دي سم او ریښتیني دي او همدارنګه څه چې حضرت محمد ﷺ ویلي هغه هم ریښتیني دي خو کومه ده داسې عقل چې په دې څرګندو او ښکاره دلائلو باندې سوچ او فکر وکړي.

د معجزو دین

زه دقرآنکریم په علمي معجزاتو پوه شوم د بېلګې په توګه د غرونو د خلقت او د هغوی د نصبېدو په معجزه، د وریځو په هکله چې څنګه له بخار څخه جوړیږي او بیا په اوبو بدلیږي او وچ ځایونه خړوبوي

﴿هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ ٱلسَّحَابَ ٱلثِّقَالَ ﴿١٢﴾﴾ [الرعد: ۱۲].

همدارنګه د برزخ معجزه چې خوږې اوبه له تروو اوبو سره لیدنه کوي خو یو پر بل تیری نه کوي

﴿مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾﴾ [الرحمن: ۱۹-۲۱].

همدارنګه ډېرې نور حقیقتونه چې راته را څرګند شول ټول د الله په قدرتونو باندې دلالت کوي، او دا اوس وخت کې چې کومې علمي څېړنې او لاسته راوړنې شوي دي دا ټول له قرآن سره یوشان والی لري یانې قرآن دا شیان ډېری کلونه مخکې ویلي دي خو پوهان یې اوس کشفوي نو له همدې نه راته پته ولګېده چې اسلام یواځینی حق او ریښتینی دین ده.

څنګه یې خپل ایمان ښکاره کړ

کله مې چې دا علمي حقیقتونه وموندل نو هېڅ انتظار مې نه کېده چې تر څو د ایمان په اوبو خړوبه نشم، پوهېدم چې زما عقل ورو ورو نور پیدا کوي، زړه مې روښانه کیږي، اسلام خپلې نوې ریښې زما په بدن کې غوړوي، تنده مې ورو ورو ختمیږي نو همالته په کویت کې د (اسلام سره د پېژندنې) مرکز

ته ولاړم، د نور او لارښوونې لومړی دروازه مې همالته پرمخ خلاصه شوه، مسیحیت مې د تل لپاره ترک کړ اوس پدې هیله چې الله رانه رضا شي.

د اسلامي عقیدې اساسات راته یو لویدیځوال داعي (ایوب هارون راوښودل) هغه راته د اللهﷻ په اړوند وویل چې هغه یو ده، شریک نه لري، نه له چا پیدا شوی او نه ترې څوک پیدا شوي، چاته محتاج نه ده، عیسی؈ هم د آدم؈ په څېر له خاورو پیدا شوی وه، ټول پیغمبران د الله له لوري د اسلام د ښودلو لپاره خلکو ته لیږل شوي دي چې عیسی؈ هم د هغوی له جملې څخه وه، هماغه لحظه چې ددې دعوتګر خوا کې ناست وم د آرامۍ او راحت احساس مې کاوه. همدلته مې د شهادت کلمه وویله چې (لا اله الا الله محمد رسول الله) او په خپل اختیار او خوښې سره په اسلام راضي شوم، نوم مې هم بدل کړ او محمد یوسف مې کېښود. اوس نو هر وخت اسلامي درسونو ته حاضرېږم تر څو یو څه زیات د اسلام په اړه زده کړم، همدارنګه هڅه کې یم چې عربي ژبه هم زده کړم تر څو قرآنکریم ښه ولوستلی شم.

یوسف زیاتوي: اسلام له ټولو نورو دینونو سره توپیر لري ځکه دا دین آسان فهمه او ښکلي ده، اسلامي عقیده خلک د ځان پر لور راکاږي، دا هر څه ما هله موندل چې کله دې دین ته نژدې شومه اوس له خدایه غواړم چې زما پر لاس نورکسان هم اسلام راوړي تر څو مې جنت نصیب وګرځي.

د (پروفیسور جفری لانګ) د مسلمانېدو کیسه

استاد جیفري لانګ په امریکا کې د ریاضي خورا غښتلی استاد ده، د نوموړي د اسلام راوړلو کیسه په (حتی پرښتې هم پوښتي) نومي کتاب کې ډېره ښکلې په دوه (روحي او فلسفي) برخو کې بیان شوې ده.

لیکونکی وایي: کله چې مسلمان شومه د مسجد ملا امام راته یو کوچنی کتاب د (څرنګه لمونځ وکړو) په نامه راکړ، خو له وروسته نه مې د محصلینو د (آرام اوسه، زیات فشار په ځان مه راوړه، قرار قرار او کم کم وړاندې ځه، ښه دا ده چې لږ وخت درباندې تېر شي) چیغې واورېدلې، ما له ځانه څخه وپوښتل چې آیا لمونځ دومره ستونزمن عبادت ده؟؟

ما د محصلينو دا نارې هسې وګڼلې او هوډ مې وکړ چې پر لمانځه به پيل کوم، خپل اطاق ته ولاړم يو څراغ مې روښانه کړ تر څو هغه دعاګانې چې په کتاب کې دي او ورسره د لمونځ او اودس طريقه ښه ياده کړم، ما د لمانځه حرکات څو ځله ځان سره تکرار کړه، دعاګانې په عربي ژبه وې زه مجبوره وم چې نوموړې دعاوې له انګليسي معنا سره په يادو زده کړم چې يو څه وخت ته يې اړتيا وه، شپه نيمې ته رسيدلې وه ما وغوښتل چې د ماخستن لمونځ وکړم نو د اوداسه لپاره تشناب ته ولاړم، هلته مې کتاب خپل مخې ته خلاص کيښود او هره خبره به مې يې يو بل پسې عملي کوله لکه څنګه چې اشپز د لمړي ځل لپاره پخلی کوي.

له اوداسه وزګار شومه همداسې له پريمنځل شوو غړو مې اوبه څڅيدې (له اوداسه وروسته د غړو نه وچول مستحبه خبره ده) د کوټې منځ ته ننوتم، هلته مې وليدل چې څوک شاته راپسې نه وي، د کوټې دروازه مې و تړله او هغه لوری چې ما فکر کاوه قبله ده ورته مخامخ شوم، لاسونه مې تر غوږو پورته کړ او ورو مې وويلې الله اکبر، ورو او په ټيټ اواز مې ځکه ويلې چې څوک زما غږ وانه وري خو يو وخت متوجه شومه چې کړکۍ ته مې پرده نه ده اچولې ډېر وارخطا شومه ځکه ما ويلې چې که مې ګاونډيانو نه څوک پداسې حالت کې وويني نو څه به کوم؟ ژر ولاړم لاندې او چاپيره مې وکتل څوک هم نه وه په خوښۍ مې د کړکۍ پرده واچوله او بېرته د کوټې منځ ته د لمانځه لپاره ودريدم، بيا مې له سره لاسونه غوږو ته يوړل او په ټيټ غږ مې وويل الله اکبر، سوره فاتحه مې ولوسته او ورسره مې يو څو آيتونه نور هم يو ځای کړل زه پوهيدمه که زما دا عربي کوم عرب ليدلې وای نو ولاکه يې په ټکي هم پوه شوی وای!! بيا مې الله اکبر وويلې رکوع ته ولاړم تر هغې چې ملا مې سيده شوه دا کار راته ډېر ستونزمن تمام شو ځکه چې په عمر کې لمړی ځل ده چې رکوع کوم، له رکوع پورته شوم «سمع الله لمن حمده» او بيا «ربنا ولك الحمد» مې وويلې خو اوس بايد سجدې ته تللی وای چې همالته مې په ځای کلک ودريدم ځکه زما نه خوښيده لکه يو غلام خپل تندی په خاورو کيږدم، ما ونشو کولای او داسې مې احساس کړه چې د پښو ساقونه مې قيد دي، ملګري مې ما

تعقیبوي او اوس راپورې خاندي... زه وارخطا غوندې شوم اودعا مې وغوښتله چې، هیله کومه هیله کومه له ما سره مرسته وکړه!!

ډېره ژوره ساه مې واخیسته او پښې مې ښکته کېدلو ته مجبورې کړلې، دا اوس په څلورو غړو په ځمکه وم، لږ متردد شومه خو سر مې په جای نماز ولګاوه له سره مې ټول سوچونه د یوې شیبې لپاره ووېستل او یواځې مې درې کرته وویلې «سبحان ربی الاعلی» بېرته پورته شومه او بیا دویمې سجدې ته په خورا همت راښکته شوم او دویمه سجده مې هم وکړه تر دې چې (الله اکبر) او بېرته ودرېدم دا کار راباندې ډېر ستونزمن تمام شو زړه کې مې ویلې چې لا درې کرته نور داسې کول پاتې دي خو هر ځل به له پخواني وار راته اسانه وه، تر دې چې وروستنۍ دوو سجدو سره مې لږ ډاډ هم احساس کړ، بیا التحیات ته کښېناستم تر دې چې دواړو لورو ته مې سلام وګرځاوه، ما چې تېرې معرکې په یاد راوړلې ډېر بل ډول حالت مې احساسوه، په ډېر خجالت وهلي انداز مې لاسونه دعا ته پورته کړل: یا الله زما لویي او تکبر راته وبخښې، زه له ډېر لرې ځای څخه راغلی یمه او لا ډېره لاره راته پاتې ده چې طی یې کړم، دا اوس مې داسې یو څه حس کړل چې پخوا مې کله هېڅ نه وه لیدلي، داسې چې دلته بیانول یې هم راته اسانه نه دي، او زه نه پوهېږم چې څه رقم یې بیان کړم او هم نه پوهېږم چې دا څه شی وه، خو یو رحمت وه، یوه څپه وه، یو موج وه او یوه روښنايي او وړانګه وه چې زما زړه ته راننوته داسې چې زما په عواطفو او احساس کې یې ژور بدلون راووست، زه یې چاپېر کړمه او له سترګو مې په غیر ارادي ډول اوښکې روانې شوې، زه نه پوهېدم چې دا اوښکې د څه لپاره دي...

کله چې دا لیکي د تاسې په وړاندې لیکم دا وایم چې که د الله لخوا بخښنه یواځې د ګناهونو عفوه وي خو له خپل ځان سره آرامي او روغتیا هم لري. یوه موده پر زنګنو په منحني ډول کښېناستم او سر مې خپلو دواړو لاسو کې نیولی وه، کله مې چې له ژړا بس کړ په ډېر ستونزمن حالت کې مې قرار پیدا کړ او دې تېرو شوو پېښو ته مې هېڅ کوم عقلي تعبیر پیدا نکړ.

ولې هغه مهم شی چې ما درک هغه داوه چې ما خپل ژوند کې ډېر زيات رب ته اړتيا درلوده او لمانځه ته هم، مخکې لدې چې پورته شم دا دعا مې ولوسته: يا الله که زه يو ځل بيا کافر کېږم نو له هغې ورځې ما مخکې مړکړه، ځکه زه نه غواړم يو ورځ بيا ستا له شتوالي څخه انکار وکړم او نه غواړم چې له عيبونو سره ډک ژوند وکړم.

داعی الله فردان

کله چې کوم بې دينه ايمان راوړي او مسلمان شي نو بيا نوموړی خپل مسئوليت چې د رب پر لور بلنه ده ډېره ښه پېژني، دوی هڅه کوي چې د نورو لپاره خدمت وکړي ځکه ورته څرګنده شوي وي چې په کفر کې ژوند تېرول څومره ستونزمن وي، سم لکه د سرطان ناروغی دغسې خلک د بربادی پر لور راکاږي نو ځکه بيا د ځان فرض بولي چې نورو ته لدې ناروغی نه د الهي رغوونکي کتاب پوسيله نجات ورکړي.

دلته د (دغه ده لمر له لويديځه راخېژي) نومي کتاب ليکونکي له يو نوي مسلمان شوي چې وروسته يې د اسلام پر لور د زندانيانو د بلنې دنده په غاړه اخيستې سره مرکه کړې چې ستاسې مخې ته يې ږدم:

- که راته ووایاست چې کله، چېرته او څنګه مسلمان شوی؟
- هو، زه ځوان ومه، يواځې د ژوند ديارلس پسرلي مې تېر کړي ول چې په ١٩٥٩ کال کې مې ايمان راوړه، مخکې د کليفورنيا د ځوانانو د ټولنې سره وم او کله چې مسلمان شوم نو د مسلمانو ځوانانو د ټولنې غړی شوم.
- د خپلې کورنی په هکله يو څه راته ووایاست!
- زما کورنی مسيحي ده، ورور مې د کليسا کشيش ده او خور مې هم کليسا ته ډېره ځي راځي.
- مونږ غواړو چې ته د (وينچرا) په زندان کې کومه دنده سرته رسوې د هغه په اړه راته څه ووايې چې کله دې دا کار پيل کړی ده!
- په غالب ګمان چې ١٩٨٢ يا ١٩٨٣ کال کې مې پيل کړی خو پوره ډاډه نه يمه.

- ځومره خلکو ستاسې په لاس لدې لارې اسلام منلی؟
- پوره ویل خو یې ستونزمن دي ولې هرکال تقریباً درې سوه شاوخوا کسان ایمان راوړي.
- تاسې څنګه وکولای شول چې دا خلک له جنایي ژوند اسلام ته را واړوې، دا به ډېر ستونزمن نه وي؟
- لومړی مهم شیز دا ده چې باید داسې یو کار وکړې چې خلک دربانـدې اعتماد وکړي، دویم عامل په خپل کار کې اخلاص ده چې باید عمل ته په ویلو ترجیح ورکړو او دریـم عامـل داکېدای شي چې زه خپلـه هـم پخوا نامسلمان وم خو کله مې چې ایمان راوړ ژوند کې مې ژور بـدلون راغی او دوی هم هڅوم او ورته ښایم چې اسلام د غوره بدلون دین ده.
- د کومې اسلامي مؤسسې لخوا درسره مرسته کېږي او که نه؟
- هو اسلامي مؤسسې او د مسلمانو ځوانانو ټولنه له مونږه سره زیاته مرسته کوي، همدارنګه د مساجدو امامان راسره په مالي برخه او روزنیزه برخه کې هم مرسته کوي، ځانګړې مرسته نور په وګړیز ډول ورونه هم کوي، تقریباً اتیا کسان راسره مالي مرسته کوي چې د هغې مرستې په وسیله بیا مونږه غذا تیاروو، هره ورځ شل کسه د غذا د تیارولو لپاره مرسته کوي، البته مونږه غواړو لدوې سره د ورورولۍ غوره فضا برابره کړو نو د همدې لپاره ورته هره میاشت په غذا کې یوه څه انداز زیاتوالی راولو، ددې تر څنګ اسلامي کتابونه په عربي او انګلیسي ژبو او جای نمازو ته هم اړتیا ده او دا هم ورته مونږه برابروو، زه کله ناکله د قرآنکریم دا آیت له ځانه سره بیا بیا وایم: ﴿وَمَكَرُواْ وَمَكَرَ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ ٥٤﴾ [آل عمران: ٥٤]. ژباړه: بیا بني اسرائیلو (د مسیح پر خلاف پټې دسیسې پیل کړې په مقابل کې یې الله هم خپل پټ تدبیر په کار واچوهاو په داسې تدبیرونو کې الله تر ټولو وړاندې دی. ددې هیله مند یمه چې الله له مونږه څخه راضي شي پر مونږه خپل رحمت کړي او جنت مو نصیب وګرځي او پدې لاره کې راته صبر، حوصله او استقامت راکړي.

هغه درسونه چې لدې کیسې اخیستل کیږي:

١- نوي مسلمانان د نورو په پرتله اسلام ته د بلنې ستره مینه لري او خپل مسئولیت یې ګڼي که دا مسئولیت دې نورو هم ښه اداکړی وای او د بلنې لاره یې خپله کړې وای نو څه وایې چې اسلام به اوس تر کومه ځایه رسیدلی وای؟

٢- دا کیسه راښیي چې حقیقی مسلمان څومره نرم زړی وي، څومره د بشریت د نجات په فکر کې وي، هغه خلک چې په زندان کې دي او د ژوند له ټولو حقوقو محروم شوي دي بیا هم یو مسلمان ورته ورځي هغوی ته تسلي ورکوي، ډاډه کوي یې او سولې یا اسلام پر لور یې رابولي.

٣- دا کیسه د حقیقی مسلمانانو ځیره راته راښیي چې د اسلام د خپراوي لپاره له خپل جیبه پیسې مصرفوي او که دا ټولو مسلمانانو کولای نو اوس به اسلام تر کومو بریدو رسیدلای وای؟؟؟

٤- نویو ځوانو مسلمانانو د ځان د نظم لپاره یوه اتحادیه جوړه کړې وه او د هغې له لارې یې اسلام ته خلک رابلل او د بلونکو سره یې مرسته کوله ای کاش چې زمونږه محصلین هم همداسې وای!!

٥- د اسلام دین د حقیقت دین ده ځکه چې حتی په تورو تیاروکې پراته جنایي زندانیان هم د هغې د حقیقت په پوهیدلو وروسته پرې ایمان راوړي.

محمد عبد الله

۲۷ د ۲۰۰۵ ل كال

عبد الكريم الكوهالى ديمن د كلتوري مركز د نشراتو د بهرنۍ څانگې مسؤل وايي چې بهرنيانو د مسلمانيدو لړۍ ډېره په چټكۍ سره روانه ده، دى زياتوى چې د تيرو دوه كلونو په موده يمن ته راغلى بهرنيانو څخه ۱۲۰ كسه د اسلام په مقدس دين مشرف شوى او خپل اسلام يې اعلان كړ.

عبدالرحمن

د (دغه ده لمر له لويديځه راخېژي) نومي كتاب ليكوال وايي: په امريكا كې د يو نوي مسلمان شوي امريكايي څخه خبر شوم چې نوموړى بوسنيا ته روان ده زه ورغلم او ترې مې (د اسلام پرلور) د هغه د ايمان راوړلو كيسه وغوښته تر څو يې خپل كتاب كې زه هم وليكم نوموړي راسره وعده وكړله چې وړاندې له تګ نه به كيسه تاته وسپارل شي او پته يې رانه واخستله، څو ورځې وروسته مې يو ليك تر لاسه كړ چې پكې ليكلي ول:

دغه ده ما خپله كيسه وليكله او تر ډېره بريده مې هڅه كړې چې ستاسې ټولو پوښتنو ته ځواب دركړم هيله ده تاسې په خپل كتاب ليكلو كې بريالي شى، زه نو اوس بوسنيا ته ځمه او دعا راته وكړه تر څو هلته شهيد شم او جنت مې په برخه شي، خداى دې مل شه نور دې په الله سپارم.

زما نوم عبدالرحمن ده او دوه کاله کيږي چې ايمان مې راوړی او دا ايمان راوړل مې په ډېر لنډ وخت کې وشو خو زما په ژوند کې يوه ستره تجربه وله، مخکې له اسلام راوړلو څخه مې ډېری جرمونه لکه نشه، شراب، د انجلۍ درلودل، او نور.... کړيدي، شپږ ځله زندان ته هم تللی يمه، پلار مې يهودي ده او مور مې مسيحي ده، په وړوکتوب کې ما نشو کولای چې هم د عيسويانو رواج وپالم او هم د يهوديانو خو کله چې ځوان شوم پلار مې د (بارميتزرا) مېلې ته بوتلم (نوموړې مېله د يهوديانو دود ده او کله چې هلک ځوان شي دا مراسم ورته جوړوي)، له هماغه وړوکوالي به مې پلار راته ويلې چې حقيقي يو خدای شته دی او هغه هېڅ کوم اولاد نه لري، وړوکتوب کې مې د اسلام په اړه کوم ځانګړي معلومات نه لرم يوازې يو ځل مې آيت الله خميني له الوتکې څخه د کوزېدو په حال کې ليدلی وه چې مسلمان وه نور نه پوهېدم چې څه دي.

د فارس د خليج جنګ:

له ځوانۍ وروسته د امريکا له اردو سره يو ځای شومه چې زيات شيان مې د اسلام په اړه همدلته زده کړل، زما اوس هم په ياد دي چې يوه ورځ يوه جنرال راته د تمرين په وخت کې وويلې (مسلمانان وايي چې مونږه د خپل خدای لپاره مرو، راځۍ چې دوی سره پدې مړه کېدلو کې مرسته وکړو)، زه نه پوهېدم چې الله څوک ده او مسلمانان کوم الله ته عبادت کوي او يا مري. کله به چې مونږه ته د مرمۍ د فير کولو تمرين راکول کېده نو ويلې به يې چې تاسې فکر وکړی چې يو مسلمان مو په هدف کې نيولۍ ده نو څو مرمۍ به يې لدې ځايه بس وي!!! حتی زمونږ په منځ کې مشهوره وه که چېرې د خليج په جنګ کې مسلمانان مونږه ته تسليم هم شي نو بايد پر هغوی خپلې مرمۍ و ازمايو، يو څه وخت وروسته مې پلار ومړ، ما نور څه کولی شول خپل پلار ته مې دعا وکړې او ځان ته مې يوازې د لارښوونې دعا وکړه.

له اردو څخه وتښتېدلم او ځان مې د مور خواته ورساوه، زما به هر وخت زړه کېده چې يو ځل د مسلمانانو عبادتځای ته ولاړ شم او نن مې پوره او کلک هوډ وکړ او ولاړم، همالته راته د ايمان وړانګو انتظار وېسته، ځکه چې

تر بېرته راتګه زه مسلمان شوی ومه او شهادتين مې ويلي ول، کور تـه پداسې حال کې راغلم چې قرآنکريم هم راسره وه، او خبره مې له مور سره شريکه کړم تر دې وروسته زما يواځېنۍ تکيه مور وه او هغې به هم له ما څخه پـوره دفـاع کوله خو نورو خلکو راسره نفـرت کـاوه او حتی ځينـو بـه ويلـې چـې تـه نشـې کولای مسلمان شې ځکه يواځې عرب کولای شي مسـلمانان و اوسـې (اسـلام يواځې د عربانو دين دی).

له اسلام نه بېرته مخ اړول:

کله چې مسلمان شومه نو د بيا ځل لپاره اردو ته ولاړم خو هغـوی هلتـه پـه پوليسو کـې پرېښـودم او لـه اردو څخـه يـې وويسـتلم، مختلفـې نـارې بـه يـې راپسې وهلې چابه راته علي بابا ويلې او چا خاين حتی ځينو به د صدام حسين خيرخواه بللم خو ماته دا ټـولې خبـرې هسـې ښـکاريدلې ځکـه چـې مـا يـواځې خپل پالونکی الله ګاڼه، کله چې بېرته راستون شوم نو ما ډېری مسلمان ملګري لرل چې همدوی لږ په ترديد کې هم واچولم هغه داسې چې يوه به ويل ته بايد اول داسې وکړې بل به ويل نه داسې نه، بلکې لومړی بايد دا کار وکړې تـر دې چې زه ډاډه شوم چې اسـلام د سـتونزو او تکـاليفو ديـن ده نـو هماغـه وه چـې بېرته مې خپل پخواني کارونه شروع کړل خو د الله په يووالي او د محمدﷺ پـه پيغمبری مې ايمان درلوده.

اسلام ته بېرته راګرځېدل:

د څه مودې لپـاره کليفورنيـا تـه ولاړو تـر څـو خپلـو پلرنـي خپلوانـو سـره و اوسېږو هلته مې يو کال تېر کړ خو داسې مې احساس کړه چې زه ګناه کومه، له ځانه مې وپوښتل چې ولې لمونځ نه کومه؟ ولې مې اسلام ته شاکړې ده؟ ولـې خپلو مسئوليتونو ته متوجه نه يمه؟، همدا وه چې هلتـه يـوه جومـات تـه ولاړم هلته مې (جماعـت و تبليـغ) والا وروڼـه ومونـدل چـې ورسـره ملګـری شـومه، څلور مياشتې مو پـه بيلابيلـو هېـوادو (پاکسـتان، بـنګلادېش، هندوسـتان) کـې تيرې کړې او پدې موده کې مې يـو څـه شـيان د اسـلام پـه اړه يـاد کـړل او پـه همدې لړه پوهه پدې د تل لپاره قانع شومه چې اسلام د انسان د ژغورلو لپـاره

هم پدې دنیا کې او هم په هغې نړۍ کې یواځینۍ دین ده او دا ژغورنه به هغه وخت کیږي چې یو کس د الله عبادت پداسې شکل وکړي لکه څنګه چې یې هغه له مونږه غواړي.

اوس زه بوسنیا ته روام یم تر څو هلته له هغو مظلومو مسلمانو وګړو سره په جهاد کې ونډه واخلم چې دا ډېره موده د کفارو په ظلم کې پراته دي، زمونږ د مرګ نېټه معلومه ده او هماغه وخت به مرو خو کله چې مسلمان پوهیږي چې کفار هېڅکله ورسره دوست کېدای نشي نو باید له هغوی څخه لاس واخلي او پرېږدي یې، خو متاسفانه چې زیات هېوادونه له امریکا سره دوستانه اړیکې لري چې باید ونه لري یې همدارنګه زیات مسلمانان د مادیاتو پخاطر خپل دین هم پرېږدي.

دیو امریکایي شاعر، منتقد او لیکوال کرنل دونالد اس راکویل مسلمانېدل

د اسلام سادګۍ، د مسجدونو جذابه او قوي فضا، اسلام سره یې د پیروانو بې کچه مینه او د میلونونو تنو لمونځونه چې هره ورځ یې پنځه وخته ادا کوي دې ټولو زما مینه له اسلام سره زیاته کړه خو د خپل ایمان راوړلو لپاره مې قوي منطقي دلایلو ته اړتیا وه.

د ژوند زړه راښکوونکې دود، د مشورې او توصیې دود، د مرستې او ترحم دود، د بشر حقوق او د ښځو حقوق دا ټول هغه فکتورونه دي چې که یو دین یې ولري د هغې د ښه والي او بدوالي اندازه له ورایه څرګندېدلای شي. اسلام محدود نه ده او که هر څوک ورته وغواړي راتللی شي. حضرت محمدﷺ اصحابو کرامو ته ویلي دي چې نورو دینونو سره نېکه رویه کوی او همدارنګه یې ټول پیغمبران لکه حضرت ابراهیم، موسی او عیسیعلیهم السلام د یو رب له لوري رالیږلي وبلل چې دا خپله هم نورو دینونو ته د احترام یوه ښه بېلګه کېدلای شي. خپلواکي او له بتانو لیرې کېدل د ایمان قوت ده، د حضرت محمدﷺ ښوونې یواځې د هماغه وخت لپاره نه ولې بلکه هغه قرآنکریم چې ټولې الهی ښوونې پکې یوځای شوي تر قیامته پورې باقي ده او د ټول انسانیت لپاره د نېکمرغۍ سرچینه ده. د اسلام منځلاریتوب زما قناعت نور هم پیاوړی

کړ لکه د روغتیا په برخه کې چې حضرت محمدﷺ خپلو پیروانو ته د نظافت په اړه او یا د خوراک او څښاک په اړه د پاملرنې کومه خبره کړې ده. د استانبول، اداماکس، جیروسالم، کایرو او نورو مسجدونو زه له خداپالنې سره روږدی کړم، واقعاً مسجد د تعمق ځای ده. خپلو پیروانو د اسلام لخوا ورکړل شوې خپلواکي راته له ورایه څرګنده شوه د بیلګې په توګه د لمانځه په وخت کې ګدا او بډای په یوه صف کې ودرېدل چې له ډېرو غوره بیلګو ځینې ده، مسلمان الله سره د خبرو په وخت کې او یا هغه ته د توبې کولو په وخت کې هیڅ کوم دریمګړی په خپل منځ کې نه مني او مخامخ له اللهﷻ څخه د خپلو ګناهونو بخښنه غواړي.

د اسلام نړیوالتوب او وروروليچې هیڅ کومه ځانګړې ژبه، قوم او یا هم سیمې پورې تړلی نه ده یوه بله ښه وجه وه چې زما د اسلام راوړلو سره یې مرسته وکړه.

د محمد سید د مسلمانېدو کیسه

د (دغه ده لمر له لویدیځه راخېژي) نومي کتاب لیکوال د محمد سید د مسلمانېدو کیسه داسې لیکي:

یو ملګري مې د محمد سید د تیلفون شمېره راته راکړه او ماورته زنګ وواهه ترې مې وغوښتل چې د (اسلام پر لور سفر) راته راولیږي ډېر نرم مزاجه نفر ښکارېده.

محمد سید شپږڅلوېښت کلن ده، پلار یې له امریکې څخه ده او مور یې مکزیکي ده او خپله د (الپاسو تکزاس) په ایالت کې زېږېدلی ده.

کلیسا تر سوال لاندې

کله چې ځوان ومه نو د اسلام پر لور مې سفر پیل شو، یا په ساده ډول یې ووایم کله چې په څه ناڅه پوه شوم نو زما په مغز کې د عیسویت او په تثلیث عقیده راپیچکاري شوه خو ماته سمه عقیده نه ښکارېده او تل به مې له نورو څه پرې غوښتل خو چا هم سم ځواب نه راکاوه کله چې په ۱۹۶۸ کال کې پولیسو ته ننوتم نو هلته مې ډېر نور څه هم ولیدل، بیخي په یوه بې دینه انسان

بدل شومه او دا هم ډېر اسانه ویل کېدای شي چې ولې؟ ځکه هلته د کلیوالو خلکو ډلییزه وژنه زمونږه بیخي مسلک وګرځېده او که به مو له کشیش نه ددې په اړه ځواب غوښته هغه به ویل چې دا یو راز ده او ته یوائې په خدای باندې عقیده لره.

د یو شي په لټون

ما دویم ځلي واده هم وکړ او دوه بچي مې درلودل خو خوښ نه ومه ځکه چې ما باید څه پیدا کړي وای، په همدې شاوخوا کې د مراکش پر سفر وخوځېدم او هلته د طنجې په کونسلګرۍ کې مې دنده پیداشوه، همالته له اسلام سره هم آشنا شوم، هغه اسلام نه چې مونږه ته خلکو او یا مجلو او اخبارونو را پېژندلی وه بلکې دلته مې خپله لمونځ کوونکي لیدل چې پنځه وخته لمونځ کوي، یود هغو له جملې څخه زمونږه کوروالا هم وه چې ډېر صبور وه او نور خلک یې ډېر خوښېدل نوما له ځانه سره فکر وکړ چې حتماً پدې دین کې څه شته چې دا سړی یې هم متابعت کوي.

نولس کاله ووتل او ما به لږه مېالعه ددې دین په هکله هم کوله خو څه مې چې وموندل له هغه څه سره چې زه پکې لوی شوی ومه او یا مونږه ته خلکو ویلي ول ډېر بدل ول لکه د اخلاقو، عبادت او عقیدې توپیر...

نولس کاله مې د سلو هېوادو په شاوخوا کې وګرځېدم او ډېر ځله به مې د همدې اسلامي هېوادو کې دندې لګېدلې او په همدې کلو کې د لسانس او مافوق لسانس درجو ته هم ورسېدم.

شهادتین

په ۱۹۹۲ کالالله راباندې پوره رحم وکړ او ماته یې د خیر پر لور لارښوونه وکړه، د همدې کال د جون په میاشت کې مې د لاورنس کنزاس په اسلامي مرکز شهادتین د خپلې ښځې نورو ملګرو او د اسلامي مرکز د مشر په مخ کې وویلې، لدې وروسته زما یوه ملګري زه تشویق کړمه او له ما به یې دفاع هم کوله خو ولې ښځه مې دومره چندان خوښه نه برېښېدله ځکه چې هغه کومه مذهبي انجلۍ نه وله خو له لږې موده وروسته خدای رحم وکړ او ښځې مې

هم شهادتين وويلې چې دواړو مونږه له سره په اسلامي طريقې باندې واده وکړ.

څنګه مې ژوند بدل شو؟

پوهه او علم، حقيقت او ريښتينولي، سوله او ارامي، مينه او وروروليي، له کورنۍ سره مينه له نورو ملګرو سره مينه دا او سلګونه داسې نور لاملونه ول چې زه يې د اسلام سره وتړلم خو انسان کولای شي دغه بدلونونه په ځان کې راولي ولې هغه وخت چې الله ﷻ اراده وکړي او وغواړي چې نوموړي ته لارښوونه وکړي.

له کله نه چې زه مسلمان شوی يمه نو زما په ژوند کې پوره بدلون راغلی ده او زياتې پيښې مو ليدلي دي، له يوې پاک لمنې مسلمانې ښځې سره مې واده وشو، داسې تغير مې په ژوند کې راغی چې ما هم باورنه کاوه، زمونږه سرګذشت په زياتو مشهورو کتابونو کې چاپ شوی ده، ما او زما ښځې په خپل ژوند کې هيڅکله هم داسې نېکمرغي نه وه ليدلې خو اوس له الله څخه ډېر شکرګذاره يو.

د پاول اوبارټلټ د مسلمانېدو کيسه

(دغه ده لمر له لويديځه راخېژي) کتاب ليکوال ليکي: زوی مې په واشنګټن ډي سي کې له اورباټلټ سره آشنا شوی وه، همالته يې نوموړي ته زما د کتاب ليکلو په اړه ويلي ول او ورڅخه يې غوښتلې و کچېرې غواړي خپلې تجربې له نورو مسلمانو ورونو سره شريکي کړي نو يوه مقاله دې د خپل اسلام راوړلو په هکله وليکي نوموړي (اورباټلټ) ورته ويلي ول چې له پخوا څخه تياره يوه ليکل شوې مقاله لري او هماغه به راوليږي چې بيا يې هماغه راوليږله، تر اوسه پورې زه له پاول سره اړيکه ساتم او تل ورته له خدايه د ستر رحمت غوښتونکی يمه. لاندې يادښت يې هم له مقالې سره يوځای رالېږلی وه: ګرانه وروره محمده! السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته، هيله لرم چې تاسې په خپلو چارو کې برياليي واوسۍ مخکې لدې چې مقاله درته درولېږم ددې لپاره لږ تم شوم چې تاسې خپل کورته بېرته راوګرځی، که ستاسې ياد وي

نو هغه شپه مو چې (دارالهجره) کې تاسې تـه د خپلې کيسـې پـه هکلـه وويلـې تاسې له ما څخه وغوښتل چې دا کيسه بايد يو ځـل تـر پايـه ولـولی نـو مـا هـم ځکه درته راوليږله.

والسلام عليکم ورحمة الله وبرکاته: پاول بارټلټ

بسم الله الرحمن الرحيم

أشهد أن لا أله ألا الله وأشهد أن محمد رسول الله

له يوه لوري د ټولو هغه خلکو لاره چې مسلمانان دي يوه ده او له بل لـوري دې دين ته د ننوتلو زياتې لارې شته دي ځکه چې هر چا د خپـل ديـن د غـوره کولو لپاره يوه ځانګړې لاره غـوره کـړې ده، انشـاء اللـه دا وړوکـي ليکنـه بـه دا وښيي چې زه څنګه د بيا ځل لپاره زيږېدلی يم. زه شـپږ څلوېښـت کالـه عمـر لرم او په امريکـا کې زيږېدلی او لـوی شـوی يـم. تـر هغـه ځايـه چـې خبـر يمـه زمونږه د کورنۍ هـيڅ غـړی هـم کلـه مسـلمان نـه وه تيـر شـوی، پوهنتـون مـې لوستلی ده او متاسفانه تر اوسه پـورې مـې واده نـه ده کـړی. پـه يـو کمپيـوتري شرکت کې مې زياتـه دنـده سـرته رسـولې ده. پـلار او مـور مـې د پروتسـتانت مذهب غښتلي پيروان ول نو طبعاً زه هم پروتستانت ومـه، والـدين بـه مـې تـل کليسا ته تلل او کليساته يې ډېر خدمت هم کړی ده. په کوچنيـوالي کې کليسـا ته ولاړم او هلته مې اخلاقي لومړني ارزښتونه وپيژندل او تر هغې وروسته يوې مدرسې کې داخل شوم او نوموړې ارزښتونه نور هم قوي شول. زمونږه مدرسـه داسې ځای کې وه چې غالباً ټول خلک يې منځنۍ طبقه وه خو بيا مو هم ژوند خوښ نه تيرېده، زما کوچنيوالی او ځواني دواړه په همدې نارضـايته ژونـد کـې تير شوي دي، د ژمي په يوه شپه کې زمونږ له کوره وړاندې يوه ځنګله تـه ولاړم تر څو خدای هلته پيدا کړم ځکه ما باور درلوده چې خدای همالته شـته دی، دا کار مې په درې ديرش کلنۍ کې پيل کړ او دغه درې هفتې مخکې مې نومـوړی دين ومونده چې اسلام ده او مسلمان شومه.

د اسلام په اړه

ما لکه د نورو نامسلمانو وګړو غوندې په وړوکتوب کې له اسلامه ډېر کم څه اوريدلي ول يوازې دومره پوهېدلم چې يوه ډله شته ده چې محمديان يې بولي يا به مې د راډيو يا اخبار نه د محمديانو د ډلې نوم واورېد، او دا هغه ځوک دي چې په دښتو کې ګرځي او اوښانو باندې سپريږي، يو مشر يې درلود چې محمد نومېده او ددې ډلې نوم هم د هماغه له نوم څخه واخستل شو، نوموړی ځان پيغمبر بولي او يو کتاب لري چې قران ورته وايي. دغه وه د اسلام په اړه زما پوهه.

کله مې چې د پوهنتون زده کړې پای ته ورسولې نو د محمديانو په هکله مې معلومات پياوړي شول، متوجه شومه چې ددې ډلې سم نوم (مسلمان) ده، پوه شومه چې ټول يې په دښتو کې ژوند نه تيروي او همدارنګه دامې هم زده کړل چې دوی له يوې مخې ټول عرب نه دي بلکه هو دومره ده چې زيات عرب مسلمانان دي. زمونږ په پوهنتون کې ددوی په هکله هېڅ هم نه لوستل کېده او زما په ياد دي چې هېڅ محصل هم د قرآنکريم کومه نسخه نه ولوستې يوازې ما په دوه ويشت کلنۍ کې يوه نسخه په غالب ګمان د پيکال ژباړه پيدا کړه خو هغه وخت يې هېڅ کومه اغيزه راباندې نه لرله.

مسيحيت زما لپاره قناعت نشو راکولای او نه يې زما ټولو پوښتنو ته سم ځواب راکولی شو، زه له زلميتوب راهيسې د مسيحيت په اړه څېړنو باندې بوخت ومه خو له پرېشانۍ پرته مې پکې نور څه ونه موندل. د مقدس کتاب مې په ځو ځو کرته له الفه تر يا ولوسته، او انجيل خو مې په اوو بېلابېلو ژبو هم مېالعه کړ ولې څومره به مې چې مېالعه زياتېدله هماغومره به مې پر مسيحيت شک هم پياوړی کېده، يو وخت د ارتودکس مذهب پلوي شومه او انګېرله مې چې ګنې سمه لاره مې وموندله. په شل کلنۍ کې دوه نور ستر عوامله ددې سبب شول چې زه له مسيحيت څخه لرې والۍ غوره کړم. لومړی عامل

(که څه هم په هغه وخت کې ځانګړې پرې نه پوهېدم) يوه پريشاني او لار ورکي وه چې زه ورسره مخ شوی وم، هېڅ مې نشو کولای د ژوند پر چارو

بریالۍ واوسم، د هر کار په کولو به یو ډول ذهني فشار سره مخ کېدم او مسیحیت پدې بریالۍ نشو چې زما ددې پریشانۍ مخه ونیسي. دویم عامل زما یو نژدې ملګرۍ وه، نوموړۍ ملګرۍ مې د بودایزم مذهب پلوي وه او ما نه غوښتل چې زما یو ښه دوست دې (زما په اند چې هغه وخت مې لره) په ناسمه لار روان شي نو د همدې لپاره مې د مسیحیت پر غوره والي او بودایزم په خرابوالي کار پیل کړ تر څو مې هغه ملګرۍ لدې ناسمې لارې څخه رامنع کړم.

دلته د یادونې وړ بولم چې ولې ما تر اوسه پورې ښځه نه ده کړې؟ دا داسې یوه پوښتنه ده چې ښایي تاسې یې په ځواب پوهېدلي اوسۍ خو زه هم غواړم یو څه یې روښانه کړم، د امریکا په کلتور کې داسې ده چې هلک یا انجلۍ به خپل ځان ته جوړه خپل ټاکي او د هغې لپاره یې باید له وړاندې تصمیم نیولی وي دا پدې معنی چې باید له مخکې نه که انجلی وي له هلک سره لاره ولري او که هلک وي له انجلۍ سره لاره ولري که داسې نه وي نو وروسته بیا د جوړې په پیدا کولو کې ستونزو سره حتماً لاس او ګریوان کیږي، زه یو له هغه هلکانو څخه وم چې پدې اړیکو نه پوهېدم او د پوهنتون په وخت کې مې هم له کومې انجلۍ سره اړیکي ساتلي نه دي او داسې انګیرم چې ښایي هغه وخت مې څه رواني ناروغۍ درلوده، نو د همدې اړیکو د نه درلودلو له کبله دغه ده تر اوسه بې واده پاتې یم او اوس د یوې ښې جوړې په پیدا کولو کې شکمن یم هغه هم پدې خاطر چې داسې څوک نشته چې راسره پدې لاره کې مرسته وکړي.

د بودایزم منل او بېرته خوشې کول

کله مې چې د بودایزم په هکله لوستل پیل کړل نو له مسیحیته مې ورو ورو ځان لرې کړ آن تردې چې پوره بودایي شومه، کله مې چې بودایزم ومانه نو یو څه خپلواکي راته تر نظر رسېده خو بیا هم د شکونو مل وم، کله به مې زړه ویلې چې نه دا همدا ستا وروستنۍ دین ده او د رهبانیت لپاره مناسب حالات لري نو ځکه مې له ځانه راهب جوړولو باندې خواري پیل کړه او د یو راهب د

لاس لاندې به روزل کېدم، يو ځل بيا مې نوموړې شيان ټول پرېښودل او بېرته خپل د اوسېدنې ځای ته راوګرځېدم.

د اسلام په لټه

تر دې دمه مې د اسلام په اړه ډېره کمه پوهه درلوده، له ځانه سره مې فکر وکړ چې ولې د اسلام په اړه څه پوه نه شمه نو له ځانه سره مې هوډ وکړ چې زمونږ په ښارکې يواځيني مسجد ته سر ورښکاره کړم، هلته چې لاړم يواځې دوه نفره مې وموندل چې په ماته ګوډه انګليسي يې راسره خبرې اترې شروع کړې او راته يې وويلې چې د ښار په ښکتنۍ برخه کې زمونږه يوه غونډه د جوړېدو په حال کې ده او هلته به ستا ټولو سوالونو ته مناسب ځوابونه درکړل شي زه هم ورسره ولاړم.دا ډول غونډې اصولاً د ايمان د تقويې په خاطر جوړيږي او نويو مسلمانانوته لازمه نه ده چې هلته ولاړ شي ځکه چې بيا له ځانه سره د زيات کړاو فکر کوي. زه هلته له څو امريکايانو سره مخامخ شوم چې ډېر ښه په انګليسي ژبه پوهېدل او له ماسره يې له ميني ډک رفتار هم وکړ. هر وخت به مسجد ته تلم راتلم او د اسلام په اړه به مې پوښتنې کولې تر دې پورې چې اسلام راته يو بل رقم دين ښکاره شو او د مسلمانېدو هيله مې بېرته سره شوله.

د قرآن لوستل

پدې کلونو کې به مې چې څومره کتابونه پيدا کړل نو لوستل به مې او يو ځل مې د قرآن ژباړه هم پيدا کړه چې په انګليسي ژبه وه او څو ځله مې مېالعه کړه، په همدې مېالعو کې زه د شرکت مدير ويرجينا ته په يوه سفر ولېږلم چې اوس هم د شپږ کلونو راهيسې همالته يمه، دلته مې اسلامي مرکز سره د تړاو له کبله له اسلام سره مينه همداسې ژوندۍ پاتې شوله.

پرانيستی کور

يوه ورځ له دفتر د چکر وهلو په نيت ووتم او په داسې لاره باندې لاړم چې ډېر کم به له هغې لارې تللم، هلته مې د منارې تر څنګ په يوې نوې ودانۍ سترګې ولګېدلې، موټر مې پارک کړ او ننوتلم، يو څه عجيبه څيزونه مې وليدل

بېرته تـرې لاړم بلـه ورځ بيـا پـه هماغـه لاره روان وم چـې همـدې ودانـۍ تـه ورسېدم، داخل يې د رغاوي کار يو څه پوره شـوی وه، د ننـه ورغلـم چـې پـر يوې لوحې مې ستړګې ولګېدې او حيران پـاتې شـوم، پـه لـوحې يـې ليکلـي ول چې (د هر چا لپاره پرانيستې کور) زه وړاندې ورغلم او هلته پکې يو څه خلک شته ول، هغوی زما دومره تود ښه راغلاست وکړ چې د خپلې کورنۍ احساس راکې پيداشو او کله مې چې وويلې زه د اسلام په اړه په مبالعې بوخـت يـم نـو بيخي خوښ شول. کله چې خبر شوم چې دوی هره يکشنبه د ماښام له لمانځـه وروسته د پوښتنو او ځوابونو لړۍ په انګليسي ژبه لري نو خورا خوښ شومه او هر وخت به ورته تللم، واقعاً ډېرې ګټورې ناستې ولې، خو هغه وخت بـه راتـه لږې ستړې کوونکې شوې چې له انګليسي نـه بـه پـه عربـي د خبـرو کولـو لـړۍ اوږده شوه ځکه چې زه خو په عربي ژبه نه پوهېدم، ما لدې ناسـتو پرتـه ځينـي ځانګړې ناستې هم درلودې چې ډېرې ګټورې راته تمامې شوې.

روحي هڅونه

ماته د بې دينۍ په وخت کې روحي نـاروغۍ پيـدا شـوې وه او نـه مـې شـو کولای د هر څه په اړه سم سوچ وکړم نو ځکه مې روح نشو منلی چې اسـلام د زړه له تله ومنم او يا هغه څه چې راسره دي پرېږدم له همدې ذهني ګډوډېو له امله په مياشت کې څلور ځله بستر شوم خو اوس الحمدلله ښه شوی يـم نـو ژوند مې راته بيخي تريخ شـوی وه. د ډېـرو کلونـو لپـاره مـې يـوه شـرکت سـره کمپيوټر کار په برخه کې کـار کـاوه او اوس لـه امرېکـې سـره د همـدې شـرکت لخوا شوي قرارداد باندې چاپېر وو خو زمـا نـاروغۍ بـه دومـره سـختېدله چـې دېته به يې اړباسلم تر څو دا دنده پرېږدم او پرېښوده مې.

له دندې پرېښودو وروسته نـو وخـت رابانـدې سـخت تېرېـده ځکـه هـېڅ د ساعت تېرولو کومه ځانګړې لاره مې نـه درلـوده، هـوډ مـې وکـړ چـې نـور بـه کامپيوټر سره هم نه نژدې کېږم او تر ډېره وخته نژدې هم نشوم، مـا يـو قيمتـي کمپيوټر درلوده او له هغې سره به مې ساعت تيـراوه خـو لـه نـاروغۍ سـره مـې ددې ملګرتيا هم پرېښوده، هغه څه يعنې اسلام مې چې منلی وه نه مې غوښتل چې د ډېرو ستونزو سره سره يې هم پرېږدم ځکه چې زمـا زړه ماتـه ويلـې چـې

که غواړې وړاندې لاړ شې نو همدې لیاره کې پرمخ ولاړشه. زما انټرنټ یاد نه و او دا اوس نو د هغې د زدکړې لپاره د سرو زرو چانس په لاس راغلی وه ځکه چې کافي وخت مې درلوده، له یوې کمپنۍ سره مې د انټرنیټ په اړه خبره وکړله او زده کړه مې یې پیل کړه.

د اسلام په لاره

کله مې چې په انټرنټ کې کار کاوه نو یوه ورځ ناڅاپي د soc.religion.islam د مسلمانانو ځانګړي سایټ پر لور ولاړم او ماته زیات ګټور وه، په یاد سایټ کې مې ډېرې اسلامي لیکنې، مجلې او نور شیان په وړیا ډول لاسته راوړل چې زه یې ډېر هیله من کړمه. پدې پاڼه کې مې ځان راجسټر کړ او ترې مې د نویو مسلمانانو کیسې او د رواني ناروغانو په اړه معلومات وغوښتل هغوی ډېر څه د یادو موضوعاتو په اړه راته راولیږل او زه هم په نني زړه کې د یواځې یو خدای په شته والي متقاعد شوم، ما دا منل چې دا نړۍ یو ذات پیدا کړې ده او هماغه پرې حکمراني کوي چې هغه ذات الله ده خو دا مې ښکاره کړي نه ول یعنې زما د ایمان ښکاره برخه چې د شهادتینو ویل وه لا پاتې وه او ما دا ویلې چې زه څنګه ومنم چې رسول اللهﷺ د الله جلاله له لوري وروستنی او لیږل شوی پیغمبر ده؟

ما له ځانه سره تېرې شوې پېښې له سره وکتلې او ځینو پوښتنو ته متوجه شوم چې راته پیدا شوې، نوموړې پوښتنې دا وې: آیا د (لیزبرګ پایک) پر لور تلل چې هلته هغه نوی مسجد جوړېده زما تلل یو ناڅاپي پېښه وه او که نه؟ آیا زه له کومې بلې لارې تللی نشوم؟ آیا د مسلمانانو د ځانګړې ویبپاڼې پیدا کول یو ناڅاپي پېښه وه او که یه؟ آیا د یو مسلمان لخوا یو ځل ماته د قرآن د څو آیاتونو تفسیر لیږل چې زه یې پکې فکر کولو ته وهڅولم یوه ناڅاپي پېښه وه او که نه؟

وروستنی مانع

یوه ورځ یو ورور راته د قرآنکریم د څو آیاتونو تفسیر راولېږه، په یادو آیاتونو کې مې وموندل چې حیوانات هم د قیامت په ورځ محشور کیږي، زه

دې خبرې لږ متعجبه کړم ځکه داسې شی خو په مسيحيت کې ما نه وه ليدلی، مسيحيت يوازې پدې عقيده لري چې حيوانات د انسانانو د ګټې لپاره پيدا شوي دي او د حساب او کتاب کومه ځانګړې معامله نه لري، ما بېرته د انټرنيټ له لیارې له نوموړي وروره پوښتنه وکړه او د هغې ځواب ته سترګې په لار شوم خو موضوع مې بيخي شاته پرېښودوه اما د يو څه وخت تېرېدو وروسته د قرآنکريم د لوستلو په جريان کې مې دا موضوع تر سترګو شوه:

﴿وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾﴾ [الأنعام: ٣٨].

ژباړه: «په ځمکه کې خوځېدونکي کوم ساکښ او په هواکې په وزرونو سره الوتونکي کوم مارغه ته وګوری! دا ټول همدا ستاسې په څېر انواع او ډولونه دي، مونږ د هغو د تقدير په ليکنه کې د څه نيمګړتيا نه ده پرېښې، بيا دا ټول د خپل رب لوري ته ورغونډيږي».

دې خبرې زما زړه خپل لوري ته يوړه، زه خو په عربي دومره نه پوهېدم نو په نورو ژبو ژباړل شوي قرآنکريمونه مې راواخيستل او د سني او شيعه دواړو تفاسير مې وکتل خو ومې ليدل چې موضوع په دواړو کې يوه ده، بيا مې نورو ملګرو ته په نوموړې ويبپاڼې کې بريښناليکونه واستول هغوی هم ځيني احاديث او له قرآن څخه نور نقل قولونه راته راوليږل. ما له حيواناتو سره زياته مينه لرله او په خپل کور کې مې دوه پيشو ګانې هم ساتلې ولې، موضوع دلته د حيواناتو په اړه دا وه چې د هغوی اهميت يې ښوده چې د قيامت په ورځ به لکه دانسانانو او پېريانو غوندې خپل د رب لوري ته راغونډيږي.

زمانني هڅونه

د نه زړه کې مې هڅونه زياته شوه خو ولې په وروستنی مانع مې نشو کولای چې بريالی شمه، زما د انټرنټ يوه ملګري هم راته وويل چې خپله مبارزه جاري وساته، خو يوه ورځ د رمضان په اومه شپه مسجد ته ولاړم، يو عجيبه ډار راته په زړه کې راننوت وروسته پوه شوم چې سباته د جمعې ورځ ده او دلته به د جمعې لمونځ اداء کيږي، سباته د مسجد پر لور بېرته راوخوځېدم، موټر مې په پارکينګ کې ودراوه او د مسجد پر لور روان شوم، زه نه پوهېدم

چې له مسجده به کافر بېرته راوځم او که مسلمان؟ هلته د اسلامي مرکز له مشر سره د ډېر وخت لپاره کښېناستم، ډېر اوږده بحثونه مو وکړل، یو وخت چوپ شومه او بله خبره مې د ویلو لپاره نه لرله، له کړکۍ څخه مې بیرون ته کتل او پوهېدمه چې څمکه او یا دا ټول شیان راپورې خاندي، زما درې دیرش کلنه مبارزه همدلته پای ته ورسېدله او کورته ولاړم، غسل مې وکړ، پاکې جامې مې واغوستې او بېرته مسجد ته راغلم دلته مې دا ځل د شهادتینو تکرار د ټولې اجتماع په مخ کې وکړ.

اسلام ته راګرځېدنه

کله مې چې ایمان راوړ نو پوه شومه چې زه له سره وزیږېدم، خو لاتر اوسه مې کوم اسلامي نوم ځانته نه وه غوره کړی، کله چې یو څوک نوی ایمان راوړي نو بیا د همدې په فکر کې وي چې نوی اسلامي نوم ځانته غوره کړي خو ماته دومره پته وه چې په اسلام کې نوم بدلول هغه وخت لازم وي چې نوم کې یې شرکي کلمات وي او بل دا چې پکې څه زشت غوندې نورې خبرې وي خو زما په نوم کې هېڅ داسې څه نه ول یواځې، له بلې خوا که ما خپل نوم بدل کړی وای نو په دوو نومونو به یادېدم په اسلامي ټولنه کې په یوه نوم او په غیر اسلامي ټولنه کې په بل نوم نو ځکه مې ځانته بل نوم کینښوده بله خبره دا وه چې غوښتل مې کوم نوم چې راباندې پلار او مور ایښی هغې ته په احترام قایل شم ځکه اسلام مونږه ته د مور او پلار په هکله د احترام درس راکوي.

د سندي وبر د مسلمانېدو کیسه

د نیو هاریزن د مدرسې مرستیال سندي وبر ته الله پاک په زړه پورې شخصیت ورکړی ده، تل له هغه سره د خبرو کولو نه خوند اخلم، د ډېر وخت لپاره عیسوي مبلغ وه خو الله چې چاته وغواړي هدایت وکړي کوي یې، سندي وبر ته هم الله ﷻ لارښوونه وکړه او دغه ده اوس د اسلام لپاره د بلنې مسئولیت سرته رسوي.

نوموړې وایي: له اسلام سره زما لومړنی پېژندګلوي په ۱۹۸۳ کال کې وشوه هغه وخت چې زه په کینیا کې معلم وم، د یوې مسیحي مدرسې معلم

ومه، اوس هم ځيني وخت هلته ځمه تر څو مې ملګري هم ليدلي وي او تفريح مې هم شوي وي. زمونږ په شاوخوا کې يوه ډله وګړي ول چې ډېر ښه ژوند يې درلوده، د خپلو اصولو ډېر پابند ښکارېدل، هېڅکله يې نشه يي توکي نه استعمالول، چې زما توجه يې د ځان پر لوري واړوله او وروسته د يو ملګري لخوا راته وويل شول چې دوی مسلمانان دي. زه په همدې کال امريکا ته ولاړم او څلور کاله وروسته مجبور شومه چې خپل مذهب بدل کړمه ځکه کاتوليک نشو کولای زما ټولو پوښتونو ته ځواب ووايي، تل به په جشنونو کې شرابونه څکل کېدل او خلک به همېشه سرګردان ول. په ١٩٨٧ کال کې مې جدي تصميم ونيوه چې بايد خپل مذهب بدل کړمه، په نايروبي کې مې چې کوم خلک ليدلي ول هغوی مې په ياد راغلل، زه دلته په شيکاګو کې اوسېدلم، شاوخوا مې لټه وکړه او يو مسجد مې پيدا کړ له هغه ځايه مې اسلامي کتابونه د لوستلو لپاره واخستل او بالاخره مې يوه اونۍ وروسته اسلام په بشپړ ډول ومانه او شهادتين مې په ژبه راوړل. دا ټول شيان زما د خپلې خوښې په اساس وه او له کوم مسلمان سره ملګرتيا دې ته نه يم اړ کړی چې زه د اسلام په اړه څېړنه وکړم او د دين په توګه يې ومنم. اوس د يو مسلمان په توګه خوښ ژوند تېروم، روحي او جسمي تفريح او خوښۍ مې ټولې په اسلام کې موندلې. دا اوسمهال د کاليفورنيا په نيوهاريزن مدرسه کې کار کوم او وروسته له وخته د حقوقو پوهنځی لولم، دوه بچي لرم چې يو يې اته کلن او بل يې پنځه کلن ده.

د حسن پففر کرن د مسلمانېدو کيسه

کله چې د هاجر له خولې خبر شومه چې وراره يې هم مسلمان شوی نو ما و انګېرله چې د اسلام ستره کورنۍ ورځ په ورځ لويېږي، له ځانه سره مې دا تمه پيدا کړه تر څو له نوموړي سره وګورم خو خبر شومه چې د لاس انجلس په سفر وتلی ده تر څو کوچنۍ اختر همالته تېر کړي، کله چې زه د لاس انجلس اسلامي مرکز ته ولاړم نو هلته مې ومونده او ما ورنه (د اسلام پر لور) د يونليک د ليکلو غوښتنه وکړه هغه راته اجازه راکړه تر څو نوموړی يونليک

چې پخوا یې په کلیفرنیا کې یوې مجلې ته ورکړې وه واخلم او خپل کتاب کې یې هم چاپ کړم.

مهربانه کورنۍ

زه په یوې نسبتاً متعصبې مسیحي کورنۍ کې پیدا شوی یم او د لوئېدو سره سم مې مور او پلار راته د کلیسا تګ او هلته د څه غوښتلو دود راښوولی ده، واقعاً چې ډېر مهربانه مور او پلار مې درلودل، تل به یې د نېکو اخلاقو درس راکاوه، له نشه یي توکو او فساد څخه به یې لرې ساتلم، زه ډېر نېکبختۍ ومه چې داسې مور او پلار مې خدای په نصیب کړي ول، همېشه به یې زما د تحصیل خیال ساتلو او حتی زما دخبرو کولو په اړه به یې هم راته لازمې لارښوونې کولې، ماسره یې په ټولو پوهنیزو او ټولنیزو ستونزو په حل کې مرسته کړې، کله چې زه خپل وړوکتوب په یاد راولم نو راته یادیږي چې څرنګه مې پلار د لویدیځ د کرکجن او په هر څه ککړ ماحول نه زه روغ انسان راوویستلم له همدې کبله خپل مور او پلار نه ډېر مننددوی یم چې ماسره یې دومره ستر مرسته وکړه او له دوی سره به زما مینه د تل لپاره وي.

ما په وړوکتوب کې له خپلو همزولو سره زیات توپیر درلوده، ما به همېشه ډېرې خبرې نه کولې او د نورو خبرو ته به مې غوږ ایښوده، تنهایي مې خوښوله او همداسبب وه چې لږ دوستان مې لرل، زما ډېر ملګري هغه وخت پیدا شول چې ما د کسبونو زده کولو ته مخه کړه لکه توره وهل، کبان نیول....

تاسې به پوهېږۍ چې کله څوک د چا کره مېلمه ولاړ شي نو لویان خبرې کوي او کوچنیان دباندې لوبو ته ووځي خو ما داسې نه کاوه او زیاتره وخت به مې خبرو اورېدو ته پر لوبو ترجیح ورکوله چې مور او پلار به مې هم دې ټکي ته متوجه کېدل خو ما به بیا پوهول چې زه باید ستاسې خبرې واورم، ما انګېرله چې لویان د ښو تجربو درلودونکي دي او زه باید له هغوی زده کړم چې د راتلونکي لپاره له کومو لارو زیات پرمختګ وکړم.

پوهه د عقل په مقابل کې

ما خپلې زده کړې ته ادامه ورکړه خو په جريان کې يې متوجه شومه چې دا اسانه زده کړه ټول په دوه پوهې او عقل مقالو کې راغونډولی شو، ما خو يو څه پوهه لاسته راوړې وه خو عقل مې نشو کولای له کتابو راخيستی وای زه پوهېدمه چې عقل ذاتي څيز دی نه اکتسابي ما زيات شيان په مکتب کې زده کړل ولې د عقل لپاره به مې تل لويانو لورته ورتګ کاوه تر څو د هغوی له تجربو څخه استفاده وکړم ځکه هغوی خو پخوا دا ټول څيزونه تجربه کړي وي.

نړيوال او مذهبي حقايق

د ادبياتو په درسونو کې مې ځيني موضوعات چې نړيوال حقايق به يې نومول زده کړل لکه (قدرت د تل لپاره نه وي) خو په تاريخ کې مې بيا ددې عملي جنبه پيدا کړه داسې چې يوه لويه امپراطوری به له څو کلونو وروسته رنګه شوه او بله به يې پر ځای د واک په ګدی کښېناسته، دا راته د حقيقت په جامه کې څرګند شو او زه هم د حقيقت په لټه کې وم ځکه د ژوند د حقايقو پيداکول د عقل اصلي هسته شمېرل کيږي. ما واورېدل چې د ژوند پر حقيقتونو د پوهېدلو لپاره مذهب يوه ښه لاره ده نو له همدې کبله مې هوډ وکړ چې مسيحيت هم بايد يو څه ولولم او وګورم چې ماسره د عقل په برخه کې څومره مرسته کولی شي، ما د مقدس کتاب پيدا کړ او ښه مې ولوسته پايله کې مې دا زده کړل چې مسلمان او ايمانداره وګړي تل بريالي وي. ما د روحانيونو، راهبانو او کشيشانو په هکله مبالعه هم شروع کړه او ومې موندل چې له هغوی نه يو زيات شمېر نني (داخلي) ارامیو ته ر سيدلي ول او ددې لپاره له خلکو ګوښه شوي ول تر څو د دنيا، ماديت او خلکو په ناپاکو دامو کې ونه غورځيږي ما هم چې د دنيا په چاپېريال کې کومه ککړتيا ليده نه مې غوښتل چې ورسره ککړ شمه نو له ځانه سره مې پرېکړه وکړه چې د رهبانيت پر لور ولاړ شم او له نړيوالو ګوښه ژوند پيل کړم.

په پوهنتون کې

د رهبانیت د لارې له تاکلو وروسته پوهنتون ته ولاړم، ما غوښتل چې په کلیسا کې د ښو خلکو له ډلې واوسم او باید د ډېرو خلکو مشري راپه غاړه وي نو ځکه باید ما خپل ځان د مقدس پر کتاب پوره پوه کړی وای، هلته په پوهنتون کې مې د نورو محصلینو سره ګډ د مقدس پر څېړنه پیل وکړ، مونږه به هره ورځ خپلو منځو کې سره راټولېدو او له یوه بله به مو سوالونه کول، ما د مقدس کتاب د متونو په څېړنه او تنقید لاس پورې کړ ډېر داسې شیان مې پیدا کړل چې یواځې د څلورو لویو انجیلینو تر منځ د اختلاف برسېره پخپله په مقدس کتاب کې له نورو متونو سره په اختلاف کې واقع ول، ما به نوموړي متون ولیکل او بیا به مې د هغې اړوند سوالونه د بحث په مجلسونو کې له شاګردانو کول خو هېڅکله مې د خپلو سوالونو ځواب له چا څخه ونه مونده زه به متوجه شومه چې ګوندې سختې پوښتنې لدې خلکو څخه کوم بیا به د ځواب د موندلو لپاره کلیسا ته ولاړم خو هلته به هم کشیشانو په زړه پورې ځوابونه نه راکول او ما هم نه غوښتل چې هغوی له ځانه څخه خفه کړم بیا به مې د کلیسا د اختلاف سبب ترې وپوښته نو هم به یې ځواب نه راکاوه بالاخره یو وخت پوه شومه چې دوی هر یو د مقدس له متونو ځانګړی تفسیر اخیستی نوځکه یې هر یوه یوه ځانګړې لاره نیولې ده.

د مذهب اړوند کلاسونه

دا چې مې د مذهب له لوستلو خوند اخیسته نو د مذهب په اړه درسونو کې مې وغوښتل چې ګډون وکړم تر څو یو څه حقایق هلته ومومم، کله به چې استاد راته په ټولګي کې د مسیحیت له لیده یوه موضوع تشریح کوله نو ما انګېرله چې ګوندې استاد غیر دیني لیدلوری لري ولې کله به مې چې څېړنه وکړه نو واقعیت به هماغسې وه زما د استاد له موضوعاتو سره دلچسپي زیاته شوه او دې لوست ته مې همداسې ادامه ورکړه. د همدې درسونو له کبله مې د ختیځو سیمو له دینونو سره هم مینه پیدا شوه او غوښتل مې چې هغه هم مبالعه کړم په ځانګړې توګه زیاته مینه مې له بودائیزم سره لرله او ما هم د هغې په هکله لوستل پیل کړل، ما زده کړي ول چې د دین منځ انسان د عرفان له

لارې رسېدلی شي ما هم هوډ وکړ چې زه باید یوه موده په رهبانیت کې تېره کړم تر څو د ګوښه نشینۍ خوند هم وڅکم یا په بله اصطلاح عارف جوړ شم، ددې عارفانه ژوند کولو لپاره اسانه لاره ما بودايیزم ګڼله ځکه چې دا مذهب رهبانیت په خپلو مذهبي اصولو کې له ځانه سره لري نو له همدې کبله مې د بودائیزم په هکله پوره څېړنه پیل کړه.

څومره به چې د بودایزم پر لور نژدې کېدلم نو هماغومره به مې د مسیحیت د اختلافاتو په هکله پوهه زیاتېدله پایله کې مې تصمیم ونیوه چې د مذهبونو په هکله زیاته څېړنه وکړم او ټولو ته له بوداېزم سره ارتباط ورکړم وروسته متوجه شومه چې ډېرو خلکو پر بودایزم لیکنې کړي دي او همدارنګه و موندل مې چې کوم شیان چې نن بودایان پرې معتقد دي د بودایزم له اساساتو سره ډېر توپیر لري لکه بودا په ډاګه ویلي چې خدای نشته خو بیا پیروان یې د ډول ډول خدایانو (بتانو) عبادت کوي چې یو ته بودا وایي او بل ته بل شی...

ما له خپلو ملګرو سره په مذهبي درسونو کې بیا هم برخه اخستله، هلته مو ډېر ښه پروګرام درلود داسې چې هره اونۍ به یو نفر د مېلمه په توګه راغی، هغه به خپل د دین په هکله تشرېحات ورکول او بیا به ترې ټولګیوالو پوښتنې کولې تر دې چې د ټولو پوښتنې به ختمې شوې او نوموړی مېلمه به رخصت شو.

پدې وروستیو کې مې له مذهبي جغرافیې لیکلو سره مینه پیدا شوه، ددې لپاره باید ما زیات دینونه مېالعه کړي وي نو شدیداً مې د (هند، ویتنام او تایلنډ) هېوادونو د شته مذاهبو سره مینه پیدا شوه.

مهاتما ګاندي او قرآنکریم

ما هوډ وکړ چې دوه کتابونه (قرآنکریم او د ګاندي ژوندلیک) باید له هر څه لومړی ولولم، دواړه کتابونه ما ته زیات جالب ول خو د قرآنکریم له صریحو الفاظو زیات متعجب شوم، او دې ته وهڅېدم چې د اسلام په هکله پوره څېړنه وکړم که هغه د کتاب له لارې وي او یا هم د انټرنټ، د انټرنیټ له لارې مې زیات شیان د اسلام د فهم په اړوند پیدا کړل، مسلمانانو تر اوسه نه ده پرېښې چې کتاب یې تحریف شي، ددې برسېره دا حقیقت مې هم وموندہ

چې اسلام انسان ته د ژوند ټول قانون مخې ته ږدي او نه يې پرېږدي چې يوه لحظه هم څوک دخدای له یاده غافل شي.

په رمضان کې روژه نیول

زه دلته نشم ويلی چې ماسره روژې څومره مرسته کړې ده خو کله مې چې ومونډل مسلمانان په کال کې يوه مياشت روژه نيسي نو ما دا کال د عقل لپاره یوه ستره تجربه ومونډله او د خپلې د مېالعې د زياتوالي په خاطر مې روژه ونيوله خو کوم معنوي خوند چې ما په روژه کې بيامونده ډېر عجيبه وه او زه دغې روژې دېته هڅولم تر څو د خدای په يووالي او د حضرت محمدﷺ په پيغمبری ایمان راوړم، ما به چې مسيحيت ته کوم نظر کاوه نو بيخي به د روژې په مقابل کې راته ناهيلي کوونکی وه اګر که په مسيحيت کې هم داسې څه شيان ول خو ولې پيروانو يې هېڅکله هم پرې عمل نه ده کړی، زما مينه له اسلام سره زياته شوه او ورو ورو مې د اسلام، اسلامي قوانينو، اسلامي شخصيتونو شعرونو او نورو اسلامي مېالبو په هکله مېالعه ګړندی کړه.

په درسي ټولګي کې د اسلام په اړه بحثونه ماته ډېر ګټور او خوندور ول او برسېره پردې چې هلته مې خپل زده کړي څيزونه تصديق شول بلکې نور ډېر شيان مې هم زده کړل لکه د مسلمانانو د يو بل سره روغبړ چې د مخامخ کېدو په وخت کې به يې (السلام عليکم) ويلې، زه روژې او دې درسونو په دې باندې متقاعد کړم چې الله يو ده او حضرت محمدﷺ د هغه پيغمبر ده خو ولې يوازې همداشيان د مسلمان لپاره کافي نه ول ما بايد زيات نور څيزونه هم پيدا کړي ول، ما د هغو دينونو په هکله چې له اسلام سره څه ناڅه اړيکي لري لکه بهايي او سکېزم مېالعه شروع کړه او دا ازمايل مې غوښتل چې دا دينونه هم زما پام خپل لوري ته اړولی شي او که نه.

سکېزم او بهائيت

په دې دواړو مذاهبو کې مې زياتې ښيګڼې وليدلې خو ولې ډېر شکمن راته ښکاره شول هغه داسې چې ددې مذاهبو بنسټ اينبودونکي دا دعوه کوي چې ګوندې دوی پيغمبران دي او ما خو پر دې پخوا دا باور درلوده چې حضرت

محمدﷺ وروستنی پیغمبر ده ځکه هغه حقیقتونه چې د هغې په پیغمبری کې نغښتي بل څوک یې نشي درلودلای په هر ترتیب چې دې دینونو ته مې هم شا کړه اوس یوائې دوه شیان پاتې ول چې نور مسلمان شمه، لومړی دا چې د مسلمانانو څه وګړو سره باید وګورم او دویمه دا چې ځان پدې مېمئن کړم چې زه خو به د اسلامي لیکنو د لوستلو تر اغیزې لاندې نه یم راغلی. یوه ورځ په تدریسي ټولګي کې ناست وو او زیات ګډونوال یې هم مسلمانان ول خو خوشبختانه چې استاد رانغی نو یو مسلمان ملګري له ما څخه وپوښتل چې ته ولې دلته په دومره په مینه راځې، ما ورته په ځواب کې وویلې چې زه غواړم مسلمان شم، هغه سړي په خورا خوښی ماته ښه راغلاست وویلې او له نورو ملګرو سره یې هم معرفي کړم، او همدارنګه راته یې وویلې چې مونږه به ستا پوښتنو ته هم ځوابونه ووایو او له اسلامي کنفرانس څخه یې هم خبر کړم چې ما هوډ وکړ تر څو پکې ګډون ولرم.

شهادتین

ما یو کتاب پیداکړ چې (ولې مسلمان نه یم) هغه مې له الف نه تر یا ټول په خورا غور سره مېالعه کړ او هغه دلایل چې دلته د کتاب لیکوال ذکر کړي ول ټول ولوستل او د خپلې پوهې سره مې مقایسه کړل ولې پوه شومه چې لیکوال کومې ستونزې درلودلې ټولې یې د مسلمانانو سره په وګړیز ډول لرلې او یا یې هم د ختیځ له کلتور سره لرلې خو لنډه دا چې ویې نشو کولای ما قانع کړي نو اسلامي کنفرانس ته ورغلم او هلته مې ډېر څه زده کړل دا چې ما ځانګړی د ګډون کارت درلوده نو څو نویو نورو مسلمانانو سره مو هم ولیدل او لمړی په جماعت سره لمونځ مې اداء کړ همدلته پوه شومه چې زه یو کس نه یمه چې د اسلام ګلبڼ ته مې مخه کړېده. ما غوشتل چې همدلته په کنفرانس کې شهادتین ووایم خو نه ما باید نور هم فکر کړای وای، که ما شهادتین په خوله ویلي ول نو زه د اسلام په مقابل کې مسئول ومه نو ځکه مې یوه هفته لمونځ تمرین کړ چې په وخت سره یې کولای شم که نه، هو الحمدلله! په خپل وخت کې به مې پنځه وخته لمونځ اداء کاوه او پایله کې مې د جمعې په

ورځ د شهادت کلمه په خوله وویله او مسلمان شوم چې له دې کار نه مې تر پایه پښېمان نشومه.

زه چې اوس فکر کوم هغه څه چې مې د وقایعو په شکل ولیدل اصلاً تصادفي نه ول او مدبر او واکمن ذات دا غوښتل چې زه په قناعت سره اسلام ته راشم واقعاً چې الله ښه پلان جوړونکی او د نړۍ عالم دی.

د ژول اي ويت د مسلمانېدو کیسه

بیتي باومن وايي: کله چې مې د ژول عکس ولیده نو ورته مې زنګ وواهه او ورسره وغږېدم، خبرې يې هم لکه د هغه ظاهر غونډې ښایسته معلومېدې او کله مې چې ددې کتاب د لیکلو په اړه ورته وویلې نو وعده يې وکړه چې د اسلام پر لور خپل سفر به حتماً راته لیکي یو څه موده وروسته يې خپله کیسه او یو اغېزمن لیک راته راولېږه چې له لوستلو وروسته يې واقعاً هر څوک اغېزمن کیږي.

ګرانې باومن خورې السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

که په یاد مو وي له ما څخه مو غوښتي ول چې درته ولیکم چې زه څنګه مسلمان شوی یم، واقعاً دا د اللهﷻ له لوري یوه هدیه وه چې ماته يې راکړه، هیڅ مسلمان سره مې هم نه و لیدلي. ما هیڅ د اسلام په اړه نه وه اوریدلي خو ولې تل به مې راز او نیاز کاوه او پدې معتقد وم چې دا ټوله دنیا د اللهﷻ ده، ما به تل یو ورک احساس ددې کاوه چې زه باید د اسلام په اړه مبالعه وکړم، یوه ورځ مې له چا څخه پوښتنه وکړه هغه راته د یو مسجد ادرس راکړ هلته د مسجد امام د یو خور د موبایل شمېره راکړه او ما له نوموړې خور سره اړیکه ونیوله هغه خور له ما وپوښتل چې ولې غواړې چې د اسلام په اړه مبالعه وکړې؟ ما ورته په ځواب کې وویلې: ځکه چې لومړي ځل لپاره جبرائیل هم محمدﷺ ته ویلي ول چې ووایه، هماغه وه چې نوموړې خور زه ځینو د درس ټولګیو ته وروپېژندلم او د یوې اونۍ په جریان کې مې ټول لمونځونه اداء کړل.

ښايي دا يو اسانه کار وه خو د لمونځ د کلمو ويل هغه خواږه الفاظ ول چې تل به ما له ځانه سره له مسلمانېدو مخکې ويلې، زما د لورکۍ چې اوس لويه شوې ده شور ماشور چې د اذان په وخت کې به مې ورته ووېلې غلې شه هغه به هم غلې شوه او اذان ته به يې غوږ کېښوده چې اوس هغه هم مسلمانه شوېده. زه حقيقتاً خدای د زړه له تله دوست ګڼم او د هغه عاشق يمه. تل ماته د لارښوونې کولو شکر يې ادا کومه، کله چې د اسلام مينه او خوند درکوو نو د ژوند لوړې او ژورې راته د تحمل وړ ګرځي. حج او عمره مې کړې، مخکې مې واده کړی وه خو اوس متاهل نه يمه او له خدايه غواړمه چې ماته پاک او ښايسته قلب راکړي تر څو نورو ته د هغه پوسيله مرسته ورسوم. که تاسې وخت پيدا کړ نو د خپلو کارونو، طرحو او پلانونو څخه مې خبر کړی.

د الف کارلسون د مسلمانېدو کيسه (اسلام زما د پرمختګ سبب شو)

ستاسې د مسلمانېدو سبب څه وه؟

دا ډېره ستونزمنه پوښتنه ده، ما پخوا هېڅ د اسلام په اړه پوهه نه درلوده، او اسلام ته راتلل مې د يوې پېښې له کبله وشول هغه داسې چې يوه ورځ په يوه ګڼ ځنګل کې په تصوير اخستلو بوخت وم، د خپل چاپېريال څخه اغېزمن شوم او ومې انګېرله چې ددې ټولو مخلوقاتو يو وړوکې برخه يمه او دا ټول مخلوقات په يوې لوېې هستۍ پورې تړاو لري. دقيقاً نه پوهېږم چې له څه وخته مسلمان شومه خو يواځې دومره پوهېږمه چې ما وموندل چې مسيحيت نور زما غوښتنو ته ځواب نشي ورکولای او زه خو د نيم خدای او نيم بنده له عبادت څخه زياتي بيخي ستړی شوی ومه، په انټرنټ کې مې يو ملګری پيدا کړ چې نوی مسلمان شوی و هغه په خورا ورين تندي راته ښه راغلاست وويل او په تدريجي ډول يې زه له خدای سره اشنا کړم تر دې پورې چې زه معتقد شومه چې الله شته دی. همدارنګه وروسته بيا هغه تصادفي پېښه هم رامنځته شوه، دا ټول عوامل ول چې زه يې وهڅولم تر څو اسلام مېالعه کړم نو د قرآنکريم لوستل مې پيل کړل، په قرآنکريم کې داسې منطقي دلايل ول

چې پدې یې ګواهي ورکوله چې دا د اللهﷻ کلام ده، او حضرت محمدﷺ مې د وروستني پیغمبر په توګه ومانه نور نو څه نه ول پاتي پایله کې مسلمان شوم.

پدې لاره کې مو کومې ستونزې درلودې؟

یوائې ویره او ډار هغه ستونزه وه چې زما په لار کې خنډ راته کېدلای شوای هغه هم ځکه چې کله ناکله به وېرېدم هسې نه د احساساتو له غلبې نه مسلمان شوی نه اوسم، او بله داچې مذهبي خلک مې دومره ځانګړي نه خوښېدل او دریمه پکې دا وه چې په کومه سیمه کې چې زه اوسېدم هلته مسلمان وګړي ډېر کم ول او که به ما وغوښتل چې د مسلمانانو خواته ورشم نو یو ساعت مزل به مې کاوه او کله ناکله به مې هېڅ نشو کولای چې له هغوی سره لیدنه وکړم.

کله مسلمان شوی او کورنۍ عکس العمل مو څه وه؟

د ۱۹۹۷ کال د جولای په میاشت کې مې ایمان راوړه اوهغه څه چې زما د ایمان راوړلو باعث شوي دي ډېره اوږده کیسه لري خو یوائې په همدې بسنه کوم چې دا د اللهﷻ لخوا یوه پېرزوینه وه چې پرما وشوه. او د کورنۍ عکس العمل مې مثبت وه هېڅ کومه ستونزه یې راته پیدا نکړه.

اسلام د انسان ژوند څنګه بدلوي؟

نه پوهېږم چې دا کار به څنګه کیږي خو زه یوائې دومره پوهېږم چې ډېر په ارامۍ سره ژوند سرته رسوم، ملګري مې راته وایي چې له پخوا نه ډېر آرام شوی یې او همدغه ځانګړتیاوې نورو ته لرم. ما هغه څه چې خلک یې مخکې له اسلامه لري نه درلودل نو ځکه په ځان کې د هغوی بدلون نه وینم خو اسلام زما د هراړخیز پرمختګ سبب شوی ده، ماته تر ټولو همدغه ستره آرامي بس ده چې زه مسلمان شوی یم او حقیقت مې پیدا کړی ده.

د ځان او کورنۍ په هکله مو یو څه راته ووایاست!

زه پنځه ویشت کلن یمه او زمونږه کورنۍ د ټولنې د منځنې طبقې څخه ده، په آرامه کورنۍ کې لوی شوی یم، پلار او مور مې دواړه کار کوي، تر اوسه مې کوم ټکر له کورنۍ سره نه ده پیدا شوی، خپله په یوه اتومي بټۍ کې کار کوم او

خپله دنده دوست لرمه، اوس په اسلامي ټولنه کې ځانته د نوي ملګرو په لټه کې يم، خو هغوی له ما نه شپېته ميله لرې دي اما انټرنټ تر ټولو ښه وسيله ګرځېدلې چې زه ځانته د نړی له ګوټ ګوټ نه ځانګړي مسلمان ملګري پيدا کړم.

د نوح ها ميم کلر د مسلمانېدو کيسه

په مسيحي کورنۍ کې لوئېدل

زه په ۱۹۵۴ کال کې په يوه کاتوليک پلوه کورنۍ کې زېږېدلی يم او له هماغه وړوکتوبه مې پلار له کاتوليک مذهب سره تړلی وم، خو کله چې لوی شوم او پوهنتون ته ولاړم نو د اعتقاداتو سره مې مينه کمه شوه او ډېر ځله به مې دين تر سؤال لاندې راوسته. يو دليل د کليسا د عباداتو د اصولو بدلون وه چې د واتيک دويمې شورا په ۱۹۶۳ کال کې يې هم پکې بدلون راوستې وه، عامو خلکو دا ګمان کاوه چې ګواکې کليسا د عباداتو کوم ثابت او پرځای اصول نه لري خو د کليسا کشيشانو به بيا پر هغو دا تطبيقوله چې اصول ثابت دي. لکه کشيشانو به ويلې چې خدای هېڅکله د بدلون وړ نه ده نو ځکه له مسيح نه وروسته بل کوم داسې پيغمبر هم نشته چې د هغه ځای ونيسي او بايد تر پايه د مسيح پيروي وشي خو عامو خلکو به خپل سرونه خوځول او په مسيحيت کې به يې د کوم څه شي د کمښت احساس کاوه او په يو نوي پيغمبر باندې د متقاعد کېدو انتظار يې وېسته.

دويم لامل د مسيحيت په اصولي او بنسټيزو شيانو کې اختلاف وه لکه د تثليث عقيده، چې هېڅ کشيش او يا عام وګړي تر اوسه په قانع ډول حل نه کړه او کله په يو شکل او کله په بل شکل ځان غولوي، ځيني لا وايي چې يوه ډله خدايان د پلار خدای او زوی خدای تر منځ شته دي چې سوله کوي او زوی پر ځمکه بادشاهي کوي او پلار په اسمانو کې، که څوک غواړي هغوی سره اړيکه ونيسي نو د هغوی روح د سپينې کوترې په شکل ځمکې ته را الوزي چې بايد نوموړې سره راز او نياز وشي تر څو ستا خبره هغوی ته القاء کړي. ما اصلاً له وړوکتوبه تر اوسه پدې شيانو اعتماد نه درلوده او ما دا باور

هم نه درلوده چې مسیح دې خدای وي ځکه د خدای مېلق د بنده د مقید قدرت او توان سره توپیر لري.

د انجیل د لوستلو هڅه

زما په یاد دي چې ما زیاته مینه درلوده چې د انجیل کتاب ولولم تر څو زما د لارښوونې سبب وګرځي نو د کرسمس په ورځ یې ماته یو ښکلې چاپ انجیل راکړ تر څو یې مطالعه کړم، کله مې چې ولوسته نو پرې د ژوند اراسته کول راته ډېر ستونزمن ښکاره شول خو وروسته متوجه شومه چې مسیحیان په عملي ژوند کې دا ستونزې څنګه لمنځه وړي؟ پروتستانت ترې یوه ډله جوړه کړې ده او له خپل ځانه پرته نورو ټولو ډلو ته خراب خلک وايي، او کاتولیک خو نور ټول له ځان پرته بې لارې بولي همدارنګه څوګوني نورې ډلې ټپلې... خو ما چې سوچ وکړ له ځانه سره مې وویل چې حتماً په انجیل کې څه کمی شته چې دا خلک یې منظم کړي نه دي نو په همدې ورځو کې پوهنتون ته ولاړم هلته مې د انجیلونو زیاتې ترجمې او تفاسیر پیدا کړل چې یو پر بل باندې یې رد لیکلي و، ما داسې لیکل پیدا کړل چې معتمدو خلکو لیکلي ول په هغو کې یې ویلي چې د مسیح ژوند لکه څنګه چې هغه تېر کړی هسې نه ده لیکل شوی او ټولو تفاسیرو ورته هو ویلې نو بیا د دښمنانو د دښمنۍ هېڅ سوال نه پیدا کیږي، لدې دا نتیجه راوځي چې د مسیح له ژونده وروسته د هغه ژوند ختم شوی خو پیروانو یې وروسته څه چې په خپل ذهن کې انځور کړي هغه لیکلي او مونږه ته یې رارسولي نو پدې توګه انجیلونه هم سره توپیر لري ځکه بېلو بېلو اندونو څخه راپاتي دي. ما ډېر داسې لیکوالانو ولیدل چې هغوی په سم انجیل پیدا کولو کې کلونه ځان ستړی کړ خو تر اوسه یې ځانته سمه لار پیدا نه کړه نو عام او عادي وګړي به څه ډول خپل ځانته سم کتاب وټاکي؟

د فلسفې لوست

په پوهنتون کې مې د فلسفې په زده کړه پیل وکړ او دا مې له فلسفې یاد کړ چې که څوک وايي چې حقیقت ورسره شته ده نو ترې باید وپوښتم چې

منظور مو څه شی ده؟ او بل دا چې څرنګه پرې پوهېږې؟ کله مې چې دا دواړه سوالونه له ځانه د مسیحیت په اړوند وکړل نو ځان مې بې ځوابه ومونده هماغه وه چې له مسیحیت سره مې خدای پاماني وکړه او په یوې نوې څېړنې (په بې معنا نړۍ کې د معنی لټه) پیل وکړ. ما دا کار له هغه ځایه پیل کړ چې بې دینه وم او په فلسفو مې هم باور نه درلود خو یواځې د فلسفې د زدکړې په خاطر مې فلسفي موضوعات او مقالې ولوستلې تر دې چې ډېرې ښې لاسته راوړنې مې درلودې. ما زده کړل چې قوت، ثروت او شهرت د وخت په تېرېدو سره لمنځه ځي اما یواځې تلپاتې څیز غوره اخلاق دي چې انسان سره پاتې کیږي، دا درس مې تر ډېره عمره په غوږو کې وه او هېڅ مې له یاده نه وته.

بل مې دا هم زده کړل چې که انسان په ځوانۍ کې یو څیز خوښ کړي نو کله چې زوړ شو له هماغه څیز نه بد وړي څنګه چې ما غوښتل په یقیني ډول د خدای شته والي باندې باور ولرم نو ځان دې لیارې لپاره سم چمتو کاوه پدې موده کې مې د نیچه فلسفي نظریات هم وړاندې کړل چې بالاخره یې ددې شلمې پېړۍ د غرب حیوانیت پکې هم په ګوته کړی وه او ویلي یې ول چې دا په لاس جوړ شوي مذهبونه به یې مخه هم ونشي نیولای. پدې موده کې مې چې څه زده کړي ول پر هغو ټولو مې یو ځل بیا کتنه وکړه او له هغې مې غیر ضروري شیان لرې کړل بالاخره درې خبرې پاتې شوې — خدای شته ده.

- هغه انسان پیدا کړی ده او چې انسان پر کومه لاړ شي هغه لاره یې هم ورته ښوولې ده
- د قیامت ورځ شته چې انسان په هغه ورځ کې چې په دنیا کې یې څه کړي محاسبه کیږي

په همدې حالاتو کې مې د قرآنکریم پخوانۍ ژباړه پیدا کړه، هغه مفاهیم چې قرآن راښوولي ول ډېر حیرانوونکي ول، عجیبه فصاحت او بلاغت یې لره، که څه هم دې ژباړې یې اصلي محتوا لمنځه وړې وه خو بیا هم د یوه مذهب او دین اصول همد دومره ټینګ نه بریښېدل، زه مجبوره شوم چې عربي زده کړم تر څو قرآن کریم په هماغه ژبه وګورم چې څه پکې دي.

یو ځل له ټولګي نه د کور په لور روان شوم په لاره کې لمر هم ولوېده، پدې وخت کې مې ناڅاپه حس کړه چې د عبادت وخت رارسېدلی ده او اوس بايد د يو الله په وړاندې سر ټيت شي، زه نه پوهېږم يوه عجيبه احساس وه لکه الهام دغسې وه او اوس نشم کولای هغه ټول جزئيات دلته ووايم.

د شيکاګو په پوهنتون کې

کله چې د شيکاګو پوهنتون ته ولاړم بيا هم ما يو څه فکري اړ او دوړ درلود د هغې د لرې کولو لپاره مې هڅه وکړه تر څو د اخلاقو د نظام په هکله يو څه ولولم، پدې اړه چې څنګه کولای شو اخلاقي لوړو معيارونو ته ورسېږو نو فلسفي کتابونه ولوستل. د لوسيان يوه خبره مې تر اوسه په ياد ده چې ويلي يې ول: (که هر چا د لارې په سر يو اخلاقي فليسوف وليده نو فوراً دې تر ې وتښتي داسې لکه څنګه چې ليوني سپي نه تښتي.

په الاسکا کې د کښتۍ د خدمتګار په توګه

څنګه چې ددې پوهنتون فيس ډېر لوړ وه نو مجبوره وم چې يو چېرته کار وکړم د همدې لپاره په لويديځ ساحل کې له کب نيوونکو سره خدمتګار شومه، هلته به کب نيوونکو کبان نيول خو ولې ما ددې تر څنګ چې کبان هم نيول نور څه هم تر سترګو لاندې کړي ول هغه دا چې د انسان کوچنيوالی د طوفان، باد او سيلاب مقابل کې، کله به چې د سيند يوه څپه لکه غونډۍ راپورته شوه نو کښتۍ به يې په هوا کړه او يو څو شيبې وروسته به هماغه کښتۍ او پکې ناست مسافر به د اوبو په سطحه روانه وه، دا صحنې ټولو ليدلې خو ماته له يو پرحجمه کتاب نه پرته نور څه نه ول يعنې ډېرو کمو خلکو دا کتاب لوستلی شو او نور يوازې په خپلو ماهي نيولو او خرڅولو کې بوخت ول.

کله به ناڅاپه زمونږه کښتۍ د يو قدرت په وسيله و لړزېده او ټول به د مرګ په انتظار شو پدې وخت کې به چا له خدايه سوال کاوه او چا له بتانو او چا له کرسمسه، خو بېرته به چې په ساحل کې ښکته شولو او له مرګه بچ به راغلو نو خدای به مو هېر کړی وه، دا عجيبه واقعې وې چې د انسان په ژوند کې زياتره

واقع کیږي بلکه د ژوند ډېره برخه همدغه پېښې جوړوي. انسان د خپل چاپېریال په نسبت او د الهی قدرت په پرتله ډېر ضعیفه ده. زما یاد دي چې زمونږه خواته یو بل ملګري کار کاوه، ډېر هوښیار او تکړه سړی وه، یوه ورځ یې په لبخند سره خپل جالونه ټولول تر څو د سبا لپاره آماده شي، ډېر په ظرافت سره چاپېر وه او خپل چاپېریال یې هم تر نظر اړاوه، خو ناڅاپه هوا طوفاني شوه د نوموړي سړي پښې پورته شوې او بېرته اوبو خپلې خېټې ته ښکته کړ، بیا مو ونه لیده مګر یو ځل چې زما خوب ته راغی.

دا ټول هغه وختونه ول چې زه د شیکاګو د پوهنتون په وروستیو کلونو کې وم او ما اسلام منلی وه.

۱۷ کلن امریکایي زلمی

ثنا او صفت هغه خدای ته چې زه یې حمد وایم او له هغه بخښنه غواړم او په سمه لاره ترې د پایداری او استقامت غوښتونکی یم، پناه وړم الله ﷻ ته له شره د نفس او ګناهونو خپلو هغه ذات ته چې که چاته لارښوونه وکړي نو د هغه ګمراه کوونکی نه یي او که یې ګمراه کړي نو د لارښوونې څوک ورته بل نه وي او ګواهي ورکوم پدې چې الله یو دی او محمد ﷺ د هغه رسول او استول شوی پیغمبر دی.

۱۴ـ ۱۵ کاله کیږي چې زه مسلمان شوی یم، هغه وخت چې زه اتلس کلن وم ماته مې یو ملګري یو کتاب راکړ تر څو یې ولولم، ما نوموړی کتاب تر اتو کلونو له ځانه سره وساته، کله مې چې د کتاب لومړی پاڼه واړوله پکې لیکلي ول چې دا کتاب رالیږل شوی او پکښې حقیقتونه بیان شویدي، دا کتاب د کومې یوې ډلې او یوې طبقې لپاره نه ده لیږل شوی بلکه دا د الله له لور ټولو خلکو ته استول شوی کتاب دی، کله چې زما د اسلام په اړه مانه خلک پوښتي نو زه ورته وایم چې یواځې یوه رڼا وه جوړه شوه او زه مسلمان شوم کوم بل ځانګړی شرح ورته نه لرم.

د بیلګې په توګه: کله چې تاسې د کمپیوټر اړوند کومې ستونزې سره مخ کیږی نو خپل داسې یو ملګري سره په اړیکه کې کیږی چې هغه د کمپیوټر په

اړه پوره معلومات ولري کله چې نوموړی شخص تاسې ته د ستونزې د حل لارې په هکله ځو ټکي وايي نو سمدلاسه متوجه کېږئ چې ستونزه چېرته ده او یا که غواړئ چېرته ولاړ شئ او له چا د یاد ځای پته اخلئ نو د لېږې پټې ورکولو وروسته تاسې متوجه کېږئ او خپل هدف مو پیدا کولای شئ، انسان هم همداسې حالت لري چې تل په لوبېدلو کې وی خو کله چې ورته لږه اشاره وشي نو بیا د لارښوونې ښکار کېدای شي.

زه تاسې ته خپله کیسه کوم کومه چې ما له یو عربې انجلۍ سره ولیدل او بیا مو وروسته ورسره واده وکړ، دا سمه ده چې که څوک مو خوښېږي له هغه سره واده وکړئ. اوس یوه لور هم لرم چې مریم نومېږي او له یوه پارک سره مو نژدې یو انجمن جوړ کړی ده، نوموړي انجمن ته مختلف دینونو والا کسان راځي لکه مسیحیان، مسلمانان او نور، هلته مونږه ځیني پوسترونه هم چاپ کړي چې پرې لیکلي دي نشته خدای پرته له الله څخه او په بله خوا یې لیکل شوی دي: چې اللهﷻ د ازل په ورځ له خپلو بندګانو پوښتنه کړې چې آیا زه ستاسې پروردګار نه یم؟ ټولو په یو ځل ویلي چې یې. پدې دلیل مونږه په هر څه ایمان لرو او د قیامت په ورځې هم ایمان لرو چې د بندګانو سره به د رب د حساب ورځ وي.

دویم مسلمان: زه غواړم تاسې سره خبرې وکړم ځکه چې ستاسې بحث د نویو مسلمانانو په هکله ده زه هم نوی مسلمان یم، ښایي تاسې باور ونکړئ چې زه مسلمان یم ځکه چې زیاتو خلکو پر ما باور نه راځي هغوی وایي چې ستا څېره د مسلمانانو له څېرې څخه توپیر لري خو زه وایم چې نه اسلام کې دا خبرې نشته، هلته رنګ او قوم هېڅ کوم امتیاز نه لري، دا ددې لپاره چې ټولو خلکو ته د یو خدای وحدانیت ورپه ګوته کړو، زما د مسلمانېدو لامل یواځې د قرآنکریم لوستل وه چې د یو دوست لخوا راته راکړل شوی وه، مخکې تر دې مې هېڅ کومه اړیکه له اسلام سره نه لرله خو زما خپل دین زما ټولې غوښتنې نشوای پوره کولی.

دریم مسلمان: ما د پوهنتون په جریان کې ځیني دیني کتابونه لوستل او ملګرو به هم راته بېلابېل کتابونه راکول خو یوه ورځ مې یوه ملګري قرآنکریم

راکړ ما چې نوموړی کتاب ولوست ټول څیزونه مې ډېر شفاف بیاموندل یعنې څوارلس سوه کاله مخکې ویل شوي ول خو اوس سم دي، ما خپل اسلام پوره په منطقي توګه منلی ده او هېڅ ستونزه پکې نه لرم، د یو څه مودې لپاره مې مور او پلار همداسې پاتې ول خو پایله کې هغوی هم قانع شول او هوډ یې وکړ چې مسلمانان شي.

دریم څپرکی:
د بریتانویانو مسلمانېدل

په اروپا کې د اسلام خپرېدل

په اروپا کې د تکنالوژۍ د ورځني پرمختګ سره یو ځای هغه اوسېدونکي یې چې د تعصب له ناروغۍ پاک وي د دینونو په څېړنه کې هم زیار باسي او د حقیقت له موندلو وروسته د هماغه حقیقت سره مله پاتې کېږي چې دا دنیا یو ذات پیدا کړې ده او نوموړی ذات پوه، توانا، مهربان او د کمال د ټولو ځانګړنو درلودونکی ده. که هغه خبرتیاوو ته چې د رسنیو له لارې یې مونږه اورو پاملرنه وکړو نو د مسلمانېدو بهیر ورځ تر بله چټک کېږي، د بروکسل څخه د (RTL) خپرېدونکي تلویزوني چینل خبر ورکړی چې د روان میلادي کال له پیله تر اوسه پورې درې سوه تنه د اسلام په مبارک دین مشرف شوي دي چې د بلژیک په تاریخ کې یوه ستره لاسته راوړنه بلل کېږي نوموړي چینل زیاته کړېده چې نوموړي کسان د دینونو له پرتلې، د قرآنکریم معجزو او د اسلام معنوي او روحي ښیګڼو باندې له پوهېدو وروسته مسلمان شویدي. ددې خبر پر بنسټ د چک جمهوریت د مسلمانو وګړو شمېر پر لس زرو کسانو د زیاتېدو په حال کې ده چې په پراګ کې یو اسلامي مرکز او مسجدونه هم جوړ شویدي تر څو خلک د اسلامي ښکلو ښوونو څخه خبر کړي. په سوېس کې د مسلمانانو شمېر د یو کال په دوران کې له یو لک کسانو څخه څلور لکه مسلمانانو ته ورسېده.

دا اوس وخت د اروپایي هیوادونو په زیاتو هېوادونو کې اسلام د دویم دین په توګه منل کېږي. فرانسه کې له پنځو میلونو څخه زیات، جرمني کې درې میلونه، انګلستان کې دوه میلونه او په همدې ډول نورو هېوادو کې هم د مسلمانانو د شمېر ارزیابي کولای شو. په المان کې خو د مسلمانانو شمېره دومره مخ پر زیاتېدو ده چې نژدې کلونو کې به (انشاء الله) ټول المان مسلمان

شي. د روسيي د مسلمانانو شمېر هم ورځ په ورځ مخ په زیاتېدو دی، د روسيي د مسلمانانو د اتحادیي مشر ګئورګی امير ماوروف دغه شمېرنه سمه بنيي او وايي چې د روسيي پنځلس سلنه نفوس اوس وخت کې مسلمان ده چې یواځې دوه میلونه یې په مسکو کې ژوند کوي او همدارنګه درې زره اسلامي مؤسسې په ټول هېواد کې فعالې دي. په اوکراین کې دا شمېرنه هم مخ په زیاتېدو ده، د انګلستان د مسلمانانو شمېر دوه میلونه کسانو ته رسیږي او د یاد هېواد د شورا پنځه څوکۍ یې هم لاس ته راوړې دي.

د ستیفن جورجیو د مسلمانېدو کیسه

موسیقي او سرګرمي او د دنیا دوه ورځې ژوند، ایمان د ژوند دائمي خوند او تلپاتې اخرت کوم یو سړی باید د ځان لپاره انتخاب کړي؟ دا چې نن یې د موسیقی یوه آله لاس کې ده او د خلکو په منځ کې یې ژغوي سبا ته چې ملا یې کړوپه او امسا په لاس وي چېرته کولای شي چې همدا آله په پوره شور او زور سره وغږوي، دا خوندونه هېڅ لذت نلري چې چاته د خپل د ژوند هدف معلوم نه وي او دا ورته معلومه نه وي چې زه د څه لپاره پیدا شوی یم او څنګه به بېرته مړکېږم او عاقبت به مې څنګه وي. دا کومه یوه غوره ده؟ دا چې په ایمان سره ژوند وکړې او د خپل د رب عبادت وکړې په دې هیله چې یوه ورځ به له خپل رب سره مخامخ کېږې او بیا به درته عملنامه په ښي لاس درکوي او د اخرت تلپاتې ژوند به شروع کیږي.

عقل د انسان غوره زیور

عقل خو د انسان زیور ده خو هغه عقل سم عقل ده چې خپل خاوند ته سمه لاره ورپه ګوته کړي.

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ۝٧ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝٨ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ۝٩ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ۝١٠ فَسَوْفَ يَدْعُواْ ثُبُورًا ۝١١ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝١٢﴾ [الإنشقاق: ۷-۱۲].

په اصلي تمځای کې

د بریتانوي هنرمند (کات ستیفنس) د ژوند په اوږدو کې دوه حیرانوونکو پېښو سره مخامخ شوی ده او همدا دوه پېښې ددې لامل شوي چې نوموړی ایمان راوړي.

لومړی: کله چې یې وروړ د قرآنکریم یوه نسخه ورته ډالۍ کړه

دویم: کله چې د لامبو کولو په وخت کې له غرقېدو څخه وژغورل شو.

زوکړه

ستیفن په ۱۹۴۷ کال کې د لندن په ښار کې زیږېدلی ده، له وړوکتوبه یې له موسیقۍ سره مینه وه او لومړنی هنري تولید یې (سګم سره مینه لرم) په نامه بازار ته راووته او نوم یې د موسیقۍ په نړی کې ډېر مشهوره شو هغه یې د کات ستیفنس په نامه سره پېژنده، په ۱۹٦۷ کال کې یې نوم د هېواد په لسو غوره سندرغاړو کې ثبت کړ. یوه موده وروسته ناروغه شوه او د ناروغی له امله یې پرمختیاوې هم ودرېدې خو له روغېدو سره سم یې بیا کار پیل کړ او دا ځل یې خپل شهرت نړیوال کړ او په ټوله نړی کې د ښه سندرغاړي په نامه یادېده.

وروسته یې یوه موده په برازیل کې تېره کړه او په ۱۹۷۷ کال کې یې خپل ایماني سفر پیل کړ، نوموړی سفر هغه وخت پیل کیږي چې نوموړی د خپل ژوند په هکله ځیني قانع کوونکو ځوابونو پیدا کولو ته اړ کیږي، نوموړې پوښتنې د ژوند، مرګ، طبیعت، خالق او مخلوق په اړه وې. وروسته یې د

ادیانو په هکله څېړنه پیل کړه او ډېری کتابونه یې د اسلام اړوند ولوستل خو په ځانګړي ډول به یې د قرآنکریم تفاسیرو ته زیات اهمیت ورکاوه.

د خپل ژوند په اړه وايي

زما ژوند د نویو علومو سره تل تېرېده، د موسیقۍ ډېر مجالس مې ګرم ساتلي دي، په یوه عیسوي کورنی کې مې زوکړه شوې ده او وروسته زه هم عیسوي شوی یم دا ځکه چې مونږه پوهېږو چې هر انسان اصلاً مسلمان پیدا کېږي خو بیا یې د هغې کورنی بل دین ته اړوي، ما له کوچنیوالي په اللهﷻ باندې ایمان او باور درلوده خو کوم سیده اړیکه مې ورسره نه وه ټینګه کړې او د اړیکو ټینګولو دروازه مو مسیحعليه السلام باله ځکه چې په کوچنیوالي کې راته همداسې ښوول شوي ول خو ما نشو کولای چې پرې پوره قناعت ولرم او ټول یې ومنم.

ستیفنس سندرغاړی و

هغه خپلو خبرو ته ادامه ورکوي او وايي: کرار کرار له مسیحي تربیې نه لرې کېدم او د موسیقۍ پر لور ور ماتېدم ځکه ما غوښتل چې د نړی له سترو ستورو څخه وشمېرل شم او زما یواځینی هدف هم د پیسو لاسته راوړنه وه خوما دا بریالیتوب له موسیقۍ پرته بل څه کې نشو موندلای، زما په یاد دي چې زما تره یو موټر درلود نو ما به سوچ کاوه چې دا څنګه ددې موټر خاوند شوی، ما دا هیله لرله تر څو له هر چا زیات دولت پیدا کړم او له بېوزلو سره مرسته وکړم.

شهرت او ناروغی

په نولس کلنی کې په سل ناروغی اخته شو او مجبوره و چې د خلکو او ګڼه ګوڼې ځایونو څخه لرې واوسي، نوموړي د سندرو مجلسونه پرېښودل او په روغتون کې لکه یو بندي تر تداوی لاندې شو، نوموړی پدې موده کې ډېر پرېشانه وه او تل به سوچونو مخکې کړی وه پایله کې یې هوډ وکړ چې فلسفي کتابونه ولولي خو له لږې مودې وروسته یې د دیني کتابونو په هکله مینه ورته پیدا شوه او لوستل یې پیل کړل. دا د ایماني سفر پیل وه چې د کتابونو د

لوستلو څخه شروع کیږي او یوسف کرار کرار د خپل رب پر لور وړاندې کوي.

ستره لارښوونه

ما په ناروغه حال د ژوند ورځې او شپې تېرولې چې د کرسمس ورځ راورسېده زما ورور ماته یو وړوکی قرآنکریم له ژباړې سره ډالی راکړ، نوموړی مسلمان نه وه خو هغه مسجدالاقصی ته د سفر پر محال پدې دین کې د څه بنیګڼو شاهد وه او پدې پوهېده چې دې دین کې حتماً یو څه شته، دا ډالۍ یې ماته ډېر ښه وخت کې راکړه ځکه چې زه د افسوس او پرېشانۍ په حال کې وم او د فلیسوفانو په کتابو کې مې ځانته د ژغورنې لاره لټوله. کله چې مې داکتاب له ژباړې سره څوکرته ولوسته نو پوه شومه چې په همدې کتاب کې مې د لارښوونې لوری جوړ شوی ده ځکه د ټول بشر لپاره همدغه کتاب د لارښود په توګه رالېږل شویده او پدې توګه مې د اسلام پر لور خپل سفر پیل کړ.

قرآنکریم ماته په لږ وخت کې ډېر څه رازده کړل، زه څوک یم؟ له کوم ځایه راغلی یم؟ هدف مې څه شی ده؟ پوه شومه چې دا حقیقي دین ده، که به زمونږه په سیمه کې څوک بل دین ته اوښته نو هغه ته به افراطي ویل کېده خو زه پدې ډول نه ومه، ما اوس ایله سمه لاره پیدا کړې وه، زه د روح او جسم تر منځ په حیرانۍ کې پریوتی وم چې زه ددې دین پوسیله ترې راووتم، ددې دین د منلو لپاره دا لازمه نه ده چې کوم پاړکۍ خلکو ته لاړ شې بلکه یوائې چې په څه شیانو یې امر کړی هغه په عمل کې پیاده کړه خلاص همدا وخت انسان له ملائېکو لوړ مقام ته رسیږي. له ځانه مې وپوښتل څنګه به مسلمان شم؟

اسلامي روزنه

داخلي کبر او غرور مې ورک شو، ما ځان د نورو په پرتله ډېر لوړ معرفي کاوه خو اوس پوه شومه چې زه هم د الله ﷻ د مخلوقاتو له جملې نه یو عادي مخلوق یم، خو بیا مې ځان پداسې حال کې وموند چې ضایع شوی نه وه او خپل هدف مې هم وپېژنده چې پدې دنیا کې په الهی تعلیماتو عمل کول ول.

دلته مې خپل ایمان هم ومونده او احساس مې کړه چې داخل کې مسلمان یمه، کله مې چې قرآنکریم ولوست پوه شو مه چې یهودان ولې مسیحؑ نه مني، ځکه چې د اللهﷻ کتاب یې تحریف کړ او دعوه یې وکړه چې مسیحؑ د خدای زوی ده. قرآنکریم ډېره خوږه او په زړه پورې وینا لري تل د انسان عقل مخاطب کوي او ورته علتونه بیانوي، نه یې پرېږدی چې څوک د لمر او څوک د اور عبادت وکړي، دا ورته ښیي چې باید د یو الله عبادت وشي چې هغه د ټولو کائناتو خالق او پیدا کوونکی ده.

قدس ته سفر

تل به مې چې قرآنکریم لوست نو د صله رحمی، عاطفې، مهربانۍ او احساس څخه به یې خبرې کولې، زه وپوهېدم چې زما درملنه هم همدلته په قرآنکریم کې ده، یوائې زما نه بلکه د هر چا درملنه پکې شته ده، دا کتاب به له ما سره وه او هر وخت به مې ویلې تر دې چې فهم ته ورسېدم نو هوډ مې وکړ چې قدس ته ولاړ شم ځکه ورور مې د هغه ځای ډېرې خوندورې کیسې راته کولې. قدس ته ولاړم او هلته په یو مسجد کې کښېناستم یو کس نږدې راغی او له ما څخه یې و پوښتل ما ورته وویل چې زه مسلمان یم او نوم مې استیفنس ده. یوسف خاندي او وايي: نوموړي ډېر تعجب وکړ خو زه د لمانځه پر وخت د لمونځ کوونکو په صف کې ودرېدم. مخکې لدې چې اسلام مې اعلان کړم لمانځه ته ودرېدم، هغه لمونځ چې اوس مې هم د اسلام پر لور د زړه میلان پیدا کوي.

بېرته لندن ته ولاړم او هلته د یوې مسلمانې خور سره مې لیدنه وشوه چې نوم یې نفیسه وه، نوموړې خور ته مې د خپل د مسلمانېدو په هکله وویلې هغې راته په ریجنت پارک کې د اسلامي مرکز وویلې او زه همالته ولاړم، له لمانځه څخه وروسته مې د مسجد له امام سره وکتل او خپل اسلام مې اعلان کړ. پدې وخت کې ما داسې احساس کړه چې زه له خدای سره مستقیماً اړیکه لرم چې پخوا مې داسې احساس چېرې هم نه وکړی، وروسته مې خپل نوم بدل کړ او یوسف اسلام شوم دا ځکه چې زه په قرآنکریم کې د یوسفؑ له کیسې نه زیات متاثره وم، همدلته مې هوډ وکړ چې نور به سندرو او موسیقۍ

ته نه ځم او هغه څه چې تلپاتي دي او د خدای پر وړاندې اهمیت لري هغه به عملي کوم.

څنګه له موسيقۍ لرې شو؟

کله يې چې قرآنکريم کې ځان د زياتې مبالغې سره عادت کړ نو د سندرو ټول آلات يې وپلورل،هغه څه چې يې درلودل په هغو يې يوه مدرسه جوړه کړه او تر څو نور هم پرې اسلامي تربيه واخلي، له يوې مسلمانې انجلۍ سره يې واده وکړ او اوس پنځه بچيان لري چې دوی ته يې هم اسلامي روزنه ورکړې ده.

اسلامي تعليماتو ته يې پاملرنه

نومړي ۱۹۸۳ کال وروسته ځان اسلامي مکاتبو ته وقف کړ، لومړی يې يوه ابتدايي مدرسه پرانسته او بيا يې لږ څه وروسته همدا مدرسه په ثانويه باندې بدله کړه، هلته به د هرې غير اسلامي مدرسې لپاره بوديجه د حکومت لخوا ورکول کېده چې يوسف اسلام هڅه وکړه تر څو ددې مدرسو لپاره هم يوه ځانګړې بوديجه ورکړي او پايله کې يې پرې ومنله چې دا کار به کوي.

له سودخوړلو ژغورنه

کله چې مې اسلام ومانه نو ومې غوښتل چې خپل ټول ژوند له اسلام سره سم او برابر کړم چې بايد همداسې وشي نو ما د قرآنکريم دلوستلو پر وخت وموندله چې اسلام سود حرام کړيده نو سمدلاسه مې خپل سودي حسابونه بند کړل او ټولې پيسې مې يې هغه حسابونو ته واړولې چې هغوی سود نه کاوه چې دغه کار اوله کې د هغوی دحيرانېدو سبب هم شو خو وروسته مې پوه کړل چې زما نوي دين دغه شيان راباندې حرام کړيدي.

له سندرو تر نعتونو

مونږه په يوه اسلامي حلقه کې د نورو نويو مسلمانو وروڼو سره تربيه کېدلو او کله چې پوه شو چې اسلام مباحو ښکلو اوازونو ته توجه هم کوي لکه نعت خواني نو زړه مې وشو چې نعتونه ولېکم چې پيل مې کړه او اوس هماغه

نعتونه لیکم کوم چې زما د ایماني زړه نه سرچینه اخلي، یوسف اسلام ډېره هڅه وکړه چې له بازارونو څخه خپلې پخوانی د سندرو کستې ټولې کړي خو دې کار هېڅ ګټه نه درلوده حتی تر دې چې د یوسف اسلام یو زوی د خپل پلار په غیاب کې یوسف یوه سندره اوري او یوسف یې ځکه نه منع کوي چې پوه شي چې پلار مې مخکې په کوم حالت کې وه.

د اسلام پر لور بلونکی

یوسف اسلام اوس د اسلام لپاره ژوند کوي او د اسلام لپاره مري، هغه خپل هر څه د اسلام لپاره وقف کړي دي ځکه هغه خپل ایماني، او د رڼا ژوند پیل کړی ده.

پورتنی کیسه د یو مشهور بریتانوی سندرغاړي وه چې تاسې ولوستله هغه د خپلو خبرو په پای کې وایي: الله جل جلاله که چاته وغواړي لارښوونه وکړي نو د لارښوونې اسباب ورته برابروي، الله جل جلاله انسان ته عقل ورکړی ده او انسان باید خپله لاره د عقل پوسیله غوره کړي، الله جل جلاله انسان پیدا کړ اوهغه یې په ځمکه باندې خلیفه یانې خپل نماینده وګرځوه تر څو خپل قوانین د هغه پوسیله په ځمکه کې نافذ کړي نو ځکه انسان باید هڅه وکړي تر څو دا دین ټولې نړی ته ورسوي او ټولې نړی باندې یې حاکم کړي.

د لامان پول د مسلمانېدو کیسه

پخوانی نوم یې لامان پول او پنځه دیرش کاله عمر لري، اصلاً له بریتانیا څخه ده مخکینی دین یې مسیحیت وه او اوس د انټرنټ په نړی کې د اسلامي بلونکو له ډلې څخه ده او د اسلامي مرکز اسلام انلاین سره دنده سرته رسوي. د نوموړي کیسه یوه غیر عادي کیسه بلل کیږي ځکه چې نوموړی د مسیحیت په غېږه کې تربیه شوی او بیا له ډېرو لوړو او ژورو وروسته یې خپل نوی ژوند پیل کړی.

د ژوند کیسه یې

د لامان په پنځه کلنۍ کې د لامان پلار ترې وفات شو او مسلمانه مور یې مجبوره وه چې د هغوی تربیه په غاړه واخلي خو په لویدیځ کې ښځه مجبوره ده چې د نرانو په شان کار وکړي که هغه غواړي یا نه غواړي خو له سړیو سره اوږه په اوږه به کار کوي، د لامان نیکه او نیا دواړه مسیحیان ول او د لامان مور نه غوښتل چې خپل د زړه ټوټې هغوی ته وسپاري ځکه چې معمولاً مسیحي یې تربیه کوي خو مجبوره شوه او دوی یې ورته وسپارل. د هغه نیا او نیکه ډېر کلیسا ته پابنده خلک ول او تل به یې لامان له ځانه سره کلیسا ته وړه او د هغه ځای روزنه به یې ورکوله، لامان خو کوچنی وه او خپل ماشومتوب یې د مسیحیت په غېږه کې د مسیحي په څیر تېر کړ، له موره بېلېدل یې یواځې فزیکي بېلیدل نه ول بلکه فکري بېلېدل هم ول، په هر ترتیب لامان د مسیحیت ښکار شو.

مسیحي لامان

د اسلامي فطرت اغېزې چې لامان درلودې هغه د مسیحیت په غېږه کې له لمنځه ولاړلې او پوره مسیحي شو خو دومره خبره وه چې نوموړی لکه خپل نیا او نیکه غوندې مسیحیت ته ډېر وفاداره نه ښکارېده او تل به ورته د کلیسا ورتګ یوه ساعت تیري یا تفریح ښکارېده او له دې پرته یې په بل نظر ورته کتلې نه دي. لامان شپاړس کلنۍ ته ورسېده او په همدې حالت کې یې ژوند تېراوه. د ځوانی دوره یې وه او د لویدیځوالو نورو ځوانانو غوندې به شراب او کبابو مجالسو ته تل ته، نوموړی د عقیدې په هکله هېڅ نه پوهېده او حتی خپل ځان یې هم نه پېژانده، کله چې د لېسې له دورې نه د پوهنتون دورې ته ولاړه نو د ډېرو ټېټو معنویاتو درلودونکی وه، اوس یې هم د څه په اړوند فکر نه وه کړی، خو یو وخت یې د خپل د ژوند په اړه لږ فکر وکړ نو ویې لیدل چې خپله مسیحي، نیا او نیکه یې مسیحیان، مور یې مسلمانه ولې نه پوهېده چې پر کومه لاره باندې تګ غوره ده. له بلې خوا یې مور له یوه مصري مسلمان سره واده کړی وه او د واده کولو وروسته یې یوه کوچنی اسلامي مدرسه هم جوړه کړې وه.

د ځان په لټه

کله چې یې مور اسلامي مدرسه جوړه کړه نو د خپل زوی پر لور یې پام واړوه او پدې پوهه وه چې د خپل زوی پر وړاندې کوم مسئولیتونه لري، همدا اوس یې هوډ وکړ چې خپل زوی د ګندګی له دغې ګرداب څخه د خیر پر لور راوباسي نو خپل زوی خواته ولاړه، خپل زوی یې له څو کلونو وروسته ولیده او ورسره غاړه غړی شوه، داسې یو بل ژړل او داسې احساس یې کاوه لکه هماغه کوچنی او ماشوم زوی چې سړی په غېږ کې نیسي او ورته تی ورکوي، زوی یې هم د لومړي ځل لپاره د مور له مینې برخمن کېږي او له همدې ټکي نه د ځان په اړه سوچ ورته پیدا کېږي چې باید ځانته د ژوند سمه لار وټاکي. مور یې هغه له ځانه سره لندن ته یوړه او زوی یې هم پدې پوهېده چې د مور په خواکې څومره آرامی ځای لري، نو ورسره ولاړه.

مور یې د لامان له پلاره پاتې یو د فلسفې کتاب ورته ورکړ تر څو د طبیعت او خدای په اړه یو څه وپوهیږي، لامان د څه لږې مېالعې وروسته ځان ومونده او پوه شو چې: زه څوک یم، زه چاپیدا کړی یم، د نړی خدای څوک ده.... او داسې نور. دا او په زرګونو نورو سوالونو دېته اړ کړ چې قرآنکریم او د هغه تفاسیر مېالعه کړي، دا قرآنکریم هم د هغه له پلاره ورته پاتې وه هغه خپله پدې اړه وایي: ما د قرآني او علمي حقیقتونو لوستنه او څېړنه پیل کړه، عجیبه پکې دا وه چې ما هېڅ داسې اوس یا پخوا چې څه علمي لاسته راوړل شوي ول د قرآن سره په ټکر کې ونه لیدل بلکه قرآنکریم به هم د هماغه لاسته راوړنو تعبیر او تصدیق پخپله کاوه لنډه دا چه تر پایه ما داسې څه ونه موندل چې قرآن دې نوموړی شی غلط ثابت کړي بېشکه چې لوی ده عظمت والا څښتن او قرآنکریم د همدغه څښتن کلام ده چې پر خپل امانتدار پیغمبر حضرت محمدﷺ یې نازل کړی ده، هر چا چې د قرآنکریم مېابق حکم وکړ نو بې له شکه چې عدل یې کړی ده او هر چا چې د قرآنکریم له لارښوونو ګټه اخستې سمه لارښوونه ورته شوې ده.

﴿يَـٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَـٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ كَثِيرٗا مِّمَّا كُنتُمۡ تُخۡفُونَ مِنَ ٱلۡكِتَـٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖۚ قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَـٰبٞ مُّبِينٞ ١٥ يَهۡدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ

ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِهِۦ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿١٦﴾ [المائدة: ۱۵-۱٦].

همداسې کرار کرار د لامان عقیده پر اللهﷻ باندې نوره هم ښه کېدله تر دې چې لامان پدې معتقد شو چې دا نړی یو پوه او مدبر ذات پیدا کړېده، هغه ذات بیا غرونه پکې لکه میخونو ټک وهلي دي او سیندونه او ویالې یې پکې پیدا کړي دي او هماغه انسان هم پیدا کړی ده او انسان ته یې دوه سترګې، لاسونه او پښې او هر څه هماغه ذات ورکړي دي.

اسلام د خوښی دین ده

کله چې هم اسلام کوم کفري نړی ته تللی ده هلته یې روښنايي خپره کړې ده، د هغه ظلمکدې یې په عدل او انصاف بدلې کړي دي، ناهیلو زړونو ته یې هیلي پیدا کړي دي، همدارنګه د لامان زړه ته هم چې کله د حقیقت دروازه پرانستله شوه نو د لامان سترګې د حقیقتونو لپاره خلاصې شوې، ژبې یې د حقیقت لپاره خبرې پیل کړې دا ځکه چې نوموړی مخکې د نیا او نیکه پوسیله یو بې دینه شوی انسان وه، خو نوموړي په کائناتو کې د اللهﷻ د شته والي زیات دلایل په خپلو سترګو ولیدل داسې دلایل یې ولیدل چې انسان ته د الله په منلو کې رضا او خوښي ورکوي، او هر انسان که لږ عقل هم ولري ددې دلائلو په لیدلو سره به حتماً دا وايي چې دا نړی یو مدبر او ځواکمن ذات پیدا کړې ده.

ایماني شیبې

یوه شپه لامان د ځان سره یواځې ناست وه چې بل هیڅ شی پرته له قرآنکریم څخه یې له ځانه سره نه درلودل، د نوموړي د ژوند مسیر د بنیګڼو په لور له همدې ځایه پیل کیږي او مخکیني ټول خرافات یې محوه کیږي، شکونه یې له زړه څخه د تل لپاره وځي او د خدای په یووالي باندې شهادت او ګواهي وايي، خدایﷻ هم د نوموړي په ایمان ګواهي وايي، لامان وايي:

شپې خپلې آرام بخښونکې تیارې خپرې کړې وې او زه په یوه کوټه کې یواځې ناست وم، له ځانه سره مې قرآنکریم هم درلوده، زه یواځې ومه او له

خدای پرته بل هیڅوک راسره نه ول چې احساساتو مې د خدای په وجود باندې اعتراف وکړ او د نور دا کلمې مې قلم د کاغذ پر مخ راښکلې: «أشهد أن لا إله ألا الله وأشهد أن محمدا رسول الله»، تر دې وروسته مې یو اوږد نفس وکیښ او د کاغذ په پای کې مې خپل لاسلیک هم وکړ، ټولو غړو مې یو ډول سکون او آرامتیا پیدا کړه او زما په حال خدایﷻ ډېر ښه ګواه ده.

﴿ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخۡرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ۝٢٥٧﴾ [البقرة: ۲۵۷].

پر ملګرو یې اغېزه او ددې کار اعلان

کله چې یې یو ملګری چې له تونس څخه وه د لامان لدې کار څخه خبر شو نو د الله اکبر په چیغو وهلو یې پیل وکړ او نومووړی یې د ډېر وخت لپاره په غېږ کې ونیوه او بیا یې مسجد ته یووړه، د نومووړي لومړی لمونځ د جمعې په ورځ برابر شو او بیا به تل له همدې ملګري سره د لمانځه لپاره مسجد ته ولاړ بده. کله چې یې لمونځونه وکړل او ځیني نور دوستان یې هم ددې د مسلمانېدو څخه خبر شول نو لامان هوډ وکړ چې خپل اسلام په ډاګه اعلان کړي نو د خپل تونسي ملګري او ځینو نورو ملګرو سره یو ځای د لندن اسلامي مرکز ته ولاړل هلته یې نوم د لارښودل شوو په کتاب کې ثبت شو او د مسلمانېدو شهادتنامه یې ترلاسه کړه.

پر لامان د لمونځ اغېزه

لمونځ د انسان او خدای تر منځ د اړیکو قوي کول او خپله مخامخ اړیکي او ارتباط ته وایي او نوي مسلمان شوي خلک چې تر ټولو لومړی له مسلمان کېدو وروسته کومه پوهه تر لاسه کوي هغه د لمانځه زده کړه وي چې لامان هم همداسې وکړل او نومووړي د لمونځ په کولو باندې اسلامي اخلاقيات خپل کړل او خپل لویدلی شخصیت یې یو ځل بیا د هدف ته د رسېدو په لاره کې ومونډ.

﴿تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗاۖ سِيمَاهُمۡ فِي وُجُوهِهِم مِّنۡ أَثَرِ ٱلسُّجُودِۚ﴾ [الفتح: ۲۹].

د لمانځه په کولو لامان وکولای شول چې د نفس په لویدنو او داخلي تشویشونو باندې بریالیتوب تر لاسه کړي او په خپل ژوند کې د یو غوره بدلون خاوند شي. د لامان ژوند له اجتماعي اړخه د لویدیځ تهذیب له تړلو بې بندوباریو څخه خلاص شو او له بل پلوه یې د خپل ژوند د تېرولو لپاره یو هدف وټاکه او د هغه هدف لپاره یې ځان ستړی کړ. او مخکې له اسلامه چې یې د تحصیل په اړه کوم ناهیلیتوب خپل کړی وه د هغه د لرې کولو لپاره یې هم اسلام ستره وسیله شوه او یو ځل بیا یې په لامان کې نوی روح ورپوه کړ، نوموړي خپل پوهنتون په خورا ښه درجه خلاص کړ او ځان یې د اسلام د خدمت لپاره آماده کړ.

کله چې د پوهنتون له درسونو څخه خلاص شو نو د اسلام اړوند یې یوه ځانګړې وېبپاڼه پرانستله چې د ډېرو نامسلمانو ډول ډول پوښتنو ته به پکې ځوابونه ویل کېدل، څنګه چې لامان خپله نوی مسلمان شوی شخص وه نو د زیاتو پوښتنو د ځوابونو پیدا کولو لپاره به یې د بریتانیې اسلامي مرکز سره اړیکه نیوله او د خلکو ستونزې به یې پدې ترتیب حلولې. کله چې یې د انټرنټ له لارې دعوتي تجربه زیاته شوله نو نړیوال مشهورې اسلامي وېبپاڼې ورته بلنه ورکړه تر څو ورسره د اسلامي بلنې په انټرنټي کارونو کې مرستیال شي نوموړي هم دا دنده په ورین تندي ومنله او خپل کار یې پیل کړ، دا اوس نوموړي ته زیاتې دعوتي موسسې اړتیا لري تر څو یې په خپلو کارونو کې ورسره شریک کړي.

د لویدیځ په اړه وایي

لویدیځوال تل په مادي او مؤثقو معلوماتو باندې ښه تکیه کوي نو لویدیځ کفري او طاغوتي ځواکونه او حکومت هم تل د اسلام ناسمه څېره خپلو مېشتو خلکو ته وروپېژني تر څو د هغوی زړه له اسلام څخه تور کړي، الحمدلله پر ما کومه ستونزه رانغله خو کله چې نور خلک مسلمانېږي نو هغوی باندې

حتماً د حکومتي کړیو لخوا څه ناڅه ستونزي راتلای شي د بېلګې په توګه زیاتره خلک د دندو څخه ګوښه کوی، یا یې لمانځه ته نه پرېږدي.

څلورم څپرکی:
د المانیانو مسلمانیدل

(دکتور مراد هوفمان) په الجزایر کې د المان سفیر

دغه ښاغلي د ۱۹۸۰ زیږدیز دستامبر په ۲۵ نیټه د اسلام په مقدس دین مشرف شوي ده دده مفصله قصه د انیترنټ له دغه لاندي سایټ څخه کولای شی مطالعه کړی:

http: //www.4newmuslims.org/indexa.hat

زمونږ دغه ګران ورور وایي چې: دا ډیر ګران کار دی چې سړی دې دخپل فکری پرمختګ په هکله کوم لیست یا جدول وړاندې کړي (هیرمان هسه) د klein and wagner په ۱۹۱۹ کال کې لیکلي: دیوه شي په هکله خبره کول د ټولو شیانو په هکله د نه پوهیدلو په مانا دی او د هغه شي بې اهمیته کول دي.

د اسلام دویم خلیفه عمرﷺ د مسلمانانو د اذیت او تکلیف لپاره عملا کار کوی خو چې کله د خپلی خور سره په نفطفي جنګ کې د سوره طه ایتونه اوري نو فوراٌ خپل مسیر ته ۱۸۰ درجې تغیر ورکوی او په خپله مسلمانیږي، همدارنګه مراد هوفمان ابوحامد غزالی (۱۱-۱۲) ل کال بیلګه وړاندی کوي امام غرالی وایي: ما اسلامی فکر یا عقیده د دلایلو په اساس نه ده منلی بلکی ما دغه سپیڅلي عقیده دیو سلسله تجاربو او اسبابونو په وسیله چې ډیر زیات تفصیل ته ضرورت لری منلي ده اسلام یوه نور وه چې اللهﷻ زما په سینه کې ځای په ځای کړ.

مراد هوفمان په خپل ښکلی کتاب (د مکې په لور لار) کې د اسلام په طرف خپل هدایت کیدل داسي بیانوي داد اسمان له لوري یو ټکان وه چ ماته ورسیده، زه له کلونو کلونو بلکې له لس ګونو کلونو را په دیخوا د اسلام مجذوب وم او د مقناطیس په څیروم ځکه چې له هر اسلامی فکر سره مې زیات الفت لاره لکه چې مخکی چې له دی فکر سره ژوند کړي وي، دی

وایي چې زه درې مهمو حادثو دې لاری ته راکش کړم لمړی حادثه یوه طبیعی انساني حادثه ده دویمه حادثـه د ښـکلا او هنـر حادثـه ده او دریمـه حادثـه یـوه فلسفی حادثه ده.

لمړی پیښـه: دا حادثـه د الجزایـر هیـواد پـوری اړه لـري، د ۱۹۶۰ کـال دوه میاشتې مې په (Chateau neuf sar loire) کې تیـرې کـړی ترڅـو فرانسـوی ژبـه زده کړم او بیا د خارجه وزارت په امتحان کې ومنل شم نـو د همـدی مشـکل د حل لپاره می د فرانسوی مجلی هغه را پور چې د الجزایر د جنګ په هکلـه یـې لیکلی وه مطالعه کاوه.

تصادفا یوه ورځ د غذا د خوړلـو پـه وخـت کـې د ښـوونکو ریـس سـره مـی ملاقات وشو او هغه راته وویل ستا د سفر لوری تبدیل شو تـه بـه د ژنیـف پـه ځای الجزایر ته ځې یا سفر کوي.

داد ۶۱/ ۱۹۶۲ — ل کال واقعات دي ما چې له ۸ کلو جنګ په موده کې لـه یوې خو ا د فرانسی اشغالګری قواووی ولیدی او لـه بلـی خـو مـې د الجزایـر د ازادی غوښتونکو ملی جبهه ولیده او دریم ګروپ د فرانسي هغه تروریستی پټه او ردوه چې دهغوی وظیفه صرف ترور او وژنه وه هر چیرې به چې تلی نـو پـه سرکونو به خلک مړه پراته وه او د څټ لخوا به ویشتل شوی وه او جرم به یـی دا وه چې هغوی بیچارګان عربان وه، پداسی حال کې چې د المانیانو مرسـته او کومک هم له فرانسویانو سره وه.

مراد هوفمان وایي چې زما وظیفـه داوه چې دالمانیـانو هغـه ګـروپ چـې د فرانسویانو حمایت لپاره له وطنه راتښتیدلی وه بیرته خپـل وطـن تـه وګـرځـوم پدی دوران کې زه له مختلفو پیښو سره مخ شوم د ډیرو په قبرونـو مـی دګلونـو ګیـډۍ کیښـودلې او ډیـر نـور مـې بـه زخمـی حالـت د جنـګ لـه میـدان څخـه شفاخانو ته رسول مراد هوفمان د هغی په لیدلو دهغه وخت دواقعاتو په لیـدلو (إنا لله وإنا إليه راجعون) وایی دی وایي یوه ورځ ماد المان د عمومی قونصـل پـه حکم د المانیانو د تیاتری رقص په هکله د فرانسی د ۵ نمبر رادیو یي بایکاه په طرف روان وم ناڅاپی مې موټر د سرک په مینځ کې خراب شو ګنه ګونه جوړه شوه اخوا دې هاخوا رنګونه شورع شول ګورم چې یوه سړی په بل سړی باندې

فیر وکړ او هغه زخمی زما د موټر په مخ کې ولویده هغه لمړي سړي فوراً زما په لوری وسله ونیوله او اخطار يې راکړ چې له دی ځای ووزه او حرکت وکړه ترڅو ده ته د فیر کولو ځای خوشې شي مانه غوښتل چې داسې کار وکړم او کولای مې هم نه شول بالآخره بیا هغه زخمی سړی ته ښه ورنيږدی شو بیا يې سړی فیر وکړ او مړ يې کړ او دی بیا ښه په تبه ارام د خلکو په ګڼه ګوڼه کې ځان ورک کړ، وايي زه هغه وخت ډیر غمکین شوم چې یوه ورځ مې دفرانسی د مخفی قواوو په باروړونکو موټړو کې د تیلو نه ډکو بیلرونو ته اور اچوه او بیایې دبیلرونه له اوچتو ځایونو د عرب میشتو سیمو باندی را غورځول دا نو داسی وخت وه چې د هر چا په طرف په د اور بیلرونه را روان ول او هر چا په ځان سره له دې چې ژوندی دی مړه شمیره ځکه چې د نجات چانس پکی ډیر کم وه، دغو واقعاتو هغه وخت زور پیدا کړ چې کله دفرانسی ولسمشر شارل ریګول د ۱۹۶۲ په مارچ کې دالجزایر د ازادی د ملي جبهی سره پدی سلا شو چې په راتلونکی جولای کې به اوربند اعلانوی نو پدې وخت کې فرانسوی تروریستانو خپل ظلمونه او زیاتي وروستی سرحد ته ورسول ترڅو د الجزایر خلک دې ته اړ باسی چې د اوربند د موافقې فسخ وغواړی نو ځکه دوی یعنی د فرانسی مخفی قواوو پخپله د فرانسې په اکاډمکو او پیژندل شویو څیرو په قتل شروع وکړه او هغه ښځی به يې وژلې چې حجاب به يې مراعات کاوه ترڅو د فرانسویانو او الجزایریانو ترمنځ سو تفاهم او د بی اعتمادی رامینځ ته کړی. د الجزایر له ازادی څو ورځې وړاندې زما لـه دفتر سره نیږدی یوماهی خرڅوونکی وه هغه هم فرانسویانو وواژه او هغه به تړوله ورځ ناری وهلی چې واخلئ ماهیان.

هیڅا ته يي هیڅ قسم ضرر نه وه رسولی کله چې مسلمانان کامیاب شول او الجزایر ازاد شو فرانسویانو به له ضد نه هر څه پدوی غورځول ډک ډک یخچالونه به يې پری راغورځول کثافت دانی به يې پری راغورځولی او مسلمانان به يې پری په تکلیف کول، ددغو تړولو حادثو او صحنو چې دوی به د مسلمانانو په مقابل کې کولی زما لپاره د ارتباط او نیزدی والی سبب کیدلی او له مسلمانانو سره مې مینه او محبت زیاتیده ما چې کله د مسلمانانو دغه راز

صبر زغم او تحمل او برداشت د مشکلاتو په مقابل کې ولیده او د امې هم ولیدل چې ددی دومره مشکلاتو با وجود دوی روژه نیسی او په خپل دین باوری دی او خپله کامیابی حتمی ګڼی، د هغوی هغه انسانی اخلاق مې چې ولیدل ددغو ټولو ناخوالو سره سره د شپې ناوخته مې ښځه په اولاد مریضه شوه د وینو سیلان جاری وه، د شپی په ګرځیدو هم بندیز وه د سهار تر ۶ بجو پوری هیچا نه شوای کولای چې حرکت وکړی سهار مې چې کله امبولانس راوغوښت دغو مخفی تروریستی قواوو د کوڅو نومونه هم بدل کړی وه ځای پیدا کول هم ډیر مشکل وه په هر صورت وروسته له ډیر وخته کله چې امبولانس راورسیده او شفاخانی ته لاړو داکتر دده ښځه د وینی د ګروپ پوښتنه وکړه د وینی ګروپ یې RH-O منفی وه نو ډاکتر راته وویل چې وینه ورته را پیدا کړه ! پدې کې الجزایری موټروان فورا غږ وکړ چې زما د وینی ګروپ هم ورسره موافق دی او زه حاضر یم چې وینه ورکړم دی خبری زه په دهشت کې واچولم چې یوه بیګانه خارجی ته چې په دین کې هم ورسره شریک نه وه او د دوی سره د جنګ په حالت کې دی خو دوی بیا هم د هغوی ژوند بچ کوی او خپله وینه ورته هدیه کوی ماسم دستی د قران په لوستلو پیل وکړه او د قرآن کریم فرانسوی ترجمه می پیدا کړه او هماغه ورځ مې چې قران لوستل شورع کړه تر اوسه پوری مې نه دي پرې ایښی، دی وایې چې زه لاپخوا هم د قرآن له اواز سره اشنا وم ددفتر کړکی به چې خلاصه وی نو د دارالحفاظ د ماشمانو غږونه به مې اوریدل چې دقران کریم په حفظ مشغول وه او په شرنګ شرنګ به یې قرآن لوسته وروسته بیا یوه شوم چې د قران کریم حفظ کول د تلاوت په هر مسلمان لازم او ضروری کار دی.

دویمه پیښه د ښکلا او هنر حادثه:

د ښکلا دغه هنر چې اسلامی هنرونو پوری اړه لري او زه یې د اسلام مقدس دین ته را کاږلم دا نو ځانګړې یوې قصی پوری اړه لری او هغه داسی چې زما ښایست او ښکلا ډیره خوښیږی زه لا ووړوکی ووم چې ښکلي او زینتی شیانو سره به مې خاصه مینه وه او غوښتل به مې چې د ښکلا عمق ته

ځان ورسوم، بیا وروسته داسی وخت هم راغی چې زه د کلتور وزارت په مرسته د لایق او تکړه شاګردانو په ډله کې د یوه بورس مستحق وګڼل شوم، زما د ژوند کارونه به لاندی ډول دی له ۱۹۵۴ څخه تر ۱۹۸۰ ل پوری د امریکا، بریتانیا او المان په جریده کې د بالیه د متخصص ناقد (نقد کوونکی) په صفت مې کار کړی، همدا راز د ۱۹۷۱ ل نه تر ۱۹۷۳ ل پوری د تاریخ او د ښکلا د علم د استاد په حیث می د کولونیا په انستیتوت کې وم او همدا شان ماد المان د بالیه قوم په هکله یو را پور د کلتور وزارت ته تقدیم کړ خو چا چې زه پیژندلم نو هغوی داسی فکر کاوه چې زه د قانون او دپلوماسی متخصص یم نه د بالیه قوم — مراد هوفمان وایي چې زه د اسلام د حقیقی او معنوی هنرونو څخه ډیر زیات متاثره شوی یم خصوصا ما چی کله به اوسنۍ اسپانیا کې دمسلمانو معمارانو مهندسی دعرناطی په سره قصر کې او دقرطبه په مسجد کې ولیدل نو په یقینی توګه سړی ویلای شی چې دا دیو عظیم الشان تمدن نښې او اثار دي چې متاسفانه ننی نړی پری سترګې پټې کړې او هرڅه د ځان ګڼي.

زما هغه وخت ښه په یاد دې چې کله ماریا ریسلکا د قرطبه دلیدلو لپاره لاړه نو د خپلو لیدلو په پای کې یې داسی ولیکل:

د قرطبه تر لیدلو وروسته مې د مسحیت سره سخت وحشت ناک نفرت پیدا شو او زه باید قرآن ووایم ترڅو هغه اواز اورم خلک ښکلا او جمال ته را کاږی.

دی وایي چې اسلامی هنرونه زما لپاره یو د ښکلا او ښایست وطن جوړ شوی چې زه نشم کولای ددغه وطن له پولو څخه بیرون ووزم مرادهوفمان وایي چې ماد مختلفو زمانو هنری کارونه لکه غریفی، رومانی، قوطی، او د بیداری د عصر همدرانګه اصلی هنرونه او د نابغه ګانو هنرونه مطالعه کړی خو هیڅ یوه زه دومره نه یم متاثره کړی لکه چې اسلامی هنرونو به ما باندی کوم تاثیر کړی هوفمان مسلمانان د اسلامی هنرونو د قورت درک ته دعوت کوی او زیاتوی چې زه د یوه الماني فیلسوف په حیث ما چې کله د خپل کاتولیکی دین نیمګړتیاوی درک کړی نو ما هغه ترک او پریښوده.

هوفمـان وایـي چې زه دا خوښـه وم چـې د مسـلمانانو پـه مجلسـونو او کنفرانسونو کې اشتراک وکړم ځکه چې داد لا زیات پوهیـدو او لـه مسـلمانانو سره د نزدیکت سبب ګرځي او مسـلمانان هـم بایـد د غربیـانو پـه مجلسـونو او کنفرانسونو کې اشتراک وکړی ترڅـو د اسـلام هغـه صـحیح څیـره او درسـت فهم دغرپیانو په زړونو کې رسم کړی ځکه چې په غرب کې د اسلام په وړاندی ناوړه تبلیغات روان دی.

مراد هوفمان وایې چې ماد کاتولیکی مذهب پـه اړه پـوره معلومـات لـرل او مسیحی مذهب مې خورا ښه پیژنده خو په شک کې وم او همیشه به را سـره دا پوښتنه وه چې ایا یوه پوه انسان ته دا مناسبه ده چې د خپلی پوهی با وجود بیـا هم د هغه مذهب او دین مسیحت وی ما پـدی هکلـه ډیـر ژور شـک درلـود او خپل ځان ته به می قناعت نه شو ورکولای سره له دې چی ما فلسـفه خوښـوله خو پوره یقین می لره چې داسی هیڅ کـوم دلیـل او ثبـوت نشـته چـې د اللـه ﷻ موجودیت او شتوالی نفی کړی او زه پدی نظر باندې پـوره متمسـک وم چـې د خدای ﷻ د ذات نشتوالی په واقیعي توګـه غیـر متاکـد دی او د خـدای پـاک د شته والی او نشتوالی موضوع د یو ه شخص په خپلی ګروهې یا عقیـدی پـوری اړه لري نه دا چې سړی دې چې هر فکر وکړی نو هغه بـه خامخـا حقیقـت وی ما پخپله د الله ﷻ د وجود په هکله خپله عقیده پوره باوری کړه او د امـی ځـان ته ثابته کړه چې الله ﷻ شته بیا را سـره دا پوښـتنه پیـدا شـوه چـې انسـان څنګـه کولای له خپل خالق سره په رابطه کې شي ما ددې خبرې په ارتباط باندی پوره یقین لره بلکې دا مې د خپل ځان لپاره یو حتمی او ضروری کار ګاڼه همـدا راز زمونږ په ټولو کارونو کې الله ﷻ تصرف او دخیل توب او زمـونږ د امـوراتـو پـه چلولو او را چلولو کې مې د اللـه پـه واک او اختیـار پـوره بـاور لـره، زمـا دغـه قناعت هسی هوایي نـه وه بلکې د انسـانانو د تـاریخ لـه مطـالعې او پـه علومـو برلاسي او دحق پیژندنې په نتیجه کې مې ځـان دې حقیقـت تـه ورسـاوه چـې طبیعت کله هم دانشی کولای چې د انسان ارتباط لـه جـامعې سـره او جامعـه د حقیقت په رڼا کې خدای پاک تـه ورسـوی، ایـا د علومـو تـاریخ ددې حقیقـت ګواهی نه ورکوی چې علمی حقـایق یـو بـل تـه پـه چټکـی سـره تغیـر ورکـوی،

ماددي حقیقت په درکولو سره د ځان لپاره وحی، دین عقیده بیخی حتمی او ضروری وګڼله او د امی ومنله چې زه باید د اسمانی وحی په رڼا کې د ځان لپاره دین او عقیده غوره کړم خو کوم دین ؟ کومه عقیده ؟ یهودیت؟ مسیحیت؟ او که اسلام ؟

ددې پوښتنې ځواب مې د خپلې دریمې تجربې (فلسفې) څخه یاد کړ او هغه داسې چې ما د سوره (النجم) دغه آیت (ولاتزر وازرة اخرى) چې کله ولوست چې هیڅوک د هیچا ګناه نه پشا کوی دا آیت مسحی عقیدی ته ډیره لویه صدمه ده ځکه هغوی عقیده لری چې مونږ کومه ګناه کوو د هغی پیټی به راسره حضرت مسیح وړی او مسیح عليه السلام خپل ځان زمونږ لپاره قربانی کړی لنډا دا چې کله د دوی دغه خرافی عقیده ولیده او له بل طرف می د اسلام هغه ثابت تل پاتی اصول مقررات لکه ﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝٤﴾، ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٥﴾ همدا راز د اسلام د عباداتو ترتیب او تنظیم لکه پنځه وخته لمونځ، روژه، زکات او د فقراو لاسنوی او کومک او بل لور ته د هغوی (کلیسایانو) ظلم استبداد او حق او ناحق د مظلمو انسانانو مالونه په یوه نوم او په بل نوم غصبول. بالاخره دغه ټول شیان ددې باعث شول چې زما هغه نظری اسلام چې لا پخوا مې منلی وه او قناعت مې پری حاصل شوی وه په عملی اسلام بدل شو او د اسلام ټول اصول او مقررات مې په سر سترګو ومنل او خپل ټول کړه وړه مې د اسلام په چوکات کې منظم کړل او د اسلام د احکامو په زده کړه می پیل وکړ.

پنځم څپرکی:
د فليپينانو د مسلمانېدو کيسې

د يو فليپيني کشيش سامي فرناندس د مسلمانېدو کيسه

سامي فرناندس د (مکسمينوفرناندس) زوی ده چې د سيبوی په جزيره کې د فلپين د بيسايس نومي سيمه کې يې سترګې نړۍ ته پرانستي دي، ۱۹۷۹ کال کې د لاهوت پوهنتون نه د ايديولوژيکو تعليماتو په برخه کې فارغ شو، دا پوهنتون ټول منصرين (چې خلک نصرانيان کوي) او کشيشان روزي نو ځکه فرناندس هم د پورتستانت د مذهب يو کشيش په توګه فارغ شو، له فارغېدو وروسته هر سړی مکلف وه تر څو خپل د کار دوره چې اتلس مياشتې وه د خلکو په نصراني کولو يا عيسوي کولو کې تېره کړي نو فرناندس وايي: ما هم د خپلې پرکتيک دورې بشپړولو لپاره د فلپين په جنوب کې د مسلمانانو په نصراني کولو لاس پورې کړ، همدارنګه مونږه بايد يو څېړندويه رساله يا کتاب هم ليکلی وای او نېکبختانه چې زه مجبوره وم تر څو د ختيځو سيمو د اديانو په هکله يو څه وليکم چې پدې دينونو کې هم راته اسلام تر نظره ښه راغی او پدې مې پيل وکړ. کفار زيار وباسي چې له هرې ممکنه لارې څخه مسلمانان له خپل دينه واړوي نوموړي دې هدف ته د رسېدو لپاره لومړی هڅه کوي چې د مسلمانانو د فکري اساساتو په هکله معلومات پيداکړي او بيا د هغوی د ضعف ټکي لټوي او په مختلفو ليارو لکه ژبني تعصب، قومي او قبيلوي او داسې نورو باندې په خپلو منځو کې په جنګ اچوي تر څو يو بل د مرګ په کومي کښېنوي.

فرناندس وايي: ما د خپل علمي اثر د ليکلو لپاره د اسلامي کتابونو او مراجعو پر راټولولو پيل وکړ او ډېر کتابونه مې د اسلام، حضرت محمدﷺ په هکله وموندل، دا ځکه چې مونږه په يو ځای کې ويلي که غواړې چې پر دښمن

برلاسی شي نو بایده ده چې د هغوی له هر څه څخه پوه اوسې لکه فکري اساسات، تکتیکونه....

که څوک غواړي اسلام زده کړي نو د کلیسا له متعصبه کشیشانو څخه یې نشي زده کولای ځکه هغوی خلکوته د اسلام بله څېره ورښیي، هغوی غواړي خلک له حقانیت څخه لرې وساتي، مسلمانان تروریست، بې علمه، کم عقل او بد اخلاقه خلک معرفي کوي او ځیني وخت هغه تصویرونه چې د کوم مسلمان څخه په منفي حالت کې اخستل شوي وي خلکوته ږدي او یا هم ځیني فلمونه جوړوي چې په هغو کې د مسلمانانو د خپلمنځي اختلافاتو په هکله ډېر افراط شوي وي او داسې نور، فرناندس وایي: ما ځیني کتابونه له تنصیري او تبشیري کتابتونونو نه په لاس راوړل خو هغه غیر مسلمانانو لیکلي ول او څه یې چې په زړه ول هغه شیان یې پکې ځای کړي ول ما هوډ وکړ او له ځانه سره مې وویلې چې ولې د مسلمانانو له خپلو لیکنو نه اسلام نه څېړې چې د غیر مسلمانو له لیکنو څخه یې څېړې د همدې لپاره بازار ته ووتم او دوه کتابونه مې پیدا کړل چې لومړی یې د ستر شخصیت او تکړه انقلابي عالم سید ابولاعلی مودودي رحمه الله د (اسلام هغه دین چې تهمت پرې لګول شوی) تر نامه لاندې او بل د حموده عبدالعاطي (اسلام تر مېکروسکوپ لاندې) ول.

فرناندس د دواړو خواوو له کتابونو څخه یعنې د مسلمانانو پوسیله د اسلام تشرېح او د نامسلمانو لخوا د اسلام په تشریح کې یو ستر توپیر وموند، دا ځکه چې نامسلمان پوهان د اسلام د تخریب لپاره دوه ستر ګذارونه تل کوي:

لومړی: دا چې د اسلام څېره ناقصه او نیمګړي خلکو ته ورپېژني پدې ډول چې یوه برخه یې راخلي او لدې سره بله مرتبطه برخه چې بیله هغې رښتیا هم ناقص شمېرل کېدای شي نه راخلي، او په همدې یوې برخې خپل ګوزارونه شروع کوي.

دویم: دا چې دوی خو ډېر متعصبه او سرسخت د اسلام دښمنان دي نو ځکه له هماغه اوله د خلکو فکرونو کې دا کینوي چې اسلام نیمګړی دین ده،

غیرعادل ده، حق نه ده او داسې نور په هر ځای کې بېځایه بېځایه د همدې کلماتو یادونه کوي.

فرناندس وايي: کله چې ما د مودودي صاحب کتاب ولوست نو یو عجیبه خوند پکې پیدا کړ خدای دې دهغه په قبر نورونه و اوروي، د هغه د ټول کتاب لوستلو وروسته ما ځان کې ستر بدلون کاته او همدارنګه د نامسلمانو د وګړو اعتراضونه او تعصب همدلته راته د مودودوي صاحب لدې کتاب نه پته ولګېده، مودودي صیب اسلام د ژوند د همېشنې او یواځینې او کاملې تګلارې په حیث راپېژندلی وه او ربنتیانی چې همداسې هم ده. تر دې وروسته زما مینه له اسلامي کتابونو سره زیاته شوه او غوښتل مې چې لا زیات یې ولولم، د همدې لپاره مې د اسلامي کتابونو د وقف مرکزونو سره اړیکې و نیولې او ډیری کتابونه مې لاسته راوړل، د نوموړو کتابونو له ډلې څخه یو هم د افضل الرحمان لیکلی کتاب (محمد د بشریت معلم) تر نامه لاندې وه چې پر ما یې تر اوسه زیاته اغېزه پرېښې ده.

لدې وروسته ما د اسلام سهم فهم په خپل ځان کې لیدلی او احساسولی شو او دا فهم هغه وخت پیدا شوی وه چې ما نور دینونه هم لوستلي ول خو د یوه حقانیت هم له اسلام پرته راته ثابت نشو. همدلته وه چې د عیسویت نیمګړتیاوې راته بربنډې او په ګوته شولې، هغه عیسویت چې دا اوس تحریف او بدل شوی ده هېڅ کومه ګټه او یو سمه وړاندوینه یا کړنلاره خپلو پیروانو ته نه وړاندې کوي، یواځې په اوتو بوتو بوخت وي، دا ځکه چې اوس عیسویت د کلیسا د کشیشانو په غوښتنو او د کلیسا په څلور دیوالونو کې بند ده، که له عیسویت نه د ټولنیز ژوند په اړه څه وغواړې، یا د اقتصاد یا د حاکمیت په هکله نو هېڅ شی به درنکړای شي ځکه چې په منځ کې تش ده. ما د یو کال له لوستلو وروسته اسلام د خپلو پوښتنو لپاره ښه مثبت ځواب ورکوونکی دین ومونده پداسې حال کې چې مسیحیت مې لدې پوښتنو څخه ډېر پخوا عاجز او ناتوانه شوی وه، ما حقیقت ومونده خو اوس هم د کلیسا رواجونو ته تلم راتلم ولې قناعت مې پرې نه وکړی.

فرناندس وايي: کله چې زه کشيش وم نو د کليسا لخوا پدې مجبور وم چې له خلکو څخه لس فيصده ماليه يا باج راټول کړم، ما به چې دا ماليه له غريبو خلکو څخه اخستله نو د يو ډول خجالت احساس به مې کاوه ځکه دا يو ستر ظلم وه، بيا به دا مالونه د کليسا کشيشانو په خپلو خېټو کې اچولې، ما د خپل ضمير پوسيله نورې داسې پېښې نشواى ليدلاى نو ځکه مې د ماليو ټولول ودرول، په يو تلويزوني چينل کې مې د (انجيل پيغام) په نامه يو پروګرام درلوده هغه مې هم بند کړ او د خلکو نصراني کولو څخه مې لاس ونيوه، له لږې مودې وروسته مې د کليسا ټول رواجونه مات کړل او کليسا ته له ورتګ نه انکاري شوم چې څه وخت پورې به مې ملګري راته راتلل او راته به يې بېرته د کليسا د تګ خبرې کولې خو ما ورسره نه منله او ورته به مې ويلې چې زما روح نا ارامه ده.

خپلو مطالعو ته مې دوام ورکړ او پايله کې اسلام زما زړه ته کيوته، مخکې لدې چې خپل اسلام اعلان کړم ټولو انساني وجايبو ته چې اسلام پرې امر کوي مې غاړه کېښوده، زما زړه کې له هر څه د مخه د (لا اله الا الله) کلمې ځاى ونيوه ځکه د درې ګونو خدايانو موجوديت هسې يوه ټوکه وه چې خلکو د ځان لپاره غوره کړې وه بله دا چې انسان که د خداى په څېر شي نو د الوهيت ځانګړتيا ترې ختمېږي. درې شيانو زما مينه له اسلام سره لا زياته کړه:

لومړى: اسلام د بشريت له فطري طبيعت سره سمون لري

دويم: د اسلام شموليت او هر اړخيزوالى

دريم: د اسلام نړيوالتوب

کله چې د کليسا مشران او زما پخواني ملګري لدې کار څخه خبر شول نو ماته راغلل او راته يې وويلې: څه شى غواړې چې درته آماده يې کړو، ما ورته په ځواب کې وويلې: څه چې زما غوښتنه وه هغه ما ته راورسېده او دا کومه شخصي يا د ترپګنى موضوع نه ده بلکه د اعتقاد موضوع ده چې نور نشم کولاى د عيسويت په دين کې پاتې شم. الله ﷻ به دا اوس غوره ګڼلي وي چې زه مسلمان شم او پخوا به راته د مسلمان کېدو لپاره وخت مساعد نه وه يا به

خدای نه وي غوښتلي. هغوی ته مې د اسلامي عقیدي اساسات واورول خو هغوی ددې په مقابل کې خپل رد شوي چلونه او نظریات را اورول او له هغه کړنلارو څخه یې کار اخیست چې مونږه به د نورو په نصراني کولو کې استعمالول ډېره مسخره کوونکې خبره وه ځکه له هماغې فاکولتې څخه زه هم فارغه وم او دا هم خو دې زما د بې لارې کولو لپاره دا شیان استعمالول ما یې په ځواب کې هغه ورته واورول چې د خولې چوله کولو جرئت یې نشو کولای او پای کې مې ترې څو پوښتنې وکړې او ورته مې وویلې چې که دا راته ثابته کړی نو زه به بېرته عیسوي شم.

- تاسې په انجیل کې څه دلیل لری چې (مسزوایت) د الله رسول ده؟
- تاسې د انجیل په کوم ځای کې لیدلي چې له عامو مسکینو او مالدارو خلکو څخه لس سلنه مالیه واخلی؟
- د پیانو، ګیتار یا د موسیقی بلې کومې آلې غږول د لمانځه په وخت کې د انجیل په کومه پاڼه کې راغلي دي؟

دوی له ځواب ورکولو څخه عاجز پاتې شول نو ما ورته وویلې چې اوس حق معلوم او تفکیک کړای شو، ما د هغوی د عقلونو په تناسب ورته دعوت ورکړ خو و نه مانه او د باندې خلکو ته یې دا اوازه خپره کړه چې زه لیونی شوی یم او زما نوم یې د کلیسا له کتابونو څخه ختم کړ. ما له هغه نه وروسته خپل نوم هم په (نجیب رسول) باندې بدل کړ.

پر وحدانیت باندې تر اعتراف کولو وروسته د الله امتحان راباندې پیل شو، کورنی، کور، ځمکه،پیسو، موټر او د ژوند له ټولو سهولتونو څخه وشړل شوم، مسلمانانو به راته د حکومت جاسوس ویلې او دا یې انګېرله چې سم ایمان یې نه ده راوړی او کفارو خو د مسلمان په نامه نه پرېښودم، بالاخره مې خپل شخصي سامان واخست او په یو مسجد کې مقیم شوم، د څلوېښت ورځو اوسېدو نه وروسته یو مسلمان زما خواته راغی او راته یې وویلې چې برسېره پر دې چې شکمن هم یم خو بیا هم تاته بلنه درکوم چې کورته راسره ولاړ شې، نوموړي به هر وخت ماته ډوډی او اوبه راکولې چې واقعاً داسې مسلمانانو ته مونږه هر وخت اړتیا لرو.

ما ځان ناهیلی نه کړ او غوښتل مې چې اسلامي بلنې ته باید کار ووایم، زمونږ نژدې شاوخوا ته یو رادیو وه چې د مسیحیت خپرونې به یې کولې، د نوموړې رادیو مدیر زما پخوانی ملګری وه زه ورته ورغلم او خپله هیله مې څرګنده کړه نوموړي هم راسره ومنله چې اونی کې یو ساعت زما لپاره راکړي او ما په هغه ساعت کې (اسلام د راډیو په څپو کې) تر نامه لاندې خپرونه چلوله او زیات محبوبیت یې پیدا کړی وه، ما به ماشومان کتل چې د پروګرام تر خلاصېدو وروسته به د دراوزې مخې ته راغلي ول او ما سره به یې لیده کاته کول. د همدې مسلمانو په مرسته او د خدای په فضل نوموړی پروګرام ورځني ډول غوره کړ او هره ورځ به نشر کېده. زما ښځه هم مسلمانه شوه او زه بېرته خپل اصلي وطن سیبو ته وګرځېدم هلته کوم راډیو یا نور مساجد څه نه ول ما دعوت د د کانونو او د سرکونو له غاړو څخه پیل کړ او بالاخره ډېرو خلکو د اسلام دغه بلنه ومنله او مسلمانان شول، زمونږه شمېره ورځ په ورځ زیاتېدله تردې چې مو لومړی لمونځ په یو باغ کې په جماعت سره اداء کړ، پدې وخت کې د پارلمان یوه غړې د مدینې په نامه هم مسلمانه شوه نوموړې زمونږه موقف نور هم تقویه کړ او د راډیو لومړني نشرات مو پیل کړل، تر دې وروسته ماته د لیبیا څخه د اسلامي کنفرانس د ورکولو بلنه راغله او دا لومړی ځل وه چې د فلپین څخه دباندې زه د کنفرانس ورکولو لپاره تلم، تر دط وروسته بیا نورو هېوادو لکه مالیزیا، تایلنډ، سنګاپور، او نورو اسیایي هېوادو ته هم ولاړم. لله الحمد

د یو مسلمان په صفت دا پر ما فرض دي چې د اسلام دین ته بلنه وکړم او ما دغه بلنه له کشیشانو څخه شروع کړېده، ډېرو لویو لویو کشیشانو ته مې بلنه ورکړې ده خو د هغوی پوچ مغزونه تر اوسه لا تر اغېز لاندې نه دي راغلي، زما تخصص هم د خلکو بلل د دین لوري ته په اسلوبو کې دي او زه هم دېته ډېره توجه کومه د همدې لپاره مې زیات کنفرانسونه هم دایر کړي دي او څه موده مخکې مو لومړی راډیویي پروګرام د (اسلام غږ) تر نامه لاندې په اونی کې یو ځل د فلپین په تاریخ کې د لومړي ځل لپاره خپور کړ او تر دې وروسته به هم خپریږي او زه به خپل کار ته ادامه ورکوم انشاء الله.

نصرانيان غواړي په فلپين کې د ميندناو په نامه مسلمانه سيمه کې عيسويت خپور کړي د هغې لپاره دوی له مختلفو لارو کار اخلي او د عيسوي کولو لپاره يې د انګلستان، امريکا او واتيکان درې واړو کليساګانو غټې غټې منصرين راغلي دي، دوی دلته په ميلونونو ډالر مصرفويي چې د انساني مرستو په نامه خلکو ته دوکه ورکوي، يعنې که څوک دهقان وي په مقابل کې يې ورته ټکټر،تخم او پارو اخلي، د ماشومانو کفالت کوي او د روزنې لپاره يې عيسوي مکاتبو ته بيايي، سرکونه او شفاخانې جوړوي تر څو پرې خلک اعتماد وکړي، د غريبو با استعداده ماشومانو پلرونو ته پېسې ورکوي او دوی ترې بيايي او داسې نورې ډېرې لارې شته چې دوی دلته ترې کار اخلي. خو مسلمانان کولای شي دغه ټول کارونه د مساجدو پوسيله چې ديني پروګرامونه پکې جوړ کړي او د مدارسو پوسيله له منځه يوسي او خنثی کړي، له ياده ونه وځي چې د فلپين حکومت خپله هم عيسوي حکومت ده او د عيسوي کولو لپاره يې رسنی هم ددې کشيشانو په خدمت کې ورکړي دي. محترم ورور نجيب رسول يې په اړه وايي: د فلپين حکومت يو سيکولر حکومت ده او د خپل جوړ شوي قانون په اساس حکومت دا حق نه لري چې کوم ديني جريان سره مرسته وکړي خو ددې برعکس بيا د تنظيمونه او ادارې جوړې شوي دي او حکومت د مسيحي کشيشانو او بلونکو په واک کې ورکړي دي او حتی که څوک وغواړي مسيحيت پر لور بلنه ورکړي نو هغه د کلنی ماليي څخه هم معاف کيږي.

خو ددې خطرونو هيڅ پروا هم نه راځي ځکه د لسو کلونو راهيسې څلوېښت زره کسان اسلام سره يو ځای شوي که هغوی د مسيحي کولو هڅه کوی نو دلته خلک مسلمانيږي او دغه نوي مسلمانان د اسلام لپاره ډېر ګټور او اغېزمن تماميږي، اوس نو عيسوي بلونکي حيران پاتي دي او وايي چې څه شوي دي. زما په اند د اسلام راتلونکی په فلپين کې ډېر ښه ده او انشاء الله يوه ورځ به داسې راشي چې لکه اول غوندې فلپين بېرته يو مسلمان هېواد باندې مبدل شي.

د نړۍ ټولو مسلمانو او مسلمانو حکومتونو ته محترم ورور نجیب رسول وايي: (غواړم چې تاسې ته ووایم او ښايي تاسې خپله هم پوه اوسی چې د نړۍ د انسان په لاس جوړشوي قوانینو اوټګلاروته مونږه هېڅ اړتیا نه لرو، همدا قرآنکریم مونږه ته بسنه کوي، او راځی چې خپلو بچیو ته د اسلام باندې د قربانېدلو درس ورکړو او هر څوک په خپله رشته کې د اسلامي خلافت د قائمېدو لپاره هڅه او هاند وکړو، کله چې اسلامي خلافت پر نړی راشي، د ټولو مسلمانانو یوائینی یو اقتصادي سیستم وي، یو یې پولي واحد وي او ټول په یوه بیرغ راټول وي نو د نړۍ هېڅ قوت به یې د لاندې کولو جرئت هم ونکړي، په همدې هیله چې په نړۍ یو اسلامي خلافت راشي او کله چې راغی او نامسلمانو د مسلمانو وګړو قوت ولیده نو بیا به ډلې ډلې دې دین ته داخلیږي، وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین).

د برناردو د مسلمانېدو کیسه

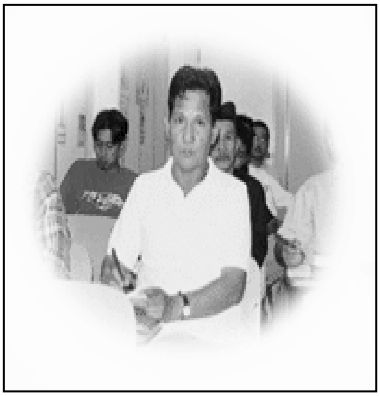

له یو ژوند نه تر بله

له مسلمانېدو وروسته نوم یې ولید ده، پخوانی دین یې مسیحیت وه، ۴۵ کاله عمر لري، واده یې کړی یو زوی او یوه لور لري اوسمهال په یو څیړنیز انستیتیوت کې دنده لري او په عیسویت کې د موارني مذهب درلودونکی ده.

ولید وایي: له اسلام راوړلو مخکې ژوند مې ډېر غمونکی و، نفس مې له لاسه ورکړی وه، کورنی مې د لذتونو او بې حیایی په دام راګیره شوې وه خو

له اسلام راوړلو وروسته مې ژوند لکه ګل داسې جوړ شو، نېکبخته ژوند مو پیل کړ، او یوه حیاناکه او پاک سیرته کورنی مو پیدا کړه.

کله مو چې هغه ته د کیسې د اورولو لپاره بلنه ورکړه نو په خورا مینه راغی کښېناست او خپله کیسه یې پیل کړه، خو په پیل کې یې اواز بند بند کېده او له سترګو څخه یې اوښکې راغلې نوموړي خپله کیسه داسې پیل کړه: ډېرې غمونکې ورځې وې کله مې چې ښځه طلاقه کړه نور نو راته ژوند خوند نه راکوه، ما چې په کومه منطقه کې ژوند کاوه مسجدونه پکې ډېر کم پیدا کېدل ځکه چې هلته د کلیسا د واکمنانو واکمني چلېده، ما له اسلام نه هېڅ معلومات نه درلودل یواځې همدومره پوهېدم چې مسلمانان ټول تروررستان دي او هغوی خدای هم نه لري چې عبادت یې وکړي. ولې زما ژوند ډېر خوښوونکی نه وه او زمونږه کورنی هم ورور د لذتونو پر خوا روانه وه له همدې کبله مې خپله ښځه هم طلاقه کړه او کله مې چې دا کار وکړ نور نو ژوند خپله د خوښۍ مخه هم له ما وګرځوله او زه مجبور شوم چې د خپل د ژوند لوری بدل کړم. کویت ته راغلم او تر ټېرته تګ پورې ما له اسلام څخه زیاته اغیزه خپله کړې وه، هر څه زما د غوښتنې پر خلاف ول او اسلام ما یو سم او ښکلی دین ومونده کله چې زما مسلمان ملګري پدې وپوهېدل چې زه ټېرته د شخصیت جوړېدنې په لټه کې یم نو راته یې د اسلام پر لور بلنه راکړه تر څو اسلام مطالعه کړم، کله مې چې داسلام په هکله ولوستل نو هېڅ یو دین مې لدې دین څخه ښکلی پیدا نکړ.

د اسلام د پېژندلو ډول

هلته په کویت کې (د نویو مسلمانانو لپاره د اسلام پېژندنې مرکز) ته ولاړو، واقعاً یو په زړه پورې مرکز وه، د هر چا لپاره او د هرې ژبې لپاره هر ډول سوالونو ځوابولو لپاره، ما پکې

فلیپینان هم پیدا کړل چې په مختلف تدریسونه یې کول، چا عربي ښووله او چا هم بل علم، ما هم همالته د خپل د هدف لپاره ډېر څه زده کړل او د الله په اړوند همدلته پوه شومه چې ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣﴾ ده همدارنګه د حضرت عیسی علیه السلام او نورو پیغمبرانو په هکله هم پوه شوم چې څه ډول دنیا ته د خدای د پیغام د خپرولو لپاره راغلي دي.

د اسلام د زیاتې مطالعې وروسته په همدې دین زما قناعت راغی او د ځان لپاره مې د راتلونکي لپاره غوره کړ او پدې وپوهېدمه چې یوازې همدغه دین ده چې زما ټولو پوښتنو ته هر وخت او هر چېرته سم او مثبت ځواب ویلی شي.

د رودلیوفرناندو د مسلمانېدو کیسه

آیا انجیل د خدای کلام ده؟

له مسلمانېدو وروسته نوم یې ذوالفقار ده، پخوانی دین یې مسیحیت وه او مذهب یې کاتولیک وه، د مسلمانېدو لامل یې د شیخ احمد دیدات د یو کتاب (آیا انجیل د خدای کلام ده) تر نامه لاندې مطالعه وه.

کله مې چې ترې وغوښتل تر څو زما سوالونو ته ځواب راکړي نو ډېر په مینه راغی خو لومړی پوښتنه مې چې ترې وکړه چې څنګه مو د اسلام په مقدس دین ایمان راوړه نو سر یې ښکته واچوه او بېرته چې یې پورته کړ له سترګو څخه یې اوښکې روانې وې په ژړانده لهجه یې خپله کیسه داسې پیل کړه:

مونږه په فلپین کې پدې عقیده وو چې اسلام د تشدد او زورزیاتي دین ده، ټول مسلمانان تروررستان دي، په غرونو کې اوسیږي، له علم او پوهې لرې پاتې دي، راښکته کیږي او خلک ناحقه وژني، دا ټول هغه څه ول چې د نصراني رسنیو مونږه ته اسلام راپېژندلی وه. ما غوښتل چې د اسلام په اړه مطالعه وکړم او د هغه عیبونه ځانته څرګند کړم څکه چې مونږه ته زیات

عیبجن معرفي شوی و د همدې موخې لپاره د اسلامي کتابونو په لټه کې شومه او په ډېره سختی مې د شیخ احمد دیدات کتاب (آیا انجیل د خدای کلام ده) تر نامه لاندې پیدا کړ، کله مې چې دا کتاب ولیده زړه مې ټکان وخوړ او لړ بې سیکه غوندې شوم ځکه چې ما څنګه شک کولای شو چې انجیل د خدای کلام نه ده خو څه وکړم د کتاب عنوان همداسې راښکل شوی و، ددې لپاره چې د خپل دین نه مې دفاع کړي وي او خپل فرض مې سرته رسولی وي د کتاب په مطالعه کولو مې پیل وکړ او تر څو ځان هم و ازمایم چې زه د خپل دین څخه دفاع کولی شم او که نه، کله مې چې د کتاب په لوستلو پیل وکړ نو ورو ورو مې مینه د اسلام پر لور پیدا شوه او دېته یې و هڅولم چې د اسلام په اړه مطالعه وکړم. له لړې زیاتې مطالعې وروسته مط د اسلام او مسیحیت تر منځ په مقایسوي زده کړه باندې پیل وکړ نو د عیسویت په هکله زیاتې پوښتنې راته پیدا شوې، آیا عیسی نصراني وه او دین یې نصرانیت ده؟ حق دین کوم دین ده؟ څه وخت پیل شوی؟ او څنګه پیل شوی؟

ډېر اندېښمن شوم، سترګې مې کم دیده شوې، بې سیکه شوی عقل د کشیشانو پر لور لاړم خو هغوی به هم د ځواب راکولو پر ځای راباندې غوصه کېدل تر دې چې نژدې و چې لیونی شم، خو کله چې مساجدو ته ولاړم هلته هر عالم په خورا ورین تندي ځواب راکاوه، د عادت له مخې مې د یوه عالم په خوله اکتفا نه کوله او څو ځایه به مې یوه پوښتنه له څو عالمانو نه کوله. پایله کې پوه شوم چې اسلام حق دین ده او عیسویت اوس باطل ده او انجیل کې زیاتې لاسوهنې شوي خو په پیل کې چې پر عیسی‌عليه السلام نازلیده د خدای کلام وه ولې وروسته په نورو نومونو یاد شو او زیاتې بدلونې پکې وشوې.

زما په اسلام زما د کورنی هیڅوک هم خبر نه ول او تل به یې همدا له ما پوښتنه کوله چې ته چېرته ځې او څه کوې، څه شي دومره سرګردانه کړی یې، زما له اسلامي درسونو سره مینه زیاته شوه، او بالاخره مې د شهادت کلمه په پوره قناعت او د ذهن په پوره اطمئنان سره په خوله راوړله او مسلمان شوم.
(رضیت بالله ربا وبالإسلام دینا وبحمد صلی الله علیه وسلم نبیا ورسولا)

ما به تل خپل کارونه له خپلې کورنی نه پټ کول خو یوه ورځ مې اودس کاوه چې یوه ورور مې ولیدم او رانه یې وپوښتل چې ته ولې خپل د بدن غړي پدې ډول وینځې ما ورته ځواب نه ورکاوه، لمونځ به مې د بام په سر کاوه خو تر ډېره مې ترې اسلام پټ ونشو ساتلی ځکه زما په ژوند کې زیات بدلون راغلی وه او تل به یې هغوی ماته متوجه کول بالاخره ټول خبر شول چې زه مسلمان شوی یم، زما ددې خبرېدو سره یې ماته کومه ستونزه جوړه نکړه، مور او پلار مې په عیسویت کې وفات شول او ډېر متاسف یم چې هغوی د ایمان د خوند له چښلو پرته ولاړل او ما ورته د بلنې کومه موقع پلاس رانه وړه، ورونو ته مې بلنه ورکړه، او ډېر ټینګار مې پرې وکړ خو ځینو زما بلنه ومنله او ځینو نه، خو بیا هم د ټولو عقیده لږه څه ناڅه جوړه شوېده او زه هیله من یم چې زما په پل قدم کښېږدي او هغوی هم مسلمانان شي.

زما په ژوند کې زیات بدلون راغی، له لهویاتو او الکلیاتو څخه منع شوم، همدارنګه زیات نرو نشه یي توکي مې هم استعمالول له هغې نه هم منع شوم، هېڅ حرام کار ته زړه نه ښه کوم ځکه چې زما پر اوږو سخت مراقبت کوونکي شته دي او تل مې ځاري نو زه څنګه داسې کارونه وکړم چې په اخرت کې د هغې په سبب نیول کېږم؟ لمونځ کومه، روژه نیسمه او هڅه کوم چې له خدای تعالی سره ټینګې اړیکې وساتم.

کله چې مسلمان شومه نو د اسلام پېژندنې مرکز چې کویت کې ده هلته ولاړم او اسلامي درسونه مې پیل کړل، ددې تر څنګ مې حفظ هم کاوه او بالاخره شل سورتونو مسابقه کې دویم نومره راغلم. بیا مونږ ټولو سپین احرامونه تړلي ول او د حج پر لور ولاړو او تلبیه مې ویلې، ټول غړي مې په حرکت کې او د خوښی او شکرانې اوښکې مې له سترګو جاري وې.

د هېرمن تشنکو د مسلمانېدو کیسه

له مسلمانېدو وروسته نوم يې محمد عبدالمؤمن ده، پنځه څلوېښت کاله عمر لري او پخوانی دين يې مسيحيت وه، په يو شرکت کې کار کوي. نوموړی د خپل اسلام راوړلو په هکله وايي: ما لکه د نورو عيسويانو په څېر د اذان غږ نه و اورېدلی خو د کليسا د ناقوس غږ به راباندې ډېر اغېزمن تمامېده، تل به مې د کليسا عبادت ته ځانګړې پاملرنه کوله، زه کشيشانو روزلی ومه او د هغوی په ټولو خبرو مې باور درلوده، ما درې خدايانو باندې ايمان لره او عيسیؑ مې د خدای زوی باله او پدې معتقد وم چې که څوک دا عقيده ونلري نو لمونځ او عبادت يې هېڅکله هم نه قبلېږي دا چې عيسی د بنده د ګناهونو بخښلو لپاره د خدای تر منځ يوه وسيله ده او کشيشان کولای شي د مسيحيانو ګناهونه وبخښي. زمونږ ځای کې په نامه مسجد نه تر سترګو کېده چې زه يې له همدې امله په تيارو کې پاتې وم، د اسلام په اړه مې معلومات نه درلودل او هېڅ مسلمان سره مې هم اړيکې کله نه وې نيولې.

له مکتب لوستلو وروسته مې پوهنتون وويلې او د انګليسي په برخه کې مې سند تر لاسه کړ او بيرته چې له کوم پوهنتون نه فارغ شوی وم همالته استاد شوم خو زما هيلې لوړې او غوښتل مې چې د خپلې او خپلې اوه کسيزې کورنۍ ټولې هيلې بايد پوره کړم نو ددې لپاره مې بايد بل چيرې ځانته يوه بله دنده پيدا کړې وای ما کولای شو چې په بهرنيو هېوادو کې هم کار وکړم نو په لټه کې شوم، په فلپين کې خو د کويټ نوم د کار او بار په هکله خلک ډېر يادوي او

پیسې یې هم قیمته دي بس هوډ مې وکړ او کویت ته ولاړم چې لله الحمد ټولې هیلې مې هلته پوره شوې.

کله چې کویت ته ورسېدم له څه وخت تېرولو وروسته څرنګه چې زه مسیحي وای نو ما باید یوه کلیسا پیدا کړې وای او خپل عبادت مې پکې سرته رسولی وای ما دا کار کاوه او له زیات لټون وروسته مې کلیسا پیدا کړه او د معمول په څېر به د عبادت لپاره ورتلم خو د کار او دندې او نور ځایو کې به مې پنځه وخته ځیني اوازونه تر غوږو کېدل چې نه پوهېدم چاته نارې وهي، شاید زما د نه پوهېدلو یو سبب هم په عربي ژبه د نه پوهېدلو له امله وي خو ددې تر څنګ پدې غږ کې یو ډول داسې اغیزه موجوده وه چې زه به یې په خپل لور کش کولم، له لږې مودې وروسته پوه شوم چې دا مسلمانانو ته بلنه ورکوي تر څو د خدای عبادت ته راشي لکه څنګه چې په کلیسا کې زنګ شرنګیږي.

دې غږونو زه دې ته اړ کړم چې د اسلام په اړه باید معلومات پیدا کړم هسې هم په کویت کې زیات کتابونه پیدا کیږي ځکه چې اسلامي هېواد ده ما ډېر کتابونه پیدا کړل او دا ټول کتابونه له اسلام سره د پېژندنې اسلامي مرکز لخوا خپاره شوي ول، مونږه فلیپینیانو ځانته هوټل درلود او هلته به تل ددې لپاره هم ورتلو چې که څوک نږدې دوستان راشي او زمونږ د کورنی احوال راته راوړي او یا زمونږه احوال زمونږ کورنی ته یوسي، یوه ورځ دې هوټل ته ولاړم او هوټل کې مې یو فلیپیني سره ولیدل چې ډېر نیک زړی سړی وه، سلام یې راته وکړ او په فلیپیني ژبه یې خپل پېژندګلوي پیل کړه، ویل یې چې دلته له اسلامي مرکز سره کار کوي، پخوا مسیحي و او اوسمهال پرې خدای ﷻ خپل فضل کړی او مسلمان شوی ده، هغه پوهېده چې نامسلمانو په

ځانګړي توګه مسیحي وګړو سره کوم ډول خبرې وکړي، دهغه خبرو پر ما زیات اغېز پرېښود او زما لپاره ډېر ګټور هم وه.

دې سړي زه د اسلامي مرکز لیدلو ته راوبللم او ما هم ورسره د پنجشنبې ورځ وعده کېښوده، مرکز ته ولاړم، ای زما خدایه دا څه وینم، څومره لویې لویې ناستې، څومره فلیپینان آیا دا ټول دعوت شوي دي، ډول ډول خلک او مختلف درسونه یې اورېدل او هر چا د اسلام په اړه معلومات پیدا کول، زما تګ هم د اسلام سره د پېژندنې لپاره شوی و، لږې شیبې وروسته مونږ ه فلیپینانو سره ناسته وکړه او خبرې اترې مو سره تبادله کړې، زه درسي ټولګیو ته ولاړم او ډېر مې خوښ شول، بله جمعه هم راغلم او کرار کرار مې د ټولګیوالو سره مینه زیاته شوه ددې په مقابل کې مې له کلیسا سره مینه کمېدله لکه څرنګه چې د شپې تیارې د ورځې په رڼا کې ورکیږي.

زه د خپل حال څخه بې خبره شوی وم، خو ددې معلوماتو پوسیله مې له زړه د تیارو پردې لرې شوې ځکه علم نور ده چې د انسان قلب منور کوي، پایله کې پوه شوم چې اسلام څه شی ده؟ پوه شومه چې خدای یو ده او شریک نه لري، نه له چا پیدا شوی او نه څوک ترې پیدا شوي دي، همدارنګه حضرت عیسیٰ علیه السلام د الله جل جلاله لخوا د پیغمبر په توګه را استول شوی ده او محمد ﷺ د ټولو پیغمبرانو وروستی پیغمبر ده. همدارنګه پوه شوم چې خدای جل جلاله پر مسلمان پنځه وخته لمونځ فرض ګرځولی ده او دا نارې هم چې مخکې ورسره نابلده وم اوس یې په اصلي فلسفه باندې پوه شوم، حقیقت مې په مخ کې پوره واضح شو او قناعت مې حاصل کړ چې اسلام د حق دین ده، مسلمانان

په یوه خدای ایمان لري، سترګو مې د قرآن حقیقت لیدلو لپاره پرانستل شوې، غوږونه مې د الله اکبر اوازونو اورېدو لپاره پرانستل شول او زړه مې د اسلام دین منلو ته پرانستل شو.

اعلان

د کلمې په ژبه راوړل راته تر ټولو ستره معجزه ښکاره شوه ځکه چې زه یې له بېلارېتوب نه سمې لارې ته راوستلم، او له خدای سره یې زما اړیکه ټېنګه کړه، زه د ورځې پنځه وخته لمونځونه کوم او نامسلمانو وګړو ته تل بلنه ورکوم تر څو راشي او خپل حقیقي خدای وپېژني او ایمان راوړي. لومړنی شیز چې ذهن ته مې راغی دا و چې کورنی مې لدې کار څخه خبره کړم کله چې مې هغوی ته د خپل نوي دین په اړه خبرې کولې هغوی به ډېر ښه غوږ ورته کېښود او هغوی پوهېدل چې هېڅ قدم هم له ډېر غور او فکر مخکې نه اخلم. وروسته مې یو ته لیک واستوه او زما خواته راغی هغه ته مې د اسلام بلنه ورکړه او هغه هم لله الحمد مسلمان شو.

عمره

زه د نویو مسلمانانو سره د عمرې کولو لپاره چمتو شوم، دا عمره د کویت د اسلامي مرکز لخوا د هماغوی په مرسته کیږي تر څو د نویو مسلمانو په زړونو کې د ایمان جرړې نورې هم محکمې شي. زه چې کله د بیت الله پر لور وخوځېدم او هغه مقدس او سپیڅلي ځای ته ورسېدم نو خپلې اوښکې مې ونشوې تم کولی، ما هېڅکله هم نشو انګېرلی چې زه به داسې مقدس ځایونو ته ځمه خو الله راباندې رحم وکړ، هلته مې د خپلو تېرو ټولو ګناهونو څخه خدای ته پیښمانتیا ښکاره کړه او د خپلې پاتې کورنی دهدایت سوال مې هم ترې وکړ، زه اوس هغه ماشوم ته ورته یم چې تل غذا ته اړتیا لري، زه هم

روحي معنوي او دايمي خوراک ته اړيم چې دا پرته له اسلام نه بل څه نشي کېدلای.

د محمد سوامي د مسلمانېدو کيسه

محترم محمد سوامی چې پخوا د کليسا د شماس په درجه د کليسا د سندرغاړو څخه و اوس د اسـلام مبارک ديـن يـو نـه ستړی کيدونکی بلونکی ده، دا سړی که له هر نسل او يا هرې ژبې څخه وي خو مرتبه او درجه يې د الله په نـزد ده، نومـوړی خپلـه کيسـه داسـې پيلوی: د هر صنعت لپاره يو صنعتګر وي او د هر کار لپاره يو تـدبير کـوونکی وي، دا ښکلی او ښائيسته نړی له پوه او مدبر ذات پرته د چا د لاس جوړښت کېدای شي؟ هر څه د يو علت لپاره او د يوې ځانګړې دندې لپاره پيدا شوي دي، انسان دځمکې پر مخ خليفه ګرځول شوی تر څو د الله ﷻ نماينده او استازی و اوسي او د خدای قوانين په ځمکه باندې نافذ کړي، هر مخلوق ته ښايي چې په خپل پيداکوونکي يو ذات باندې ايمان ولري. دا ورور د فلپين د يوې کليسا سندر غاړی ده او ډېر زيات د کليسا رواجونو ته متمسک و خو اوس ورته له لارښوونې وروسته الله ﷻ د بلنې مسئوليت ورپه غاړه کړه ځکه دا دين له دعوت او جهاد پرته ژوندی نشي پاتې کېدلی.

نوموړی وايي: زما د ايمان سفر په ۱۹۹۰ کال د عراق او کويت د جګړې پر وخت پيل شو، ما د کليسا د نورو خلکو غونـدې پـه عيسیؑ بـاور درلـود چې د خدای زوی ده ځکه چې ماته همداسې روزنه راکول شوې وه، مـا بـه د عيسويانو په ټولو پروګرامونو کې برخه اخستله ځکه چې زه د هغوی د ترانو په ټيم کې وم، خـو ولـې ددې تـر څنګ مې ډېری سـوالونو ذهـن تـه رنګارنـګ تشويشونه اچولي ول، ما هيڅ تصور نه کاوه چې زه به کويت ته ځم ځکـه زمـا کسب ولډنګکاري و او همدلته فلپين کې به مې کله ناکله ډريوري هم کوله.

زما د خور تګ کویت ته یو ناڅاپي او د خدای د حکمت پر بنسټ شوی و، هغه عراق ته په سفر تللې وه او وروسته له یوې هفتې څخه د عراق او کویت تر منځ جګړه ونښته، مونږه پدې ترڅ کې له خپلې خور څخه هیڅ احوال نه درلوده، زمونږه ټولې کورنی ته هغه ډېره ګرانه وه او مشر ورور یې زه ومه نو ځکه ما باید څه چاره کړې وای، تل به کویت تلونکو مسافروته ورتلم او ورڅخه به مې پوښتل او یا به چې له هغه ځایه کوم مسافر راتلل ولې دا ډېر ستونزمن کار و، خو ورځې او شپې تېرېدې ولې دخور مې هیڅ درک هم ونه لګېده او مونږه د هغه په وژل کېدو کې نور شکمن نشو پاتې کېدلی.

ناڅاپي خبر

له نهو میاشتو وروسته یو لیک راغی چې د خور مې و، زمونږه کورنی چې لیک ولید او پوه شول چې خور مې ژوندی ده نو زیات خوښ شول او داسې انګېرل کېده چې خور مو یو ځل بیا نوې زېږېدلي وي او ربښتیانی نوې زېږېدنه یې هم شوې وه چې هغه مسلمانه شوې وه او مونږه ته یې په لیک کې خپل له مسلمانېدو وروسته نوم هم لیکلی و او ویلي یې ول چې له یوه کویټي مسلمان هلک سره یې واده کړی، مونږه ته دا خبرې دومره مهمې نه ښکارېدې یواځې مهم شي زما د خور ژوند و چې زما د مور له سترګو نه د ډېرې خوښی له کبله اوښکې هم روانې شوې، یو څو موده وروسته یې یو بل لیک راولېږه او یواځې دومره یې لیکلي ول چې زما راتلو ته یې ډېره تلوسه ده او د خپل ځان خواته (کویټ ته) ته یې وربللی وم، کله چې مې لیک ولوست نو زما هم تلوسه وه تر څو خپله خور ووینم نو له همدې کبله مې هوډ وکړ چې کویټ ته ولاړ شم ما د ویزې او پاسپورټ لپاره ورقې تیارې او خور ته ولیږلې او د کویټ پر لور روان شوم.

نوی ژوند

کویت ته له رسېدو سره یو ځای مې خور ولیده له ډېره مودې وروسته لیدل مو ول، خور مې په ژړا شوه او ویل یې چې باور نه لرم چې تاسې په ویښه کې زما په خوا کې یاست، په هر ترتیب هغې زه خپل کور ته بوتلم چې د القصور

په سیمه کې و او د زیاتې مودې لپاره هلته پاتې شوم، هغوی دواړو به زه اسلام ته بللم، زه پوه شومه چې هغه کوم ډول مسلمانه شوې ده، هغوی به راته ډېره مینه راکوله او هر وخت به یې د اسلام پر لور بلنه راته کوله، ما له هغوی وپوښتل چې آیا له فلپین نه مو همدې لپاره غوښتی وم چې اسلام په اجباري ډول ومنم؟ دواړو په یوه اواز وویل چې ﴿لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ﴾.

نو ما یواځې پرېړدی تر څو د اسلام په اړه فکر وکړم او کتابونه مطالعه کړم او په قناعت سره اسلام ومنم، ما هم پیل وکړ ترڅو د اسلامي عقیدې اساسات ولولم او ځان پرې پوه کړم، خور او د خور خاوند مې به تل کتابونه او کېسټې راوړلې، خور مې راته د حلال او حرام په اسلام کې تر نامه لاندې یو کتاب راکړ خو ما ویل چې زه باید لومړی په عقیدې باندې ځان سم کړم ځکه عقیده راته د عبادت لپاره مهمه ده او دا کتاب خو د مسلمان د ژوند تېرولو انځور او لایحه راته ښيي، تل به مې د اذان ملکوتي غږونه تر غوږو کېدل او زما زړه به یې لا نرموه.

اذان ژورنالیستیکي وسیله

لومړی څیز چې راته څرګند شو د اذان معنی وه، زه پوه شوم چې اذان مسلمانان لمانځه ته بولي، لکه څنګه چې کلیسا د زنګ پوسیله خلک وربولي خو د دواړو تر منځ ځمکه او اسمان هومره توپیر شته ځکه چې دکلیسا زنګ له ټنګولو پرته کوم بل مفهوم نه لري او هغه هم په اونی کې دوه درې ځله ټنګېږي حال داچې د مسلمانانو اذان د پراخ مفهوم تر څنګ په ورځ کې پنځه ځله خلک د رب د اطاعت لورته وربولي. ورځې او شپې تېرېدلې او لیدل مې چې زما خور په خورا سکون او اطمئنان سره ژوند کوي چې زما پر ذهن یې خورا ژوره اغیزه کړې وه.

د تلویزیون بلونکی

یوه ورځ مې خور د خپلوانو کره ولاړه او زه یې کورکې یواځې پرېښودم ما هم د ساعت تېرولو لپاره د تلویزون بټن کښېکاږله، هغه څه ډېر عجیبه او ماته په زړه پورې ول چې ما په دویم کانال کې ولیدل، د اسلام پر لور بلنې د مرکز مسئول او مشر شیخ صلاح راشد یې مېلمه کړی وه او د ادیانو په هکله یې مقایسوی خبرې کولې، ما باندې یې خبرو زیاته اغیزه وکړه او د هغه بحث د مسیحیت او اسلام تر څنګ راورسید، کله مې چې واورېدل چې حضرت محمدﷺ په توران او انجیل کې هم ذکر شوی چې له عیسی‌عليه السلام وروسته به پیغمبر کیږي نو زه لږ پرېښانه غوندې شوم ځکه ما پخوا داسې خبره نه وه اورېدلې، دا چې اسلام وحدانیت پر لور بلنه کوي هغه څه یې وویل چې ما پرې پخوا هم ایمان درلود او یو څیز چې زه یې لکه مدهوش داسې پسې واخستم هغه د حضرت محمدﷺ د پیغمبری ثبوت وه چې د انجیل د مقدس کتاب او نورو مؤثقو کتابونه پوسیله باندې شوی و.

کله چې مې د راشد له خولې دا خبرې د انجیلونو په ادرس واورېدې نو ما همدا خبرې په هماغه انجیلونو کې په ورته ډول سره ولیدلې او هلته صریحاً د حضرت محمدﷺ د رسالت په هکله ویل شوي ول، نور نو ما له حقیقت څخه سترګې نشوې پټولی ځکه په کوم دین چې ما ایمان درلود د هغې دین کتابونو هم دا تصدیق کاوه چې اسلام حق دین ده او زه باید مسلمان شم. له همدې امله مې هوډ وکړ چې د خپلې خور سره د اسلامي مرکز پر لور ولاړ شم او خپل اسلام په ډاګیز ډول اعلان کړم تر څو خپلو نورو نویو مسلمان شویو وروڼو له کاروان سره یو ځای شم.

مسیح د خدای بنده او رسول

زه پوه شوم چې مسیح‌عليه السلام د خدای بنده او د هغه رسول ده،یعنې زه د مسیح‌عليه السلام له وجود نه منکر نه شوم بلکه یواځې دومره چې ما ومنله چې زمونږ رب اللهﷻ ده او حضرت محمدﷺ د هغه رسول او وروستی پیغمبر ده، یواځې د عیسی‌عليه السلام توپیر همدومره ده چې هغه پخوا تېر شوی وه او پرې

انجیل نازل شوی و او حضرت محمدﷺ له هغه وروسته د نبوت د لړی پای او پرې قرآنکریم نازل شویده.

د اسلام زده کړه

ما خدای وپېژنده او لله الحمد د اسلام په اساساتو باندې پوه شوم، حلال او حرام راته معلوم شول د خدای عبادت راته څرګند شو او د یو مسلمان په څیر هڅه کوم تر څو له خپل رب سره ارتباط ټینګ کړم، زه به هېڅکله هم د خپلې خور او د هغه د میړه دا ښېګڼه هېره نکړم او له خدایه ورته د اجر غوښتونکی یم، همدارنګه د تلویزیون دعوتي پروګرامونه او د اسلامي مرکز خادمان چې ماته یې اسلام راوښود، هلته ټول داسې خلک دي چې د اسلام د ښوونې لپاره یې ځانونه وقف کړي دي او خدای دې هغه چاته ستر اجر ورکړي چاچې دا د دعوت ستر مرکز یې جوړ کړی ده.

ما د اسلامي مرکز کورسونه ټول خلاص کړل او د یو داعي د مرستیال په صفت فارغ شوم، اوس لله الحمد د یو دعوتي ګروپ مشر یم او خلک اسلام ته رابولم، ډېر خلک زما پوسیله اسلام ته رانښوتي دي او دا د خدای فضل ده چې پر ماباندې یې کړی ده. همدارنګه حج او عمرې ته هم څو کرته تللی یم او د خدای نه زیات شکر ګزاره یم، خدای راته لارښوونه وکړه اودا د خدای خوښه وه چې زه یې یو وخت د سندرغاړي په توګه په کلیسا کې ساتلی وم او اوسمهال د یو داعي په توګه د اسلام دین ته بلنه کوم.

شپږم څپرکی:
د هندیانو د مسلمانېدو کیسې

د ناریر د مسلمانېدو کیسه

له مسلمانېدو وروسته نوم یې عبدالله ده او د هند د جمهوریت اوسیدونکی ده نوموړی خپله د مسلمانېدو کیسه داسې پیلوي: زه د اسلام په اړه هېڅ نه پوهېدم ځکه زما پلرونه او نیکونه له ډېرې پخوا زمانې څخه د هندو مذهب پیروان ول، زه هم همداسې د هغوی پر پل روان ولې دومره پوهېدم چې نور دینونه هم شته لکه اسلام یا کوم بل یو.

تاسې له کله نه اسلام سره آشنایي پیدا کړه او له کوم ځای مو پیل کړه؟

ما په کویت کې د یوې شریفي کورنی له دفتر سره کار کاوه، کله چې به اذان وشو نو ټول به لمانځه ته د جماعت لپاره ولاړل یواځې زه به پاتې وم، ما به له ځانه پوښتل چې آیا ولې ته لمانځه ته نه ځې، ستا اود هغوی تر منځ کوم توپیر شته ده چې زه لمانځه ته نه ځم، له یوې میاشتې تېریدو وروسته یوه مسلمان عالم ته ولاړم او له هغه مې وپوښتل چې ولې لمونځ کوی؟ چاته یې کوی؟ مونږ او تاسې چا او د څه لپاره یې پیدا کړي یو؟

هغه عالم زه نور هم فکر کولو ته تشویق کړم او څه کتابونه او کستې یې راکړلې تر څو د اسلام په اړه پوه شم، ما به یواځې له غرمې وروسته کار کوه نو ځکه مې د مطالعې لپاره پوره وخت درلود او دا یوه اونی مې پرلپسې پر

همدې څېړنو ولګوله او پایله کې د اسلام په حقیقت پوه شوم او هماغه عالم ته بېرته ولاړم، ترې مې وغوښتل چې زه د اسلام رسمی اعلان وکړم. هغه عالم زما خبره رد کړه او راته یې وویل چې لږه حوصله وکړه تا لږ وخت کې اسلام مطالعه کړ ته لږ نور هم خپل قناعت ښه حاصل کړه تر څو که مور او پلار دې درباندې اغیزمن شي نو ته اسلام نه بېرته وانه وړې، ما ورته په ځواب کې وویلې چې ما هر څه په قناعت سره منلي دي او زه نوره کومه مانع د ځان لپاره نه وینم هماغه وه چې نوموړی عالم له ما سره ولاړه او ما خپل اسلام رسماً اعلان کړ.

کله چې مسلمان شوې اسلام دې څنګه وموند؟

لومړی خو د توحید عقیدې زما له آرامتیا سره مرسته وکړه او ددې دین په محکموالي کې یې ستر رول لوبولی ده، دویمه د قرآنکریم خبره ده چې ټول رښتیا او ټوله شفا ده.

نورو نامسلمانو وګړو ته څه نصیحت او ویل لرې؟

زه ځینې نامسلمانه دوستان لرم او هغوی چې له ماپوښتي چې ولې دې اسلام منلی ده نو زه ورته وایم که تاسې د اسلام په ښېګڼو وپوهېږی نو ښایي لږ صبر هم ونشی زغملی.

د کورنی عکس العمل مو څه و؟

کله چې ما ایمان راوړ نو د پنځو میاشتو په ترڅ کې مې کورنی راڅخه خبره نه وه، خو کله چې مې مور او پلار لدې کیسې خبر کړل هغوی زیات غوصه شول او حتی ژړاګانې به یې کولې او تقریباً د یو کال لپاره یې د لیکونو رالېږلو لړی وځنډوله او د کال په پای کې مې مور راته لیک کې داسې لیکلي ول (که تا هر څه په خپله خوښه منلي وي نو خیر ده خو زه غواړم چې تا ووینم). زه چې هر ځل لیک لیکم نو ورته لیکمه چې ستاسې دین ناحقه ده او راځي د یو خدای بندګی ته غاړه کښېږدی، زه ګورم چې کله هند ته (کورته) ولاړ شم د هغوی عکس العمل به څه وي آیا زما بلنه مني او اسلام راوړي او که ردوي یې.

دارای یوراج له ټولې کورنی سره د مسلمانېدو کیسه

له مسلمانېدو وروسته نوم یې ابراهیم خلیل ده، پنځه څلویښت کاله عمر لري، د هند اوسیدونکی ده او پخوانی دین یې هم هندو مذهب و، د زامنو نومونه یې له مسلمانېدو وروسته اسماعیل او اسحاق دي.

زه پداسې یوه خاوره کې زیږیدلی یم چې زیات دینونه لري، هلته مسلمانان او مسیحیان هم اوسی، څوک بتانو ته عبادت کوي او څوک هم اورته، څوک لمرت او څو غواته بس د خپلو نفسونو په مطابق یې چې هر څه خوښ شوي دي د خدای په نامه سره یې د عبادت لپاره ځانته نیولي دي، دغې ټولو عقیدو زه پریشانه کړم، مونږه به له ختو جوړو بتانو ته عبادت کاوه خو دا بتان به د یو خدای څو رقمه او مختلف الشکله ول، مونږه به رام خدای ګاڼه خو هر چا به ځانته رام درلود، زه د خدایانو دې کثرت بیخي متعجبه کړم او د حقیقت په لټه کې شوم. له بلې خوا مې مسلمانان لیدل چې په خورا وقار او متانت باندې پنځه وخته د لمانځه لپاره مسجدونو ته درومي ما د هغوی د لیدو سره په ذهن کې وویلې چې ولې د اسلام په اړه څېړنه نه کوې ښایي په همدې کې د دې تشویشونو لپاره دخلاصون لاره وي، خو کله چې به مې د مسلمان څخه د اسلام په اړه د پوښتنې کولو جرئت کاوه نو شیطان به مانع کېده خو کومې تیارې چې زما زړه یې تیاره کړی وه زه دېته مجبورولم تر څو د اسلام په اړه څېړنه وکړم، زه، زما ښځې او بچیو ټولو د اسلام په اړه څېړنې باندې لاس پورې کړ، مونږه له نژدې مسلمانو ګاونډیانو څخه وپوښتل چې اسلام څه شی ده او لاره یې کومه یوه ده؟ خو چاراته کوم قانع کوونکی ځواب نه راکاوه.

زه کویټ ته راغلم او دلته مې د اولس کالو ژوند وروسته له مسلمانانو سره ښه ملګرتیا پیدا کړه اود اسلام په اړه په ډېرو څیزونو باندې وپوهېدم، ددې تر

منځ زما یو ډېر نژدې مسلمان دوست حماد نومېده چې هغه به هر وخت زه د اسلام پر لور بللم او د اسلام ښیګڼې به یې راته بیانولې، ماته یې د اسلام په اړه زیات شیان را زده کړل پدې یې وپوهولم چې خدای یو ده، شریک نه لري، هماغه روزي ورکوي او هماغه خلکو ته ګټه او زیان رسوي. پدغه ډول مې له اسلام سره ورو ورو مینه زیاته شوه، مینه مې دې کچې ته ورسېده چې مسلمان نه وم خو د مسلمانانو په څېر به مې د روژې په میاشت کې روژه نیوله او ماښام به مې افطار کوله، او ډېره بې کچه مینه مې له لمانځه سره لرله، هر وخت به مې چې مسجد او د مسلمانانو نېک اخلاق، لمانځه ته د هغوی تګ ولیده نو زما له مسلمانېدو سره مینه به په ولولو شوه، پایله کې مې یوه ورځ هوډ وکړ چې مسلمان شم او له حماد مې وپوښتل چې څنګه کولای شم خپل ایمان اعلان کړم.

حما راته وویل: څه.. څه..څه ته بیا ووایه، ما ورته بیا وویل چې زه غواړم چې مسلمان شم کله چې د هغې په خپلو غوږونو باور راغی نو زه یې په غېږ کې ونیولم او زما له سترګو اوښکې روانې شوې هغې راته وویلې دلته په کویت کې د اسلام سره د پیژندنې کمیټه شته او هلته به دې یوسم تر څو ستا ټولې غوښتنې هلته پوره شي، له یوه بل ملګري څخه مو د مرکز ادرس واخست او هلته ولاړو، اه خدایه، څومره ښکلي اخلاقو والا خلک ول دې مرکز کې، کله چې مرکز ته ننوتو نو د مختلفو هېوادونو مختلف خلک مو ولیدل چې د اسلام راوړلو وروسته خپل کورسونه وایي، څوک عربي وایي، څوک هم اساسات د عقیدې زده کوي او څوک نور څیزونه، زما لیدنه له یو هندي بلونکي سره

وشوه، نوموړی ډېر نرم زړی او شریف النفس سړی و، ماسره یې زما پخپله مورنی ژبه خبرې پیل کړې، هغه د شهادت کلمه راوښووله او ما وویله او د حاضرینو د تکبیر په غږونو بدرګه شوې.. اه..اه.. دا سې معلومیږي چې نوی له موره پیدا شوی یم، حماد راغی زه یې بیا په غېږ کې ونیولم او راته یې د مسلمانېدو تبریکي وویلې.

کله چې کورته راغلم نو ټوله کورنی مې له خپل اسلام څخه خبره کړه او هغوی زیات خوښ شول ځکه مونږه ټولو په شریک قناعت کړی وه، هغوی مې هم یو یو اسلامي مرکز ته یوړل او د اسلام اعلان یې وکړ، ما په اسلامي مرکز کې د اسلام په زده کړه پیل وکړ او د زامنو نومونه مې له هندوانو څخه د مسلمانانو په نومونو بدل کړل.

ابراهیم او اسماعیل په بیت الله کې

مونږه په اسلامي مرکز کې د حج د کولو لپاره امتحان ورکړ او زه او زوی مې دواړه لله الحمد کامیاب شو، زه ډېر خوښ شوم او هره ورځ به مې انتظار یوست تر څو د بیت الله لیدلو ته ورشم او مینه به مې ورځ په ورځ زیاتېدله. بالاخره د موټر له لارې په وچه باندې د حج د تللو لپاره روان شولو. زما زوی به موټر کې د تلبیې تکرار په لوډسپیکر کې تل کاوه او دې حالت لیدلو به زما زړه ډېر خوشحاله کاوه، بالاخره میقات ته ورسېدو او احرامونه مو وتړل، کله چې کعبې ته ورسیدو او زما سترګې د کعبې پر دیوالو ولږېدې له سترګو مې

اوښکې روانې شوې او د خدای زیات شکرونه مې وایستل، اوس نو ټول نوي مسلمان د کعبې په طواف کې له خدایه غوښتنې لري او رب یې هم غوښتنو ته ځواب ورکوي اه... څومره نه هېرېدونکي ول هغه وختونه.

د سفر مسئول وايي: کله چې له جمرې ویشتلو خلاص شو نو اسماعیل یې له پلاره ورک شو او مونږه ټول دهغه په لټولو پسې شو کله چې مې پیدا کړ نو ما سره شو او پلار یې مطمئن د حرم پر لور ولاړ اسماعیل له نورو ملګرو سره خوښ و او ویل یې چې له هماغوی سره یو ځای طواف کوي ما هم ورسره ومنله کله چې حرم ته ورسېدم نو ابراهیم د اسماعیل په نه لیدلو لږ خفه شو او ویل یې چې ځان سره به دې راوړی و خو ما ورته اطمئنان ورکړ چې له خپلو ملګرو سره به راشي انشاء الله او د طواف هوډ مو وکړ، کله چې مخکې شوم نو زما له احرام نه یې ونیولم او راته یې وویلې چې زه غواړم تاسره یوځای طواف وکړم تر څو کومې دعاوې چې ته کوې هماغه زه هم وکړم، همداسې مو وکړل او څه چې به ما ویل هغه به هم تکرارول تر دې چې اوازونه مو ورو ورو په ژړا بدل شول او یو وخت یې زما لاس پرېښود او رانه ورک شو. کله چې له طواف نه خلاص شوم نو بېرون راته ولاړ و ما ترې د اسماعیل پوښتنه وکړه چې پیدا دې کړ او که نه هغه راته وویل چې هو پیدا مې کړ هلته د صفا او مروه تر منځ په سعی بوخت ده. ټولو حاجیانو ځانونه حلال کړل او سرونه یې وخریل او حج مو پای ته ورساوه. الحمد لله رب العالمین.

د راما شاندرا د مسلمانېدو کیسه

له مسلمانېدو وروسته نوم يې عبدالسلام ده، پخوانی دين يې هندوئيزم و، دوه دېرش کاله عمر لري او د مسلمانېدو لامل يې د مسلمانانو نيکه رويه ده. نوموړی وايي چې هندوان د رام په نامه يو بت لري چې هغې ته په خورا عاجزی ودريږي او ترې خپلې غوښتنې کوي حال داچه هغه له ډېرې جوړ شويدی، دا خولا څه کوې چې ډېر کتابونه هم د هغه په اړه ليکل شوي دي. زمونږه عقيده هم همدغه وه، ما د مسلمانانو سره نژدې ژوند کاوه او پوهېدمه چې هغوی هم عبادت کوي او خدای لري خو زمونږ له عبادت سره يې توپير درلود ځکه هغوی دومره په عاجزی عبادت کاوه چې تا به ويل په سر يې کوم ښارونکی ولاړ وي، زما شاوخوا ته نامسلمان هندو وګړو ژوند کاوه چې رانه د تورې وريځ په څير چاپېر ول او زما او مسلمانانو تر منځ د عايق په څير ګرځيدلي ول، ما کوم بلونکی ونه ليده چې ما اسلام ته وبولي او زه هم له اسلام نه ناخبره پاتې وم.

له اسلام سره پېژندګلوي

اوس زه په کويت کې ژوند کوم دلته مې ډېر مسلمانان وليدل، هر يو د ټولنې د يو فعال او نېکمرغه وګړي په څير ژوند کوي، ډېر ښه اخلاق او پاک زړونه لري، په ځانګړي توګه زما هغه ملګری چې زه ورسره په شرکت کې کار کوم، واقعاً د نېکو اخلاقو درلودونکی و، هغه په عملي توګه راته د اسلام زده کړه راکړه او زه پوه شوم چې اسلام يو داسې دين ده چې خلک د نېکو اخلاقو پر لور بولي. ما وغوښتل تر څو د اسلام په اړه زيات معلومات له همدغه

ملګري څخه په لاس راوړم نو کله به مې چې ترې د اسلام د کومې مسئلې په اړه پوښتل بې نهایت به خوښېده، له هغه څخه مې زده کړل چې الله یو ده، هغه داسې یو ذات ده چې ټول مخلوقات یې پیدا کړي دي او نړۍ او څه چې په نړۍ کې دي هماغه په خپل قدرت سره خلق کړي دي. همدارنګه پوه شوم چې انسان هسې نه ده پیدا شوی بلکه د یوې موخې او هدف لپاره پیدا شوی ده، انسان به همداسې نه سوزول کیږي او له مرګ وروسته به بې پروا نه پاته کیږي بلکه هغه سره به حساب او کتاب کیږي او که څوک ښه کارونه وکړي نو جنت ته به ځي او که بد وکړي نو دوزخ ته، دا ستر دین مې ډېر زیات خوښ شو.

اسلام ته داخلېدل

کله چې مې له اسلام سره مینه ډېره زیاته شوه او پوه شوم چې د بشریت د ژغورلو لپاره یواځې همدا دین ده چې د حضرت محمدﷺ پوسیله د وروستي پیغمبر په عنوان دې دنیا ته راوړل شوی، نو له یو دوست سره مې خبره شریکه کړه چې هغه هم نوی له خپلې ټولې کورنۍ سره مسلمان شوی و، هغه زه د کویت اسلامي مرکز ته بوتلم او یو بلونکي سره یې مخامخ کړم چې زما په ژبه یې خبرې کولې نومو‌ړي راته د ایمان راوړلو ټول حالات بیان کړل او ما داسې احساس کړه چې نور هغه وخت رارسېدلی ده چې خپل ایمان په ډاګه اعلان کړم. او خپل نوم مې هم په عبدالسلام باندې بدل کړ.

اسلام ریښتینی دین ده، هغه غوره لاره چې انسان له خالق سره وصلوي، په هندوئېزم کې خو د عبادت لپاره داسې مفکوري شته دي چې سړی بیخي بېلاری کوي څکه هلته خو بې ساه بتانو ته سجدې کیږي. په اسلام کې مې وموندل چې هر سړی به د خپلو عملونو پوسیله محاسبه کیږي او دوه پرښتې له انسان سره په اوږو ناستې دي چې د انسان ښه او بد لیکي تر څو په اخرت کې محاسبه ورسره وشي ولې په هندوئېزم کې بیا د انسان له کرامت سره لوبې کوي، انسان سوځوي او ایرې یې په هوا کې بادوي څکه هغوی معتقد دي چې له مرګ وروسته د انسان هېڅ هم نور نه پاتې کیږي. په اسلام کې دروغ

ويل، زنا، شراب، لواطت او نور هغه کارونه چې د اخلاقي فساد سبب کيږي منع دي چې دا خپله د اسلام په ريښتينولی باندې دلالت کوي.

زه خبر شوم چې له اسلام سره د پېژندنې کميټه خلک له څه کورسونو څخه وروسته حج او د بيت الله زيارت ته ليږي چې دا زما تر ټولو ستره هيله ده، د همدې لپاره هلته د بيت الله د مناسکو د اداء کولو په درسونو کې تل کښېنم، تعين شوي سورتونه هم يادوم او الله ته دعا کوم تر څو ما په امتحان کې کامياب کړي او د بيت الله زيارت کولو فضل راباندې وکړي.

ټولو هغو کسانو ته چې له ماسره يې مرسته کړې او زه يې له تيارو نه رڼا ته راوېستی يم له الله نه ستره بدله غواړم او هغه څوک چې د اسلام په اړه ځان پوه کوي ورته د ژړ مسلمانېدو سوال کوم تر څو له دنيا څخه بې ايمان لاړ نشي.

د فينکاتاريدي د مسلمانېدو کيسه

له مسلمانېدو وروسته نوم يې: مصطفی

تابعيت: هندوستان

عمر: څلوېښت کلن

دنده: دريور

پخوانی دين: هندوئيزم

الله ﷻ پر ما ډېر لوی احسان وکړ چې زه يې مسلمان کړمه، زه پخوا هندو وم، هغه شيانو ته به مو عبادت کاوه چې له خاورو يا لوټو به جوړ شوي ول، نه يې څه اوريدلی شو او نه يې څه ليدلی شو، نه يې عقل درلود خو دومره وه چې ماهر تيږه توږونکي به هغه وتراشل او مونږه به هغه په يوځای کې کېښودل او هغه ځای ته به مو نوم معبد ورکړ. خلکو به چې د هغه بتانو عبادت کوه نو فکر يې کاوه چې پدې کې کومه ګټه په دنيا کې شته نرانو به نران بتان په خدايی نيول او ښځو به مؤنث. عجيبې شيبې وې، دا زما پخوانی ژوند و چې بايد پرې تاسف وشي د داسې څيز عبادت مو کاوه چې په خپلو لاسونو مو جوړ کړی و، څنګه مو هغه څيزونو ته رکوع کوله چې ماتېدل لکه بوتل؟... خدای

مونږه په بهترین شکل پیدا کړي یو او مونږه په زوره خپل ځان له ځارویو څخه هم بدتر کوو، زما ژوند بې بندوباره و، که به مې شراب څکل او یا... کوم ځانګړی هدف یا مسئولیت مو د ژوند لپاره نه لره چې ورته کار وکړو. د مسلمانانو په اړه یواځې دومره پوهېدمه چې هغوی هم دین لري او لکه څنګه چې مونږه معبد ته ځو داسې مسجد ته ځي او خپل عبادت تر سره کوي.

د هدایت لار

زه د مزدورۍ لپاره کویت ته راغلم او دلته له یوې کورنۍ سره د ډریور په صفت و ټاکل شوم، زه به تل له هغوی سره یو ځای د ډوډۍ خوړلو او تلویزون لیدلو لپاره کښېناستم، خو کله چې به د اذان غږ اوچت شو نو غلي به شول او د اذان له تمامېدو وروسته به ټول مسجد ته ولاړل او یواځې زه به پاتې شوم. زه د اذان له کلماتو سره عادي شوم او وروسته له اذان څخه چې کلمات وایي هغه مې هم په یادو یاد کړل، کله به مې چې اذان اورېده پرته لدې چې په معنی یې پوه شوم یو جذب او کشش به مې احساسوه، ما به د اذان دعا تل د اذان له ختمېدو وروسته ویلې او کله ناکله به مې په لاره کې له ځان سره هم تکراروله ځکه زما زیاته مینه ورسره پیدا شوې وه، یوه ورځ دغه کلمات زما له خولې زما یو مسلمان ملګري واورېدل نو رانه یې وپوښتل چې ولې نه مسلمانېږې؟ ماورته په ځواب کې وویلې

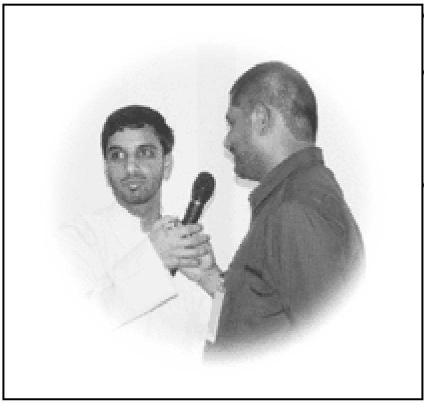

چې زه څنګه مسلمان شم پداسې حال کې چې ستاسې ډېری مسلمانان د اسلام د اصولو په اړوند هېڅ پروا نلري او سم یې نه اجرا کوي نوموړي راته وویلې چې ته هغوی څه کوې پرتا لازم دي چې ته دین سم زده کړې او سم یې عملي هم کړې ما ورته وویلې چې ددې خبرې وخت لا پاتې ده.

دا پوښتنه داسې یو زړې په څېر وه چې ما باید دا خړوبه کړې وه تر څو په حقیقت بدله شي. زه پدې شپه وخته ویده شوم او د شپې په اخره برخه کې

مې دا کلمې تر غوږ شوې (أشهد أن لا إله إلا الله) له خوبه راپورته شوم ما ویل ګنې اذان پیل شو له راپورته کېدو سره سم زما په ژبه هم همدا کلمې روانې شوې. سهار شو او دکار ځای ته ولاړو هلته مې هم له خولې نه پورتنی کلمې ووتلې، ملګرو رانه وپوښتل چې آیا ته غواړې چې مسلمان شې؟ ما ورته وویل هو، خو هغوی داسې بابیزه غوندې وګڼله او داسې یې احساس کړه چې زه پوره جدي نه یم خو خپل تضمین کوونکي ته ولاړم او هغه زما د خبرې په اورېدو ډېر زیات خوښ شو او زه یې حج او اوقافو ته بوتلم تر څو هلته د اسلام په هکله مې زیات شیان زده کړل. زه پوه شوم چې خدای یو ده او ټوله نړی یې پیدا کړې ده، پیغمبران یې د لارښوونکو په توګه بشر ته رالیږلي دي، اسماني کتابونه د اسلامي لارښوونو په توګه هغوی ته ورکړل شوي دي او پرښتې شته دي چې د الله ﷻ تسبیح او پاکي وایي. همدارنګه جنت وجود لري چې د نېکو کارانو لپاره تیار شوی ده او دوزخ هم شته چې د بدکارانو او کافرانو لپاره تیار شوی دی، لدې پوهې وروسته مې داسې حس کړه چې ما د نور په دې پانه کې ډېر ځنډ کړی او دا ځل مې بیا د شهادت کلمه په خوله راوړه خو هر ځل به یې له ځانه یو نوی خوند ښود.

هر څه په حساب دي

له مسلمانېدو وروسته زما ژوند د یو ډول نظم او قانون تر ظابطې لاندې راغی چې پخوا هېڅکله داسې نه و شوي، دهر کار لپاره قرآن او احادیثو کې طریقه ښودل شوی ده، لکه د قرض ورکولو په معامله کې چې قران خلک دې ته تشویقوي تر څو یې ولیکي ځکه چې په اخره کې ورته څه ګړبړ پیدا نشي، ما د واده کولو په اړه لږه ستونزه احساسوله ځکه چې زه مسلمان ومه او د اسلامي شریعت په لارښوونه ما باید مسلمانه ښځه کړې وای چې زیات وخت یې په دربر کې نیولی شو، خو هغه څوک چې اوس زما ښځه ده زما خوښېدله ولې مسلمانه نه وه، ما هغې ته وویلې که غواړې چې ماسره واده وکړي نو باید مسلمانه شي، او داسې څه نورو طریقو باندې مې د هغې مینه له اسلام سره

پیدا کړه او پایله کې مسلمانه شوه، مونږه دواړو په اسلامي طریقه بانـدې نکـاح وتړله او لله الحمد اوس یو لور او یو زوی لرم.

مور او پلار

پلار مې وفات شوی ده او د مور په اړه مې زه چې کله هند ته ولاړم نـو مـور مې هماغسې په تیارو کې اوس هم د بتانو عبادت کاوه، ما ډېره هڅه وکړه چې هغه له تیارو څخه راوباسم خو وسه مې ونه رسېده ځکه د هغه په ذهـن بانـدې شیطان ناست ده، ور ته مې وویلې چې بتان هېڅ نه ګټه رسـولی شـي او نـه هـم زیان، ورسره د هندوانو معبد ته ولاړم خو هغې بانـدې یـې هـېڅ تـاثیر ونکـړ. خیر زه هیله لرم چې دا به هم مسلمانه شي، زه تل نورو نامسلمانو وګړو ته بلنه ورکوم تر څو مسلمان شي خو د هغوی په ذهنونو بانـدې شـیطان سـپور شـوی ده او دومره په اسانه ترې راوتلی نشي، زه پوهېږم چې د اسلام پر لـور بلنـې تـه باید د هغې له اسلوبو کار واخستل شي او له نامسلمانو سره نرمي وشي تر څـو د اسلام دا سپېڅلی او مبارک دین ومني.

مالوریدي سوپاریدې د مسلمانېدو کیسه

له مسلمانېدو وروسته نوم یې عبدالمالک ده، دوه دېرش کاله عمر لـري، پـه هند کې اوسیږي او پخوانی دین یې هم هندوئیزم و. نوموړی خپله کیسه داسې پیلوي: زه هندو وم او کویت ته د کار کولو لپاره ولاړم، هلته مې عجیبه خلک ولیدل داسې چې نیک زړي ول، غـوره اخـلاق یـې درلـودل او پنځـه وختـه بـه مسجد ته تلل تر څو خپـل رب تـه عبـادت وکـړي، مـا د اسـلام پـه اړه چنـدان پوهه نه درلوده خو دلته مې عملي اسلام زده کړ، ډېر وخت تېر شو او زما مینـه

له مسلمانانو سره زياته شوه، ما دغوا عبادت کاوه او اوس دا کار راته يو ډول مسخره توب ښکارېده، دلته زما چاپېريال ټول مسلمان و، خلک مسلمانان، ټلويزون له اسلام څخه بحث کاوه، مجلو اسلامي معلومات خپرول او حتی که به مجلې په هندي ژبه هم خپرېدلی نو د اسلامي معلومات څخه به برخمنې وې. ما چې له کومې کورنی سره کار کاوه هغوی هم ډېرې اسلام ته وفادارې کورنی ولې، زما تضمين کوونکی ډېر نيک سړی و، تل به يې په خوله خندا خپره وه، زه يې د اسلام پر لور جذب کړم، کله مې چې مالک زما لدې کار څخه خبر شو نو پوه و چې زه په زور نه يم راضي شوی بلکه د قناعت له مخې به اسلام منم. کله به چې هغوی لمانځّ ته تلل نو زما زړه به په درزا شو او له ځانه سره به مې ويلې چې زه به هم کله وي چې لمانځه ته ولاړ شم؟ ما دوه کاله له همدې يو سړي سره کار وکړ او هغه راته په دوه کلونو کې د اسلامي عقيدې اساسات راوښوول، زما عقيده په يوه او لايزاله ذات باندې کلکه شوه، مينه مې له اسلام سره څو چنده زياته شوه او يو حقيقي مسلمان جوړ شوم، لمونځ به مې کوه او ډېر په شوق به خدای ته ودرېدم. زما له جماعت سره زياته مينه وه او ما غوره بلله چې وروسته لدې خلک ما د مسلمان په نامه وپېژني له خپل مالک څخه مې وغوښتل چې ما اسلامي مرکز ته بوځي تر څو خپل د اسلام اعلان وکړم او له نورو سره يو ځای مسجد ته د لمانځه د اداء کولو لپاره ولاړ شم خو نوموړی پدې موده کې لړ بوخت و

عبدالمالک زياتوي:

کله چې پوه شوم چې مالک مې بوخت ده نو خپله به مې اودس کاوه او لمانځه ته به تللم، يوه ورځ د مسجد پر لور روان وم چې نوموړي وليدم را

څخه یې وپوښتل چې مسجد ته د څه لپاره ځې؟ ما ورته په ځواب کې وویل چې ته خپله ښه پوهېږې چې خلک مسجد ته د څه لپاره ځي... ددې لپاره چې په جماعت سره یو ځای لمونځ اداء کړم. نوموړی زما لدې خبرو وپوهېده چې له اسلام سره مې مینه ز یاته شوې ده او غواړم خپل اسلام اعلان کړم نو یو دوست یې راوغوښت او زه یې ورسره ملګری کړم تر څو اسلامي مرکز ته ولاړ شو او هلته مې خپل اسلام اعلان کړم. کله چې اسلامي مرکز ته ورسېدم هلته مې یو بلونکی د بلال په نامه وموند چې زما په مورنی ژبه غږېده او پخوانی دین یې هم هندوئیزم و خو اوس پرې خدای رحم کړی او د اسلام بلونکی جوړ شوی ده. هغه راته د اسلام اساسات یو ځل بیا تشریح کړ او ما هم خپله د شهادت کلمه د ټولو خلکو په مخ کې په ژبه راوړه. اه... څومره خوږه وه دغه ورځ داسې بریښي چې زه پدغه ورځ نوی له موره زیږېدلی یم، پخواني دین سره مې د تل لپاره خدای پاماني وکړه او اوس د یو مسلمان په صفت ژوند تېروم. زما نوم ثبت شو او په اسلامي لکچرو او درسونو کې د ګډون لپاره راته بلنه راکړل شوه او ما هم دا بلنه په ورین تندي ومنله تر څو د اسلام په اړه زیات پوه شم.

انسان محاسبه کیږي

ما زده کړل چې انسان د خدای لخوا نه د قیامت په ورځ محاسبه کیږي او د څارنې لپاره یې دوه پرښتې پر اوږو کښېنولي دي، یو یې د نیکو اعمالو لیکنه کوي او بله هم د بدو اعمالو، که د قیامت په ورځ پر هر چا خدای رحم وکړ او د نیکو تله یې درنه شوه نو هغه به جنت ته ځي او که د بدو تله درنه شي نو دوزخ ته به ځي. اسلام د حق دین ده او نړی ټوله خدای پیدا کړې ده، انسان نورو عقایدو باندې که ایمان ولري هڅې خپل بېلاربېتوب کوي او الله د ټولو اعمالو ښه محاسبه کوونکی ده.

د کورنی عکس العمل

زما پلار پخوا وفات شوی ده او مور مې ژوندی ده، مور مې هغه وخت راسره خبرې وکړې چې زه په حج کې وم، زه تل هغوی ته د اسلام په لور بلنه ورکوم او له خدایه هیله من یم چې تر څو هغوی ټول مسلمانان شي.

بیت الله

زه حج ته هم ولاړم او کله چې مې په بیت الله باندې سترګې ولګېدې نو له سترګو مې اوښکې روانې شوی، نه پوهېږم چې څه لامل و خو ښایي چې ما ګناهونه ډېر کړیدي او د هغوی د بخښنې لباره مې له سترګو دا اوښکې روانې شوي وي، دلته په هېواد کې مې یوازینی هیله دا ده چې زه یو مسجد جوړ کړم تر څو زما هېوادوال پکې لمونځ وکړي.

اووم څپرکی:
د سریلانکایانو د مسلمانېدو کیسې

د فیمالاسینا د مسلمانېدو کیسه

له اسلام راوړلو څخه وروسته نوم یې عبدالعزیز، د سریلانکا اوسیدونکی، پنځوس کاله عمر لري او د بودایي دین پیرو ده. نوموړی د ځان په اړه وایـي: زه په بودایي وم او په همدغه دین مې عبادت کوه، د بودا له شکل څخه ډېرې مجسمې مونږه ته جوړې شوې وې او مونږه به د هماغه دین د احکامو په پلوي عبادت کوه، بودا یو انسان و چې ډېر کلونه مخکې پیدا او مړ شوی و ولې نظریاتو یې خلک ځان پسې کړل او یو مطرح سړي په جامه کې ټولنې ته وړاندې شو، ما هم د هغې لاره نیولې وه خو یوه ورځ هم زما قناعت په یادو عبادتونو رانغی او که به مې عبادت هم نه کوه نو کومه وېره مې احساسولی نشوه ځکه اصلاً حق دین نه و. داسې ښکاري چې دا عقیده به ډېر ژر د زوال تر کندې ورسیږي ځکه د انسان له عقل سره په ټکر کې واقع ده، د داسې بتانو عبادت کوي چې نه ساه لري، نه چاته کومه ګټه رسوی شي او نه کوم تاوان، بلکه خپله مونږه په خپلو لاسونو تراشلي وي او بېرته یې د خپلو معبودانو په توګه په عبادتځایونو کې ږدو. زما زړه په سریلانکا کې تنګ شو او زړه مې وکړ چې د یوې مړی ډوډی د پیدا کولو لپاره کوم بل هېواد ته پردیس شم نو ځکه مې د سعودي عربستان پرلور اراده وکړه او روان شوم.

اسلام پېژندنه

زه پوهېدم چې هلته مسلمانان مېشت دي خو د عقیدې په لحاظ ترې په ځانګړي توګه خبر نه وم، یواځې دومره پوهېدم چې هغوی د یوه خدای عبادت کوي او بس. خو کله چې سعودي عربستان ته ورسېدم نو زما اړیکي لدغو کسانو سره معمولاً ډېرې ټینګې شوې، پوه شوم چې هغوی روژه نیسي، لمونځ

کوي او په يوائې يوه خداى ايمان لري، د هغوى نيتونه، اخلاق او نېک سلوک مې وليدل او زه يې تر خپل اغېز لاندې راوستم، تر ټوله زياته اغېزه به پر ما هغه وخت کېدله چې دوى به د اذان نه وروسته ډلې ډلې مسجد ته روان ول. زه مسجد ته ولاړم تر څو ووينم چې دوى په مسجد کې څه کوي او دا کړنه مې هم د خپل نېک احساس له مخې وه چې له مسلمانانو سره پيدا شوى و، اوف خدايه! دا څه وينم، هغوى د يوه خداى عبادت کوي، ددې پر ځاى چې په مسجد کې شور او غوغا جوړه کړي او يا کومه بې نظمي رامنځ ته کړي په يوه صف کې د خپل رب لور ته متوجه دي، داسې عبادت کوي لکه ته چې وايې پر سر يې کوم څارونکى ولاړ وي يا هماغه خداى چې دوى ورته عبادت کوي لکه دا اوس يې چې څاري، دوى ډېر په اطمئنان خپل رب ته رکوع کوي او چې کله سجدې ته ولاړ شي څومره ښکلي ښکاري:

﴿تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗاۖ سِيمَاهُمۡ فِي وُجُوهِهِم مِّنۡ أَثَرِ ٱلسُّجُودِۚ﴾ [الفتح: ٢٩].

درې کاله تېر شول او پدې موده کې زه د اسلام په حقانيت باندې پوه شوى وم، ما دا هېره کړې وه چې زه بودايي يم، زه د اسلام په هکله د خپلو ملګرو څخه پوه شوم، ما سره د هغوى نېک چلن او د هغوى ملګرتيا ددې ډاډ راکوه چې اسلام زما د راتلونکي لپاره تر ټولو سم دين ده. هغوى به راته اسلامي کتابونه راوړل خو زما اساسي ستونزه د ژبې وه او په عربي ژبه باندې سم نه پوهېدم خو ماسره بيا هم د اسلام مينه لا زياتېدله او تل به مې دا ارمان کاوه چې له مسلمانانو سره مسجد ته ولاړم شم. د بودايي دين عبادات او رواجونه اوس راته هسې تږکې ښکارېدلې ځکه هغه عباداتو نه راته ګټه رسولى شوه او نه هم تاوان، زه بيا بېرته سريلانکا ته ولاړم او ټوله کيسه مې خپلې ښځې ته وکړه ددې تر څنګ مې ورته تشريح کړه چې مسلمانان ډېر نېک زړي او ښه خلک دي، د يوه خداى عبادت کوي او په معاملاتو کې له عدل او انصاف څخه کار اخلي، له يوه بل سره همدردي لري او زه هم غواړم چې انشاء الله مسلمان شم، ښځې مې راته په ځواب کې وويلې: هر څه چې کوې ستا خپل

کار ده او ما سره کار نه لرې، زه هغه وخت دومره د اسلام له اساساتو سره بلد نه وم او ومې نشو کولای د اسلام د دین بنسټیز شیان ورته تشریح کړم.

زه بېرته سعودي ته وګرځېد م او دا ځل مې یواځینی هیله دا وه چې مسلمان شم، له رسېدو سره سم مې له خپل تضمین کوونکي یا کفیل سره ولیدل او خپله هیله مې ورته څرګنده کړه، هغه په ډېری خوښی سره زه یو مسجد ته بوتلم او ما د شهادت کلیمه د زرګونو کسانو په مخ کې په ډاګه اعلانه کړه او لله الحمد مسلمان شوم. له ایمان راوړلو وروسته مې د قرآنکریم ځیني کوچني سورتونه هم یاد کړل خو ولې بیا هم راسره د ژبې ستونزې مرسته نه کوله او بېرته سریلانکا ته د یو مسلمان په توګه وګرځېدم. له سریلانکا څخه داځل کویټ ته ولاړم او هلته د اسلام سره د نویو مسلمانانو د پېژندنې اسلامي مرکز ته بوتللی شوم. ما هلته په خپله مورنی ژبه پوه بلونکي وموندل او له خوښی څخه نژدې وم چې والوزم ځکه ما مینه درلوده چې د اسلام په اړه باید په زیاتو څېزونو پوه اوسم، هو همداسې وشول ما عربي ژبه زده کړه او پدې هم پوه شوم چې څرنګه کولی شم قرآنکریم تلاوت کړم، همدارنګه د اسلام په ګټه او نورو ادیانو په زیانونو هم پوه شوم او الحمدلله رب العالمین.

ما ددې اسلامي مرکز پوسیله داسې شیان زده کړل چې پخوا مې زده نه ول، زما ورور هم کویت ته راغی او له اسلامي مرکز سره له بلدولو وروسته هغه هم مسلمان شو، اوس مې ښځه هم راځي او زه هیله من یم چې هغه به هم مسلمانه شي او ټولو مسلمانانو ته زما پیغام داده چې راځی اسلام ومنی او د باطلو ادیانو له پیروی څخه لاس واخلی ځکه له الله پرته بل حق رب او معبود نشته او اسلام د همغه لخوا را استول شوی دین ده.

اوس زما یواځینی هدف اسلام ده او د الله ﷻ عبادت ده، زه ترې ډېر ویرېږم او هیله لرم چې د قیامت په ورځ مې جنت ته داخل کړي.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

ورور مو عبدالعزیز (فیمالاسینا)

اتم څپرکی:
د فرانسويانو د مسلمانېدو کيسې

د موريس بوکای د مسلمانېدو کيسه

کله چې په ۱۹۸۱ کال فرانسومتران د فرانسې د حکومت واګې په لاس کې واخستل نو د اعرابو له حکومته يې غوښتنه وکړه څو د د مصر د فرعون مجسمه هغوی ته د طبي څېړنو لپاره او د هغې دبيا جوړونې لپاره د څه مودې لپاره ورکړي، د مصر حکومت دغه بلنه ومنله او جسد د فرانسې په هوايي ډګر کې داسې پلی شو چې تا به ويل روغ او ژوندی فرعون يې ميدان ته راښکته شو، دواړو خواووته فرانسوي عسکر د استقبال لپاره ولاړ او مخې ته يې د فرانسې رئيس جمهور هم راغلی و، د استقبالیي له مراسمو څخه چې وزګار شول نو جسد يې د څېړنو او رغونې لپاره د شفاخانو پر لور بوته. هلته زيان پروفيسوران او متخصصين راټول شوي ول چې پدوی کې د جراحانو سرمشر محترم موريس بوکای و. هر چا خپلې څېړنې شروع کړې خو موريس بوکای يوې بلې کيسې پرېشانه کړی و، نوموړي غوښتل ځانته څرګنده کړي چې دا سړی څنګه هلاک شوی ده، له ډېرو څېړنو وروسته د شپې په وروستی برخه کې بوکای ته پته ولګېده چې نوموړی په بحر کې غرق شوی و او له غرقېدو وروسته ډېر ژر بېرته را وېستل شوی او موميايي شوی څو يې جسد وساتل شي. دا پايلې هغه وخت لاسته راغلې چې بوکای د جسد په يوه برخه کې د بحر مالګې وليدي.

موريس بوکای غوښتل خپل علمي راپور تيار کړي او خلکو ته وښيي چې د فرعون جسد چېرته ډوب شوی او څه وخت موميايي شوی، خو پدې وخت کې يې چا په غوږ کې وڅخول: مسلمانان پخوا لدې کيسې څخه خبر دي. موريس بوکای وويل: دا له امکان نه لرې خبره ده ځکه چې نوموړی اکتشافات ايله د ډېرو پرمختللو او عصري وسايلو پوسيله په ډېر زحمت سره وشول او

مسلمانان یې په اړه معلومات لري. بل نفر ورته وویل چې مسلمانانو ته داکیسه د هغوی کتاب قرآن کوي. موریس بوکای بیسیکه غوندې یو لور ته کنبېناست او په خپلو غوږونو باندې یې باور نه راته، له ځانه سره یې ویلې دا څنګه کېدای شي چې قرآن دې ددې په اړه خبره وکړي پداسې حال کې چې انجیل او تورات داکیسه نکوي.

جسد یې د شیشو په قطی کې بند بېرته مصر ته ولېږه خو موریس بوکای دې مسئلې د ځان پر لور اخستی و، موریس بوکای خپل سامانونه وتړل او په عربستان کې کېدونکي د طب یو کنفرانس ته یې ځان تیار کړ تر څو هلته له مسلمانو ډاکټرانو سره هم پدې اړوند خبرې وکړي. کله چې کنفرانس کې بوکای ته نوبت ورسېد نو تر ټولو لومړی یې د فرعون د جسد کیسه پیل کړه، یو مسلمان پاڅېد، قرآن یې راواخست او د دې آیت په لوستلو یې پیل وکړ:

﴿فَٱلۡيَوۡمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنۡ خَلۡفَكَ ءَايَةٗۚ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنۡ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ٩٢﴾ [یونس: ۹۲].

دلته و چې بوکای د ټول مجلس مخې ته پورته شو او په لوړ غږ یې وویلې چې زه مسلمان شوم، ما پدغه قرآن ایمان راوړ. موریس بوکای په یو بل ډول فرانسې ته وګرځېده، پداسې حال کې چې پوره مسلمان شوی و، په فرانسه کې یې لس کاله تېر کړل او پدې موده کې یې یو کتاب ولیکه چې ټوله نړی یې ولړزوله او ډېری پوهان یې تر خپل اغېز لاندې راوستل. د نوموړي د کتاب نوم (انجیل، تورات، قرآن او اسلام). داکتاب په مختلفو ژبو چاپ شو په انګلیسي، عربي، اندونېزیایي، فارسی، اردو، اوکراینې، ترکي، کجراتې، المانې او نورو.... په لومړنی ځل خپرېدو یې د لویدیځ او ختیځ کتاب پلورنځي ډک کړل او د خلکو ډېر خوښ شو ځکه پدې کتاب کې د علمي دلایلو او قرآن مقایسه شوې وه چې له یو بل سره یې پوره اړخ لګولو، محترم بوکای غوښتي ول چې که څوک کولای شي ددې کتاب رد راوړي نو رادې وړي خو ولې هېڅوا هم ونشو کولای چې د علمي دلائلو رد راوړي بلکه ددې کتاب په لیدلو سره یې د شهادت کلمه هم په ژبه راوړه. بوکای د کتاب په سریزه کې لیکي.:

د قرآن علمي خواو زه ډېر حیران کړم ځکه ما هېڅکله ګومان نشو کولی چې قرآن دې دومره دقیق مسائل بیان کړي خو ولې اوس چې ګورو له نني عصر سره بیخي اړخ لګوي او دا پدې باندې دلالت کوي چې د خدای کلام ده. درنو لوستونکو نشم کولی چې د مصر د فرعون په هکله څه ووایم خو یوائې د قرآنکریم دا آیتونه په ژبه راوړل غواړم چې:
﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ لَوَجَدُوا۟ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾﴾ [النساء: ٨٢].

رښتیا هم چې که قرآن د خدای کلام نه وای نو د موریس بوکای په زړه کې به یې ځای نه نیوه.

د تیاري هانري د مسلمانېدو کیسه

تیاري هانري د فوټبال مشهوره څېره مسلمان شو، نوموړي خپل اسلام د نړیوال جام لوبو له شروع کېدو تر مخه اعلان کړ، دا اعلان د هغه د مسلمانو مینه والو لپاره یو ډېر خوشحالوونکی خبر و ځکه یو آرام، نېک خویه او ښه اخلاقو والا لوبغاړی په اسلام مشرف شوی و.

تیاري هانري یو اوه ویشت کلن فرانسوي لوبغاړی ده چې د فرانسې د فوټبال په ملي ټیم کې لوبېږي او ددې ټیم له شمزی څخه شمېرل کیږي. د نوموړي د مسلمانېدو ستر لامل ښایي د فرانسې د ټیم کپتان زین الدین زیدان وي ځکه هانري په خپلو مصاحبو کې وایي چې د زیدان اخلاق، فداکاري او ملګرتیا زه په اندېښنه کې اچولی وم او نه پوهېدم چې کوم څیز دېته اړ کړی ده چې دومره غوره اخلاق یې خپل کړي همدارنګه نوموړی به مې لیده چې لمونځ به یې کاوه او ډېره پاملرنه به یې هم ورته کوله چې دې څو خبرو زما پام هم اسلام لورته ورواړوه او مجبوره شوم تر څو د اسلام په اړه څېړنې پیل کړم.

هانري وایي: زه یو ورځ کورته روان وم چې مسلمانان مې په یو مسجد کې ولیدل، د هغوی شمېر زیات و خو ډېر منظم یو بل سره په یوه سیده لیکه باندې ولاړ ول، یو تن یې مخکې کړی و او چې څه به یې کول نو دوی به هم

ورسره تکرارول، داسې یوه تواضع او نظم پکې موجود و چې واقعاً د جهـانونو د رب له عبادت سره ښايي ما له ځانه سره وويلې چې خـا زمـونږ او ددوی تـر منځ توپير له کومـه ځايـه شـروع کيـږي، دوی څـومره پـه نظـم عبـادت کـوي او مونږه په کليسا د نظم څومره پابندي؟؟؟!!!

نهم څپرکی:
د یهودانو د مسلمانېدو کیسې

د حاخام د مسلمانېدو کیسه

حاخام چې یهودان خپل رهبر، مشر او عالم ته وایي خپل اسلام په داغستان کې اعلان کړ، نوموړی خپلې مصاحبه کې وایي چې اسلام یې د یوې ښځې په بلنه باندې منلی ځکه هغه ښځې ورته ویلي ول تر څو تورات او قرآن دواړه سره مقایسوي وګوري او حقیقت ځانته څرګند کړي نو کله چې یې حقیقت وموند مسلمان شو. د نوموړي د مسلمانېدو نه وروسته په داغستان کې بل حاخام نه پیداکېده نو یهودان مجبوره شول تر څو یو ځوان کس خپل حاخام وټاکي. مسلمان شوی حاخام اصلاً د مسکو اوسیدونکی و، خپل تحصیلات یې د یهودیت په برخه کې کړي ول او د مخاشکالا په آیالت کې په دنده ګمارل شوی و.

تر دې د مخه یو بل حاخام هغه هم مسلمان شوی و، نوموړی د اسلام انلاین په وینا د یو مسلمان العیسی په بلنه له دوه کلونو خبرو اترو وروسته مسلمان شو او بیا چیچن ته ولاړ، هلته یې په اسلام مرکز کې له زده کړې کولو وروسته بېرته خپل هېواد ته راوګرځېد او له یوې مسلمانې انجلی سره یې واده وکړ. د یهودانو رسمي مرکز په داغستان کې لیکي چې: د داغستان یهود نور د زوال سره مخ کېدونکي دي ځکه هغه کسان چې مري له نویو زیږېدلو ماشومانو څخه یې شمېر زیات ده همدارنګه ډېری خلک یې اویا کاله عمر لري او ددوی تر منځ هېڅ کوم حاخام په دوربین کې هم نه لیدل کیږي.

د یوسف کوهین د مسلمانېدو کیسه

اصلي نوم یې یوسف حنان کوهین، شپږدېرش کاله عمر لري او د عوفادیا غړی هم ده. نوموړی په خپل یهودیت کې دومره کلک و چې د خپل یو زوی

نوم يې هم عوفاديا ايښی ده، عوفاديا د یهودو سخت دریزو يوه ټولنه ده. نن هغه مسلمان ده او انټرنټ يې د مسلمانېدو ستر لامل ګرځیدلی ده.

نوموړی وايي: يوه ورځ په کور کې انټرنټ ته ناست وم او د حزب يوه د خبرو اترو (چټ) پاڼه مې پرانستې وه، پدې کې يو عرب چې شيخ صالح يې ځان راښوده زمونږه پاڼې ته رانوت، خبرې اترې مو سره پيل کړې خو زمونږه ټولو ملګرو نوموړی رد کړ او سپکې سپورې به يې ورته ويلې ولې يواځې ما يو څه مدلل بحث ورسره غوښته، پدې کې زمونږه بحث ډېر اوږد شو او زما ملګرو هم نه غوښتل چې نور دا بحث واوري مونږه د خپلې شخصي پاڼو له لارې يو بل سره انلاين شو، خپل بحث ته مو دوام ورکړ او تقريباً اوه ساعته وخت يې ونيوه مونږه د یهوديت او اسلام په هکله زيات کلک بحثونه وکړل خو د شيخ صالح پوهه له ما څخه زياته وه ځکه هغه ډېر مدلل ځوابونه راکول او ما خو تورات لوستی و ولې دومره قوي ځوابونه مې ترې نه شول ورکولی، د فلسطين په اړه سره وګړيدو، هغه ويل چې فلسطيني مظلومان دي او د یهودو لخوا پرې ظلم او تيری شوی ده خو ما به نه منل بالاخره يې زه منلو ته تيار کړم. مونږه پداسې حال کې رخصت شو چې د بيا ليدو هيلې مو له ځانه سره لرلې.

د قرآن کريم لوستل

نوموړی کيسه کوي چې زه يوه ورځ قدس کې د الخليل دروازې تر څنګ له يوه مسلمان ځوان سره مخامخ شوم او هغه ته مې خپله موخه وويله او ترې مې وغوښتل چې راسره مرسته وکړي نوموړی راته وويل چې لومړی قرآن ولوله او وروسته تر هغې د مسلمانېدو تصميم ونيسه. ما د قرآنکريم انګليسي ژباړه ومونده او د هغې په لوستلو مې پيل وکړ خو ډېر داسې حقايق مې پکې وموندل چې په نورو کتابونو کې مې نه ول ليدلي، ماته څرګنده شوه چې اسلام سم دين ده او بېرته نوموړي هلک خواته ولاړم هغه راته د قرآن د دويم ځل ويلو توصيه وکړه او راته يې وويلې چې دا ځل يې په ډېر غور سره مطالعه کړه. د قرآنکريم لوستل په یهوديت کې له سترو جرمونو څخه شمېرل کيږي خو ما دا کار پټ کاوه او حتی خپله ښځه مې هم لدې کار څخه نه خبروله خو

يوائځې شېخ صالح ته مې دا خبره واوروله هغه ډېر خوښ شو، وروسته مې بيا ښځې ته وويلې او هغه هم زما او د اولادونو د مصلحت په خاطر مسلمانه شوه.

نوموړی وايي: د اسلامی عبادت کولو لپاره زه مجبوره وم چې خپل اسلام مې اعلان کړی وای ځکه زه تر اوسه د يهودانو رسمونو ته تللم او بچې مې د هغوی په مکتب کې ول ما له خپل يو قدسي ملګري سره د خپل د اسلام اعلانولو په اړه مشوره وکړه او هغه راته وويل چې څه موده وروسته حج او اوقافو رياست ته ولاړ شه او خپل اسلام دې هلته اعلان کړه تر څو تاته د اسلام شهادتنامه درکړلی شي، تر دې وروسته دې بچې ټول يو عربي ژبې سيمي ته يوسه تر څو د قرآن ژبه زده کړي، نوموړی وايي ما همداسې وکړل او پدې موده کې به مې لمونځ په کور کې د بندو کړکيو تر شا کاوه خو کله چې محکمې ته ولاړم نو قاضي چېرته تللی و له راتګ وروسته يې ماته هم شهادتنامه راکړلی شوه او مسلمان شوم.

نوموړي د ښځې نوم هماغه پخوانی نوم ده، د کوهين نوم په خطاب، د يو زوی نوم يې عبدالعزيز د بل عبدالله او د يو لور نوم يې حسيبه کېښودل شول. نوموړي خپل نفرت له يهودانو سره په ډاګه اعلان کړ.

لسم څپرکی:
د عربي مسیحیانو د مسلمانېدو کیسې

د اسحاق هلال د مسلمانېدو کیسه

ماته به یې تل ناز راکاوه او غوښتل یې چې ما د اسلام اړوند تحقیق او څېړنې څخه منع کړي خو دا کار زما فطرت هم قبول کړی و، د کشیشتوب د مرحلې وروستي درسونه مې ویلې او د فارغېدو وخت رانژدې شو، ماته وویل شو تر څو یوه رساله یا کتاب د خپل څوکلني علم په رڼا کې ولیکم خو موضوع یې د ادیانو او مذاهبو پرتله وه، ما هم پیل وکړ او څلور کاله مې په رسالې لیکلو تېر کړل باالاخره په لیکلو بریالی شوم ما دغه رساله د اسلام او مسیحیت په اړه لیکلې وه، کله مې چې لارښود استاد ته خپله تېزه وړاندې کړه نو هغه پردې ډېر غوصه شو چې حضرت محمد ﷺ وروستی پیغمبر ده او حضرت عیسیٰ علیه السلام به په پای کې له اسمان څخه راښکته کېږي زمونږه دغه جر او بحث تر کلیسایي مشرانو پورې ورسېده او ما د هغوی په مخکې د خپلې رسالې څخه تر نهو ساعتونو پورې دفاع وکړه خو پایله کې د کشیش امر دا وه چې په هېڅ صورت هم زما رساله ونه منل شي. لدې وروسته زما کتابخانه تر څارنې لاندې راغله او ما هم نشو کولای اسلامي کتابونه مطالعه کړم. یوه ورځ د اسکندریې په موټرو کې کښېناستم تر څو هلته ولاړ شم ما نو دوه نیم سوه ګرامه صلیب د کشیشانو د کالیو سره په غاړه کې اچولی ده، په موټر کې ناست وو چې یو کوچنی هلک راوخته او خلکو ته یې کتابونه وړاندې کول تر څو یې واخلي ما ته چې راوړاندې شو نو بېرته وګرځېد ما پرې غږ کړ چې ماته هم کتاب راوړه خو هغه راته په ځواب کې وویلې چې ته کشیش او کافر او ته باید قرآن ته لاس ورنه وړې، زه ورپسې شوم بالاخره چې پدې بریالی شوم تر څو ترې یو کتاب راواخلم، ما د دېرشمې پارې مخونه اړول او ناڅاپه مې د ﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١﴾ په عبارت سترګې ولګېدې، پر ما یې عجیبه اغیزه

وکړه او څو کرته مې ولوستل را ولوستل تر هغه چې ښه مې په ذهن کې کښېناست پدې موده کې زه یو بل کشیش پېژندلم هغه راباندې غږ وکړ چې ای ابو اسحاقه زما له خولې نه ناځاپي ورته ووتل ﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١﴾.

یوه ورځ د کلیسا د اعترافاتو مېز تر شا ناست وم چې د معمول په څېر به خلک ورته راتلل او کشیش به یې ګناهونه ورته بخښل، یوه ښځه راغله او راته یې خپل فریا واوروه او پای کې یې راته وویلې چې داځل ما وبخښه نور به ګناه نه کوم، ما له ځان سره فکر وکړ چې دا بېچاره داسې یو چاته راغلې ده چې هغه خپله دګناهونو پیتې تر شا ګرځوي، زه ژړا ونیولم او ساه مې بنده بنده کېدله، ژر مشر اسقف ته ورغلم او لدې مې دا وپوښتل چې زه خو د خلکو ګناهونه بخښم خو زما ګناه به څوک بخښي: هغه بې درنګه ځواب راکړ چې روحانی پلار. ما وپوښتل: د روحاني پلار ګناه به څوک بخښي؟ پدې سره هغه له غوصې تور او شین واوښت او راته یې وویل چې ما څو ځله روحاني پلار ته ویلي چې تاته کومه مهمه دنده ونه سپاري ځکه چې ته خپلو اسلامي افکارو خلک بې لارې نه کړي خو هغه تاکید کاو چې خیر ده خو اوس به زه ستا خوښ شم.

د روحاني پلار په امر زه زنداني شوم، هلته به زما شاوخواته ډېر راهبان او کشیشان راتلل او هر یو به خپلو امساو باندې زه وهلم او ویل به یې چې څوک د کلیسا سره خیانت کوي دا یې عذاب. زما په هکله یې هر ډول تعذیب څخه لاس نه نیوه، د ورځې به اوه کرته دوی تعذیبولم او دې کار اوه نوي ورځو ادامه درلوده بالاخره یې زه د راهبانو مشر ته بوتلم هغه راته وویلې: (بچیه! اللهﷻ د اعمالو اجر نه ضایع کوي، صابر اوسه او که هر څوک تقواداره شي نو اللهﷻ هغې ته پراخي ورکوي او له هغه ځایه چې ګمان یې نه کوي ورته روزي ورکوي). ما ویلې دا خبرې خو د مقدس یا کوم بل انجیل نه دي بلې ورځ مې همدا راهب ولیده نو راته یې وویلې! زویه زما نصیحت او پند تاته د یو راز په توګه و او تر هغه حقیقت څرګند شوی نه وي چاته یې مه وایه. د نوموړي مشر په خبرو پوه نشوم خو یوه ورځ مې یې د خبرو تعبیر په خپلو سترګو ولیده هغه داسې چې زه یو سهار د نوموړي د کوټې پر لور ورغلم ګورم

چې نوموړی راهب د مسلمانانو په خبر په لمانځه ولاړ ده ما ژر دروازه بېرته بنده کړه تر څو کوم بل کشیش رانشي، کله چې له لمانځه اوزګار شو نو راته یې وویلې! زویه دا راز له ځانه سره غلی وساته، زما درې ویشت کاله کیږي چې زه دغسې کوم زما خواږه قرآن او د یوازیوالي ښه ملګری مې توحید ده.

څه موده وروسته یې زه بېرته کلیسا ته ولیږلم او دا ځل سوډان ته ولاړو تر څو د هغه ځای غریب مسلمانان د پیسو په مقابل کې مسیحیان کړو، مونږه هلته پنځه دېرش سوډانیان مسلمانان کړل او مصر ته مو له ځانه سره راوستل. دلته د هغوی څو ورځې وتلې وې چې زه د یو کوټې ته ولاړم چې هغه مې ولیده پر لمانځه ولاړ ده، د هغه اوسنی نوم عبدالمسیح و ما ترې تپوس وکړ چې ای عبدالمسیحه داسې ولې کوې؟ نوموړي په ځواب کې راته وویلې چې تاسې زما جسم یواځې په پیسو اخستی ده خو هغه عقیده او باور او کوم تړاو چې زه یې له اسلام سره لرم که ټوله دنیا هم راکړې رانه یې نشی اخستلی. دغو ټولو پېښو نور زما صبر تمام کړ او نور ما نشو کولای چې ځان تر کنترول لاندې راولم بالاخره د ډېرو ضرب العجلونو او اخطارونو سره سره مې د خپل اسلام ښکاره اعلان وکړ. کله چې مې پلار او مور لدې کیسې خبر شول نو هغوی خپل ځانونه ووژل او زه پدې باور لرم چې انشاء الله له هغوی به خندان مخ د رب لورته ورځم. انشاء الله

يولسم څپرکی:
د کاناديانو د مسلمانېدو کيسې

د ګاري ميلر د مسلمانېدو کيسې

محترم ګاري ميلر يو ډېر غټ مسيحي بلونکی و او غوښتل يې چې قرآنکريم کې څه غلطيانې پيدا کړي تر څو پرې خپله څېړنه او يا هم تنقيد وليکي ولې هغه ليکي: قرآنکريم کې دا خبره ياده شوې ده چې که قرآنکريم چېرې د بل چا کتاب وای نو تاسې پکې يوه غلطي پيدا کړی، ښاغلی ميلر پدې اړه وايي چې د کتاب هېڅ مؤلف دا جرئت نشي کولی چې داسې خبره وکړي خو ولې قرآن د الله کتاب ده نو هغه خو معلومه ده چې دا خبره په صراحت سره کولی شي. ما فکر کاوه چې قرآنکريم پخوا ليکل شوی او هماغه د پخوا وخت د صحرا کيسې به پکې وي خو داسې نه و، همدارنګه ما ويلې دا به د حضرت محمدﷺ له شخصي دردونو او ستونزو څخه ډک وي خو هسې هم نه و او بيا مې د مريم په نامه پوره سورت وموندہ چې قرآن کې ذکر شوی ده. همدارنګه داسې آياتونه مې هم وليدل چې پخوا ويل شوي خو ولې اوس پوهانو د څېړنو پوسيله هغه ثابت کړي او د نوبل جايزې يې اخستي. يوه بله خبره دا چې کفارو به ويلې چې حضرت محمدﷺ سر شيطانانو ددې کتاب په ليکلو کې مرسته کړې پداسې حال کې چې داخبره پخپله همدا قرآن ردوي او وايي چې کله قرآن شروع کوی نو (أعوذ بالله) ووايې.

ميلر د حضرت محمدﷺ او د هغه د تره ابي لهب کيسې څخه ډېر اغېزمن شوی او هغه وايي: کله چې د ابولهب په هکله آياتونه نازل شول نو په هغې کې ويل شوي ول چې ابولهب به دوزخ ته ځي خو د هغې معنی دا وه چې دالس کاله به دا نور هم کافر پاتې کيږي او دی به تر مرګه پورې مسلمان کيږي نه، د همدې لپاره خو دا رښتيا هم شوه او ابولهب و نشو کولی چې مسلمان شي او د يوې لحظې لپاره دا خبرې غلطې ثابتې کړي اصلاً نه يې شي کولی ځکه دا

خو د محمد خبرې نه بلکه د خدای وینا وه. همدارنګه قرآن وایي چې د مسلمانانو سرسخت دښمنان یهودان دي او دا تر اوسه پورې ثابته شوې ځکه تر اوسه د یوې شیبې لپاره داسې نه دي شوي چې یهودانو دې له مسلمانانو سره مینه کړي وي، دا خبرې د قرآن چلینجونه دي پر حقانیت یې دلالت کوي او په دې دلالت کوي چې دا د بنده خبرې نه بلکه د خدای خبرې دي.

دا او لدې څخه نور زیات هغه څه ول چې د میلر د مسلمانېدو سبب ګرځېدلی و.

دولسم څپرکی:
د چینایانو د مسلمانېدو کیسې

د اس اس لای د مسلمانېدو کیسه

زه چې دا لیکنه کوم تقریباً پنځه کاله او یوولس میاشتې مې له مسلمانېدو څخه اوړي، هر ماشوم په لومړی ځل له مور څخه په فطري ایمان سره پیدا کیږي خو وروسته یې مور او پلار یهودان کوي، زمونږه نسب چینایانو ته منسوب کیږي او نیکونه مو د بتانو په عبادت باندې مشغول ول دوی به زه هم ډېر دې ته هڅولم چې د بتانو عبادت وکړم، راته به یې ویل چې ډېر خدایان شته دي ځیني یې د خیر دي او ځیني یې د شر، څوک د خوښی دي او څوک د غم خو ډېرې عجیبې او غریبې خبرې به یې راته کولې او زما پر ماشوم ذهن به یې کلکه اغیزه کوله. زما تره مسلمان و، کله به چې مکتب کې راته څه ستونزه پیدا شوه او په څه شي به پوه نشوم نو له تره به مې پوښتل چې دا ولې؟ هغه به پدې پوښتنو زیات خوښېدوه او تل به یې هڅولم چې ترې پوښتنه وکړم. زه د انګلستان بورسونو ته کامیاب شوم او دامې یواځینی له وړوکتوبه هیله وه، ما غوښتل چې په خپله ټولنه کې یو سم سړی و اوسم، مشهور شیره شم او مور او پلار مې راباندې وویاړي.

ما زیات مسلمان ملګري درلودل خو یو یې هم زه پدې قانع کړم چې مسلمان شم، دومره پوهېدم چې مسلمانان روژه نیسي، لمونځ کوي او دیو خدای عبادت کوي، یعنې ما به ویلې چې مسلمانان ټول ګمراه او بېلارې خلک دي. دا وختونه تېرېدل خو یو وخت یو عجیب احساس راته مخې ته شو هغه دا چې غوښتل مې د خپل تره په څېر مسلمان شم.

یو ښکلی خوب

یوه شپه مې خوب ولیده چې په خوب کې د اذان اوازونه اورم، ما دا اوازونه پخوا هم اوریدلي ول، دا اوازونه همداسې زما پر لور روان ول او زه هم ورته پورته شم، ورپسې ورغلم او روان وم تر څو یو سپین کورته ورسیدم چې اواز ترې راته د دې کور د دراوزې په سر یو څه په عربي ژبه لیکل شوي ول خو زه پرې سم پوه نه شوم خو دننه ولاړم، هلته مې خلک ولیدل چې په سپینو جامو کې ولاړ ول او لمونځ یې کوه. کله چې له خوب نه پورته شوم نو هوډ مې وکړ چې یو مسلمان ملګري ته خپل خوب تېر کړم، کله چې مې هغې ته خپل خوب تېر کړ نو هغه وویلې چې خدای پر تا رحم کړی او غواړي چې پدې توګه تاته لارښوونه وکړي. زه لومړی ځل دېته مجبوره شوم چې د اسلام په اړه څېړنه وکړم او ځان پرې پوه کړم، ما کورکې وویل چې زه باید له خپلو درسونو څخه یو کال تاجیل واخلم تر څو خپلو فکري ستونزو کې آرام شم او درسونه په ارام ذهن ولوستلی شم. خو کورکې یې راته اجازه رانکړله او ما به تل ژړل خلکو دا فکر کوه چې لیونی شوی ده. یو ځلې ما څو پوهنتونونو نه غوښتنه وکړه چې طب پوهنځی کې شامل شم خو ټولو زما غوښتنه رد کړله زه ډېر خپه وم او سوال مې وکړ چې خدایه ای د مسلمانانو خدایه که زما غوښتنه د طب پوهنځی په اړه ومنل شوه نو زه به د مسلمانانو په څېر ایمان راوړم. په تصادفي ډول سبا بېرته راته احوال راوړ چې کوم پوهنتون چې ستا غوښتنه یې نه وه منلې هغوی ستا د طب په اړه غوښتنه ومنله. پدې وخت کې مې نور څه په خوله رانغلل پرته لدې څخه چې: أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمد رسول الله.

لدې وروسته مې د اسلام په اړه څېړنې وکړې او یو دوست مې هم له زندانه خپل احوال راولېږه چې مسلمان شوی ده نو زه پوره او سم مسلمان شوم، ډېر شیان مې د اسلام په اړه زده کړل او پوه شوم چې اسلام د ژوندیواځینی قانون ده.

ديارلسم څپرکی:
د واتيکان ديو غړي مسلمانېدل

محترم محمد ادريس د خپل د مسلمانېدو کيسه داسې پيلوي: ما د مسلمانانو په اړه هغه څه اوريدلي ول کومو چې لويديځو رسنيو ويلي دي، هغه دا چه دوی تروريستان دي، خلک وژني او ترور کوي، د همدې خبرو نه زيات څه نه پوهېدم، ما هلته په يو ځای کې درس ورکاوه زه له خپل روحی کارونو ستړی شوم او تصميم مې ونيوه چې چېرته د چکر او تفريح لپار ولاړ شم، د ډېر غور څخه وروسته مې مصر انتخاب کړ، کله چې مصر ته راغلم دلته مې وضع بل ډول وليدله، يو تن مې د لمانځه د اداء کولو په وخت وليده چې ډېر په خشوع سره لګيا وخپل عبادت يې کوه، بل تن مط د سرک په غاړه وليده چې کيلې يې خرڅولې، زه ورنژدې شوم او هغه راته د السلام عليکم په کلمې ښه راغلاست وويلې، ما ترې د حال او احوال تپوس وکړ هغه راته وويلې چې الحمد لله رب العالمين.

له ډېرې اغېزې سره يو ځای بېرته لندن ته وګرځېدم او په خپل درس ورکولو مې پيل وکړ، ما ددې تر څنګ د اسلام په اړه هم مطالعه شروع کړه، کله به چې مې ټولګې کې درس ورکوه او د حضرت محمدﷺ نوم به راغی نو زما له سترګو به اوښکې روانې شوې.

يو ځل مې په مکتب کې درس ورکاوه چې څه زده کوونکي راغلل او راته يې وويلې چې مونږه غواړو دلته لمونځ وکړو نو ما هم اجازه ورکړه او زه د کوټې په يوه کونج کې کښېناستم، دې کار راباندې ډېره اغيزه درلودله. کله چې لندن کې اوسېدم تل به مې د مسجد په خوا تبليغ ته غوږ کېښوده، يوه ورځ يوسف اسلام خبرې کولې زه هم ورغلم وروسته د خبرو خلاصېدو مې يوسف سره وليدل له هغه مې وپوښتل چې مسلمان کوم کوم کارونه بايد وکړي.هغه راته په ځواب کې وويلې:

- مسلمانان په خدای عقیده لري. ما ویلې زه یې هم لرم.
- مسلمانان پنځه وخته لمونځ کوي ما ویلې پوهېږم.
- ویل یې د روژې په میاشت کې روژه نیسي ما ویل زه یې هم نیسم.

پدې وخت کې یوسف یو ځل ماته ځیر شو او راته یې وویلې چې دا څه شی ده چې له تا یې احمق جوړ کړی او مسلمانېدو ته دې نه پرېږدي، هغوی په لمانځه ودرېدل او زه په فکر کې ډوب یوې خواته بې سیکه کښېناستم، له لمانځه خلاصېدو وروسته د یوسف خواته ولاړم او ترې مې وغوښتل چې زه مسلمانېږم، هغه راته د شهادت کلمه ولوستله او ما تکرار کړه او لله الحمد زه مسلمان شوم، اوس له خدایه غواړم چې یو واقعي مسلمان له ما څخه جوړ کړي. امین

ومن اللّه التوفیق